

तैत्तिरीय
आरण्यकम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Sidhanta font extensively. It also uses several T_EX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

तैत्तिरीय आरण्यकम्	1
प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	33
तृतीयः प्रश्नः	47
चतुर्थः प्रश्नः	60
पञ्चमः प्रश्नः	83
षष्ठः प्रश्नः	111
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	124
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	129
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	135
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	139
कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	162
प्रथमः प्रश्नः	162
द्वितीयः प्रश्नः	174
तृतीयः प्रश्नः	188

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्षभिर्यज॑त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः। स्व॒स्ति
न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्षभिर्यज॑त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥
आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः॥ १॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः।
मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सुत।
महा॑नाम्नीर्महामा॒नाः। म॒ह॒सो म॑ह॒सः स्वः॑। दे॒वीः प॑र्जन्य॒सूव॑रीः।
पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सुत॥ २॥

अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पार॑घम्। अ॒पाघ्रा॑मपं
चा॒वर्ति॑म्। अ॒पदे॑वीरि॒तो हि॑त। वज्रं॑ दे॒वीरजी॑ताꣳश्च। भु॑वनं
दे॒व॒सूव॑रीः। आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम्। योनि॑नोर्ध्वमुदी॒षत॑।
शि॒वा नः॑ शन्त॑मा भवन्तु। दि॒व्या आप॑ ओष॑धयः। सु॒मृडी॑का

सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥३॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्यमण्डलम्। सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते। सर्वस्माद्भुवनादधि। तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं कालविशेषणम्। नदीव प्रभवात्काचित्। अक्षय्यात्स्यन्दते यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सौरुः सती न निवर्तते। एवं नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरः श्रिताः। अणुशश्च महशश्च। सर्वे समवयत्रितम्। सतैः सर्वैः समाविष्टः। ऊरुः सन्न निवर्तते। अधिसंवत्सरं विद्यात्। तदेवं लक्षणे॥५॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यते। संवत्सरः प्रत्यक्षेण। नाधिसत्वः प्रदृश्यते। पुटरो विक्लिधः पिङ्गः। एतद्वरुणलक्षणम्। यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते। एकः हि शिरो नाना मुखे। कृत्स्नं तद्वतुलक्षणम्॥६॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवति। शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नऽऽदित्यः संवत्सर एव प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं

दद्यात्॥७॥

[२]

साक॒ञ्जाना॑ꣳ सप्त॒थमा॑हुरेक॒जम्। षडु॑द्य॒मा ऋष॑यो दे॒वजा॑ इति।
तेषा॑मि॒ष्टानि॑ विहि॒तानि॑ धाम॒शः। स्था॒त्रे रै॑जन्ते वि॒कृतानि॑
रूप॒शः। को नु॑ मर्या॒ अमि॑थितः। सखा॒ सखा॑यमब्रवीत्।
जहा॑को अ॒स्मदी॑षते। यस्ति॒त्याजं॑ सखि॒विदꣳ सखा॑यम्। न
तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो अ॑स्ति। यदीꣳ शृ॒णोत्य॑लकꣳ शृ॒णोति॥८॥

न हि प्र॒वेदं॑ सुकृतस्य॒ पन्था॑मिति। ऋ॒तुर्ऋ॒तुना॑ नुद्य॒मानः॑।
वि॒नना॑दा॒भिधा॑वः। षष्टि॑श्च त्रि॒शंका॑ व॒ल्गाः। शु॒क्लकृ॑ष्णौ च
षाष्टि॑कौ। सा॒रा॒गव॑स्त्रैर्ज॒रद॑क्षः। व॒सन्तो॑ वसु॒भिः स॒ह। सं॒वत्स॑रस्य
सवि॒तुः। प्रैष॑कृ॒त्प्रथ॑मः स्मृतः। अ॒मूना॑दयतेत्य॒न्यान्॥९॥

अ॒मूꣳश्च॑ परि॒रक्ष॑तः। ए॒ता वा॑चः प्र॒युज्य॑न्ते। यत्रै॒तदु॑प॒दृश्य॑ते।
ए॒तदे॒व वि॑जानी॒यात्। प्र॒माणं॑ का॒लप॑र्यये। वि॒शेष॑णं तु वक्ष्या॒मः।
ऋ॒तूनां॑ तन्नि॒बोध॑त। शु॒क्लवा॑सां रु॒द्रग॑णः। ग्री॒ष्मेण॑ऽऽव॒र्तते॑ स॒ह।
नि॒जह॑न् पृथि॒वीꣳ स॒र्वाम्॥१०॥

ज्यो॒तिषा॑ऽप्रति॒ख्येन॑ सः। वि॒श्वरू॒पाणि॑ वासा॒ꣳसि। आ॒दि॒त्याना॑
नि॒बोध॑त। सं॒वत्स॑रीणं कर्म॒फल॑म्। व॒र्षाभि॑र्द॒दताꣳ
स॒ह। अदुःखो॑ दुःखचक्षु॒रिव॑। तद्भा॑ऽऽपी॒त इ॒व दृ॑श्यते।
शी॒तेना॑व्यथयन्नि॒व। रुरु॑दक्ष इ॒व दृ॑श्यते। ह्ला॒दय॑ते॒ ज्वल॑तश्चै॒व।
शा॒म्यत॑श्चास्य॒ चक्षु॑षी। या वै प्र॒जा भ्रं॑श्यन्ते। सं॒वत्स॑रात्ता
भ्रं॑श्यन्ते। याः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति। सं॒वत्स॑रे ताः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति।
व॒र्षाभ्य॑ इत्य॒र्थः॥११॥

[३]

अक्षिंदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कनीनिके। आङ्गे चाद्गणं
नास्ति। ऋभूणां तन्निबोधत। कनकाभानि वासांसि। अहतानि
निबोधत। अन्नमश्रीतं मृज्मीत। अहं वो जीवनप्रदः। एता
वाचः प्रयुज्यन्ते। शरद्यत्रोपदृश्यते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः। अमुतो
जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव।
विशिखासः कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव
लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्। अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मनूनामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत। इह
जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः।
मरुतः सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणे॥१४॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असश्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न राजा
वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन विद्यते।
दिव्यस्यैका धनुरारिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनुरित्युज्यम्।
अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य। एतद्रुद्रस्य धनुः।
रुद्रस्य त्वेव धनुरारिः। शिर उत्पिपेष। स प्रवर्ग्योऽभवत्।

तस्माद्यः सप्रवृर्गेण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति।
नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं वेद॥१६॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं न
वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न हिंसातः।
सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं
प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति। तस्मै सर्व
ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति। य
एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय
सर्वान्कामान्भिवहति। स द्रप्सः। तस्यैषा भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः
सहस्रैः। आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उप्सुहि तं
नृमणामथद्रामिति। एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान्
परिवृश्चति। पृथिव्यंशुमती। तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं
च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्।
यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गल्लोकात्। इत्यृतुमण्डलानि।
सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं सन्निर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषिमान् विभासः।
ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त
इति। कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति।

यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु।
यस्मिन्त्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्यो-
तिर्लभन्ते। तान्त्सोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति। भस्ताकर्मकृदिवैवम्।
प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या
इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्त्सप्त सूर्यानि। पञ्चकर्णो
वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न
हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्। एकं
चाजहत्तम्। भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नातपन्ति। तस्मादिह
तप्रितपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातप्रितपाः। तेषामेषा भवति। सप्त सूर्या
दिवमनुप्रविष्टाः। तानुन्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे
घृतमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति। सप्तर्त्विजः सूर्या
इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति। सप्त दिशो नानासूर्याः॥२३॥

सप्त होतार ऋत्विजः। देवा आदित्या ये सप्त। तेभिः
सोमाभीरक्षण इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून् करोति।
एतयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः। तस्यैषा भवति।
यद्वाव इन्द्र ते शतं शतं भूमीः। उतस्युः। नत्वा वज्रिन्त्सहस्रं
सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां
नानासूर्यत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टात
ऊर्ध्वम्। तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदगादनीकम्।
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्।
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति॥२५॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। कायः संवत्सरो मिथः। काहः केयं
देव रात्री। क मासा ऋतवः श्रिताः। अर्द्धमासा मुहूर्ताः।
निमेषास्तुटिभिः सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतो यान्ति
सम्प्रति। काला अप्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये समाहिताः॥२६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी।
इयं चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते
उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वत्सस्य वेदना। इरावती
धेनुमती हि भूतम्। सूर्यवसिनी मनुषे दशस्ये॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः। किं
तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं पुरायणम्। एको यद्धारयद्देवः।
रेजती रोदसी उभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥२८॥

अग्नयो वायवश्चैव। एतदस्य पुरायणम्। पृच्छामि त्वा परं
मृत्युम्। अवमं मध्यमश्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्।
एतत्पृच्छामि सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु

मध्यमम्। अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेव संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुर्माग्निं च सम्प्रति। पृच्छामि त्वां पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्वह्मन् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान्॥३०॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा। रोदस्योन्तर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वान्मरणः। दीर्घश्रुत्तमो भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा भवति। आयस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्वा रुहः॥३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ

वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च पीतार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला अंतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः। विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति। न त्वकामं हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानभ्राट्। अङ्घ्रिर्बम्भारिः। हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः। मूर्धन्वान्तसूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च देवा गरगिरः॥३६॥

नैनं गरो हिनस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभ्रुवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचो विशेषणम्। अथ निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः स्वतपसः॥३७॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये चेमेऽशिमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति। वृष्टिभिरिति। एतयैव विभक्तिर्विपरीताः। सप्तभिर्वा तैरुदीरिताः। अमूल्लोकानभिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति। समानमेतदुदकम्॥३८॥

उच्चैत्यवचाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्रय इति। यदक्षरं भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासते। मुहर्षिमस्य गोप्तारम्। जमदग्निमकुर्वत। जमदग्निराप्यायते।

छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः॥३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नः प्रदिशो दिशः। तच्छुं योरावृणीमहे।
गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः स्वस्तिरस्तु नः।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु
द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति
निगदव्याख्याताः॥४०॥

[९]

सहस्रवृदियं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विना
भुज्यूनासत्या। विश्वस्य जगतस्पती। जाया भूमिः पतिव्योम।
मिथुनन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः। सरमा इति
स्त्रीपुमम्। शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत्। विषुरूपे अहनी
द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवन्थः स्वधावन्तौ। भद्रा वां पूषणाविह
रातिरस्तु। वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ। द्यावाभूमी चरथः
स२ सखायौ। तावश्विना रासभाश्वा हवं मे। शुभस्पती
आगत२ सूर्यया सह। त्युग्रोह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं
न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः। तमूहथुनोभिरात्मन्वतीभिः।
अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपोदकाभिः॥४२॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्विः। नासत्या भुज्युमूहथुः पतङ्गैः।
समुद्रस्य धन्वन्नाद्रस्य पारे। त्रिभीरथैः शतपङ्क्तिः षडश्वैः।
सवितारं वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शाम्बरः। आपपूरषम्बरश्चैव।

स॒वि॒ता॒रे॒प॒सो॑ऽभवत्। त्य॑ सु॒तृप्तं॑ वि॒दित्वै॒व। ब॒हु॒सोम॑ गि॒रं
व॒ंशी॥४३॥

अ॒न्वे॒ति तु॒ग्रो व॑क्रिया॒न्तम्। आ॒य॒सू॒या॒न्त॒सोमं॑तृप्सुषु। स
स॒ङ्गाम॑स्तमो॒द्योऽत्यो॑तः। वा॒चो गाः पि॑पाति॒ तत्। स तद्गो॑भिः
स्तवा॑ऽत्येत्य॒न्ये। र॒क्षसा॑नन्वि॒ताश्च॑ ये। अ॒न्वे॒ति परि॑वृ॒त्याऽस्तः॑।
ए॒वमे॒तौ स्थौ॑ अ॒श्विना॑। ते ए॒ते द्युः पृ॒थि॒व्योः। अ॒ह॒र॒ह॒र्गर्भं॑
द॒धाथे॥४४॥

तयो॑रे॒तौ व॒त्साव॑होरा॒त्रे। पृ॒थि॒व्या अ॒हः। दि॒वो रा॒त्रिः। ता
अ॒वि॒सृष्टौ॑। द॒म्प॒ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ। अ॒ग्निश्चा॑दि॒त्यश्च॑।
रा॒त्रेर्व॒त्सः। श्वे॒त आ॑दि॒त्यः। अ॒होऽग्निः॥४५॥

ता॒म्रो अ॑रु॒णः। ता अ॒वि॒सृष्टौ॑। द॒म्प॒ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ
व॒त्सौ। वृ॒त्रश्च॑ वैद्यु॒तश्च॑। अ॒ग्नेर्वृ॒त्रः। वैद्यु॒तं आ॑दि॒त्यस्य॑। ता
अ॒वि॒सृष्टौ॑। द॒म्प॒ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ॥४६॥

उ॒ष्मा च॑ नीहा॒रश्च॑। वृ॒त्रस्यो॒ष्मा। वैद्यु॒तस्य॑ नीहा॒रः। तौ तावे॒व
प्रति॑पद्येते। से॒यः रा॒त्रीं गु॒र्भिणीं॑ पु॒त्रेण॑ सं॒व॑सति। तस्या॒ वा
ए॒तदु॒ल्बण॑म्। यद्रा॒त्रौ र॒श्मयः॑। यथा॒ गोर्ग॒र्भिण्या॑ उ॒ल्बण॑म्।
ए॒वमे॒तस्या॑ उ॒ल्बण॑म्। प्र॒जयि॑ष्णुः प्र॒जया॑ च प॒शुभि॑श्च भ॒वति॑। य
ए॒वं वे॒द। ए॒तमु॒द्यन्त॑मपि॒यन्तं॑ चेति। आ॒दि॒त्यः पु॒ण्य॑स्य व॒त्सः।
अथ॑ प॒वि॒त्राङ्गि॑रसः॥४७॥

[१०]

प॒वि॒त्र॑वन्तः प॒रि॒वाज॑मा॒स॒ते। पि॒त॑ेषां प्र॒त्नो अ॒भि॒र॑क्षति व्र॒तम्।

महः समुद्रं वरुणस्तिरोदधे। धीरां इच्छेकुर्धरुणेष्वारभम्। पवित्रं
ते विततं ब्रह्मणस्पतैः। प्रभुर्गात्राणि पर्येषिविश्वतः। अतस्तनूनं
तदामो अंश्रुते। श्रुतास इद्वहन्तस्तत्समाशत। ब्रह्मा देवानाम्।
असतः सद्ये ततक्षुः॥४८॥

ऋषयः सप्तात्रिंश्च यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षत्रैः
शङ्कृतोऽवसन्। अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्या।
अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृश्रे कुहचिद्विवेयुः।
अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति।
तत्संवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि॥४९॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तत्संवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य
भोजनम्। श्रेष्ठं सर्वधातमम्। तुरं भर्गस्य धीमहि। अपांगूहत
सविता तृभीन्। सर्वा॑न्दि॒वो अ॒न्ध॑सः। नक्तं तान्य॑भवन्दृशे।
अस्थ्य॒स्त्रा सम्भ॑विष्यामः। नाम॒ नामै॒व नाम॒ मै॑॥५०॥

नपु॑स॒कं पु॒मा॒ऽस्य॑स्मि। स्थाव॑रोऽस्म्यथ॒ जङ्ग॑मः। य॒जेऽय॑क्षि
यष्टा॒हे च॑। मया॑ भू॒तान्य॑यक्षत। प॒शवो॑ मम॑ भू॒तानि॑।
अ॒नू॒ब॒न्धोऽस्म्य॑हं वि॒भुः। स्त्रियः॑ स॒तीः। ता उ॑मे पु॒स आ॑हुः।
प॒श्य॑दक्ष॒ण्वान्न॑विचे॒तद॒न्धः। क॒विर्यः॑ पु॒त्रः स इ॒मा चि॑केत॥५१॥

यस्ता वि॒जाना॑त्संवितुः पि॒तास॑त्। अ॒न्धो म॑णिम॒विन्द॑त्।
तम॑नङ्गुलि॒राव॑यत्। अ॒ग्नी॒वः प्र॑त्यमु॒च्यत्। तम॑जि॒ह्वा अ॒सश्च॑त।
ऊ॒र्ध्वमूल॑म॒वाक्छा॑खम्। वृ॒क्षं यो वे॑द॒ सम्प्र॑ति। न स जा॒तु ज॑नः
श्रद्द॒ध्यात्। मृ॒त्युर्मा॑ मार॒यादि॑तिः। ह॒सित॑ रु॒दितं॑ गी॒तम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि स्नेव
विद्धि तत्। अतृष्य॑ स्तृष्य॑ध्यायत्। अस्माज्जाता मै मिथू चरन्।
पुत्रो निर्ऋत्या॑ वैदेहः। अचेता॑ यश्च चेतनः। स॒ तं मणिम॑विन्दत्।
सोऽनङ्गुलि॑रावयत्। सोऽग्रीवः॑ प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो॑ असञ्चत। नैतमृषिं॑ विदित्वा नगरं॑ प्रविशेत्। यदि
प्रविशेत्। मिथौ॑ चरित्वा प्रविशेत्। तत्सम्भव॑स्य व्रतम्।
आतम॑ग्रे रथं तिष्ठ। एका॑श्वमेक॑योजनम्। एकचक्र॑मेक॑धुरम्।
वात॑धाजिग॒तिं वि॑भो। न रि॒ष्यति॑ न व्य॒थते॥५४॥

नास्याक्षो॑ यातु सञ्जति। यच्छ्वेता॑न् रोहि॑ताश्चा॒ग्नेः। र॒थे
यु॒क्त्वाऽधि॑तिष्ठति। एकया॑ च दशभिश्च॑ स्वभू॑ते। द्वाभ्यामिष्ट॑ये
विंश॑त्या च। तिसृभिश्च॑ वहसे त्रिंश॑ता च। नियु॒द्धिर्वाय॑विह
ता॑ विमुञ्च॥५५॥

[११]

आत॑नुष्व प्रत॑नुष्व। उ॒द्धमऽऽध॑म सन्ध॑म। आदित्ये॑
चन्द्र॑वर्णानाम्। गर्भ॑मार्धेहि॑ यः पुमान्। इतः॑ सि॒क्तः
सूर्य॑गतम्। चन्द्रम॑से रस॑ कृधि। वारादं॑ जन॑याग्रेऽग्निम्। य
एको॑ रुद्र उच्य॑ते। अ॒स॒ङ्ख्या॑ताः स॑हस्राणि। स्मर्य॑ते न च
दृश्य॑ते॥५६॥

एवमे॒तं नि॑बोधत। आ॒म॒न्द्रैरि॑न्द्र ह॒रिभिः॑। या॒हि म॒यूर॑रोमभिः। मा
त्वा केचि॑न्नियेमु॒रिन्न॑ पा॒शिनः॑। द॒ध॒न्वेव॑ ता इ॒हि। मा म॒न्द्रैरि॑न्द्र
ह॒रिभिः॑। या॒मि म॒यूर॑रोमभिः। मा मा केचि॑न्नियेमु॒रिन्न॑ पा॒शिनः॑।
नि॒ध॒न्वेव॑ तां (२) इ॒मि। अणु॑भिश्च म॑हद्भिश्च॥५७॥

नि॒घृ॒ष्वैर॒स॒मायु॑तैः। कालै॒र॒हरि॒त्वंमा॒प॒न्नैः। इन्द्र॑ऽऽया॒हि
स॒हस्र॑युक्। अ॒ग्निर्वि॒भ्राष्टि॑वसनः। वा॒युः श्वे॒त॑सि॒कद्रु॑कः।
स॒व॒त्स॒रो वि॑षू॒वर्णैः॑। नित्या॒स्तेऽनु॑च॒रास्त॒व। सु॒ब्रह्म॑ण्यो॒५
सु॒ब्रह्म॑ण्यो॒५ सु॒ब्रह्म॑ण्योम्। इन्द्र॑ऽऽगच्छ॒ हरि॑व आगच्छ
मे॒धाति॑थेः। मेष॒ वृष॑णश्च॒स्य मे॒ने॥५८॥

गौरा॒वस्क॑न्दि॒न्नह॑ल्या॒यै जा॒र। कौ॒शि॒कब्रा॑ह्मण॒ गौत॑म॒ब्रुवा॑ण।
अ॒रु॒णाश्वा॑ इ॒हाग॑ताः। वस॑वः पृथि॒वि॒क्षितः॑। अ॒ष्टौदि॒ग्वास॑सोऽ॒ग्नयः॑।
अ॒ग्निश्च॑ जा॒तवे॑दा॒श्चेत्ये॑ते। ताम्रा॒श्वा॒स्ताम्र॑रथाः। ताम्र॑वर्णा॒स्तथा॒
ऽसि॑ताः। दण्ड॑ह॒स्ताः खा॑द॒ग्दतः॑। इतो॒ रु॒द्राः परा॑ङ्ग॒ताः॥५९॥

उक्त॒॑ स्थानं॑ प्र॒माणं॑ च॒ पुर॒ इत॑। बृ॒ह॒स्पति॑श्च स॒वि॒ता
च॑। वि॒श्वरू॑पैरि॒हऽऽग॑ताम्। रथे॑नोद॒क॒व॒र्त्मना॑। अ॒प्सुषा॑ इति॒
तद्व॑योः। उक्तो॒ वेषो॑ वासा॒५सि॑ च। काला॒वय॑वानामि॒तः
प्रती॑ज्या। वासा॒त्या इत्य॑श्वि॒नोः। कोऽन्त॑रि॒क्षे श॒ब्दं क॑रोतीति।
वासि॑ष्टो रौहि॒णो मी॒मा॒५सां च॒क्रे। तस्यै॒षा भ॑वति। वा॒श्रेव॑
वि॒द्युदि॑ति। ब्रह्म॑ण उ॒दर॑णम॒सि। ब्रह्म॑ण उदी॒रण॑म॒सि। ब्रह्म॑ण
आ॒स्तर॑णम॒सि। ब्रह्म॑ण उप॒स्तर॑णम॒सि॥६०॥

[१२]

[अप॑क्राम॒त गर्भि॑ण्यः]

अ॒ष्टयो॑नीम॒ष्टपु॑त्राम्। अ॒ष्टप॑त्नीमि॒मां मही॑म्। अ॒हं वेद॑
न मे॑ मृत्युः। न चा॒मृत्यु॑र॒घाऽऽह॑रत्। अ॒ष्टयो॑न्य॒ष्टपु॑त्रम्।
अ॒ष्टप॑दि॒दम॑न्तरि॒क्षम्। अ॒हं वेद॑ न मे॑ मृत्युः। न
चा॒मृत्यु॑र॒घाऽऽह॑रत्। अ॒ष्टयो॑नीम॒ष्टपु॑त्राम्। अ॒ष्टप॑त्नीम॒मू

दिवम्॥६१॥

अ॒हं वे॒द न मे॑ मृ॒त्युः। न चा॒मृत्यु॑र॒घाऽऽह॑रत्। सु॒त्रामा॑णं म॒हीमू॒षु। अ॒दि॒ति॒द्यौर॑दि॒तिर॒न्तरि॑क्षम्। अ॒दि॒तिर्मा॑ता स पि॒ता स पु॒त्रः। वि॒श्वे दे॒वा अ॒दि॒तिः प॒ञ्चज॑नाः। अ॒दि॒तिर्जा॑तम॒दि॒तिर्ज॑नि॒त्वम्। अ॒ष्टौ पु॒त्रासो॑ अ॒दि॒तेः। ये जा॒तास्त॒न्वः परि॑। दे॒वां (२) उप॑प्रै॒त्सप्त॑भिः॥६२॥

प॒रा मा॒र्ताण्ड॑मास्य॑त्। स॒प्तभिः॑ पु॒त्रैर॑दि॒तिः। उप॑प्रै॒त्पू॒र्व्यं यु॒गम्। प्र॒जायै॑ मृ॒त्यवे॑ त॑त्। प॒रा मा॒र्ताण्ड॑माभ॑र॒दि॒तिः। तान॑नु॒क्रमि॑ष्यामः। मि॒त्रश्च॒ वरु॑णश्च। धा॒ता चा॑र्य॒मा च॑। अ॒श्वश्च॒ भग॑श्च। इन्द्रश्च॒ वि॒वस्वा॑श्चे॒त्येते॑। हि॒र॒ण्य॒ग॒र्भो ह॒सः शु॑चि॒षत्। ब्र॒ह्मज॑ज्ञानं तदि॒त्प॒दमि॑ति। गर्भः प्रा॒जाप॑त्यः। अथ॒ पुरु॑षः स॒प्त पुरु॑षः॥६३॥
[य॒था॒स्था॒नं ग॑र्भि॒ण्यः]

[१३]

योऽसौ॑ त॒प॒न्नृदे॑ति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णाना॑दायो॒देति॑। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णाना॑दायोद॑गाः। अ॒सौ यो॑ऽस्त॒मेति॑। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णाना॑दायाऽस्त॒मेति॑। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णाना॑दायाऽस्त॒ङ्गाः। अ॒सौ य आ॑पूर्यति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरा॑पूर्यति॥६४॥

मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरा॑पूरि॒ष्ठाः। अ॒सौ यो॑ऽप॒क्षीय॑ति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑क्षीयति। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑क्षे॒ष्ठाः। अ॒मूनि॑ नक्ष॑त्राणि। सर्व॑ेषां

भू॒तानां॑ प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा
प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरपंप्र॑सृपत् मोत्सृ॑पत्॥६५॥

इ॒मे मा॑सा॒श्चार्ध॑मा॒साश्च॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पन्ति॒
चोत्स॑र्पन्ति च। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑
प्रा॒णैरपंप्र॑सृपत् मोत्सृ॑पत्। इ॒म ऋ॒तवः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑
प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्।
मा मम॑ प्रा॒णैरपंप्र॑सृपत् मोत्सृ॑पत्। अ॒यं सं॑वत्स॒रः। सर्वे॑षां
भू॒तानां॑ प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पति॒ चोत्स॑र्पति च॥६६॥

मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरपंप्र॑सृप॒ मोत्सृ॑प।
इ॒दम॑हः। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पति॒ चोत्स॑र्पति च। मा मे॑
प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरपंप्र॑सृप॒ मोत्सृ॑प। इ॒यं
रा॒त्रिः। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरपंप्र॑स॒र्पति॒ चोत्स॑र्पति च। मा मे॑
प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरपंप्र॑सृप॒ मोत्सृ॑प। ॐ भूर्भुवः॒
स्वः। ए॒तद्वो मि॒थुनं॑ मा नो मि॒थुनं॑ री॒द्वम्॥६७॥

[१४]

अथऽऽदि॒त्यस्या॑ष्टपु॒रुष॒स्य। वसू॑नामादि॒त्यानां॑ स्थाने
स्व॒तेज॑सा भा॒नि। रु॒द्राणा॑मादि॒त्यानां॑ स्थाने स्व॒तेज॑सा
भा॒नि। आ॒दि॒त्याना॑मादि॒त्यानां॑ स्थाने स्व॒तेज॑सा भा॒नि।
स॒तां स॒त्याना॑म्। आ॒दि॒त्यानां॑ स्थाने स्व॒तेज॑सा भा॒नि।
अ॒भिधू॑न्वताम॒भिघ्न॑ताम्। वा॒तव॑तां म॒रुता॑म्। आ॒दि॒त्यानां॑
स्थाने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। ऋ॒भूणा॑मादि॒त्यानां॑ स्थाने स्व॒तेज॑सा

भा॒नि। वि॒श्वेषा॑ दे॒वाना॑म्। आ॒दि॒त्याना॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा
भा॒नि। सं॒वत्स॑रस्य स॒वितुः॑। आ॒दि॒त्यस्य॑ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा
भा॒नि। ॐ भूर्भुवः॑ स्वः। रश्म॑यो वो मिथु॒नं मा नो मिथु॑नं
री॒द्वम्॥६८॥

[१५]

आ॒रोग॑स्य स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। भ्रा॒जस्य॑ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा
भा॒नि। प॒टरस्य॑ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। प॒तङ्ग॑स्य स्था॒ने
स्व॒तेज॑सा भा॒नि। स्व॒र्णर॑स्य स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि।
ज्यो॒तिषी॑मतस्य स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। वि॒भा॒सस्य॑ स्था॒ने
स्व॒तेज॑सा भा॒नि। क॒श्यप॑स्य स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। ॐ
भूर्भुवः॑ स्वः। आ॒पो वो मिथु॑नं मा नो मिथु॒नं री॒द्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वा॒योरे॒काद॑शपुरुषस्यै॒काद॑शस्त्रीकस्य। प्र॒भ्राज॑मानानां
रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। व्य॒वदा॑तानां रु॒द्राणा॑ऽ
स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। वा॒सुकि॑वैद्यु॒ताना॑ रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने
स्व॒तेज॑सा भा॒नि। र॒ज॒ता॒ना रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि।
प॒रुषा॑णां रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। श्या॑मानां
रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। क॒पि॒ला॒ना रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने
स्व॒तेज॑सा भा॒नि। अ॒ति॒लो॒हि॒ता॒ना रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा
भा॒नि। ऊ॒र्ध्वा॒ना रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि॥७०॥

अ॒व॒प॒त॒न्ता॒ना रु॒द्राणा॑ऽ स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। वैद्यु॒ताना॑ रु॒द्राणा॑ऽ
स्था॒ने स्व॒तेज॑सा भा॒नि। प्र॒भ्राज॑मानीनां रु॒द्राणी॑नां

स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां
 रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां
 रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां
 स्थाने स्वतेजसा भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं
 रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
 जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। सहोजसो
 दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। अजिराप्रभव
 उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य
 स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
 विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः
 स्वः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।

दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि।
उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषा॑दी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि।
उत्तरापरस्यां दिश्यविषा॑दी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि। आ
यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रत॑वित्येते॥७३॥

[१९]

इन्द्रघो॑षा वो वसु॑भिः पुरस्ता॒दुप॑दधताम्। मनो॑जवसो वः
पितृभि॑र्दक्षिण॒त उप॑दधताम्। प्रचे॑ता वो रु॒द्रैः प॒श्चादुप॑दधताम्।
वि॒श्वकर्मा॑ व आदि॒त्यैरु॑त्तर॒त उप॑दधताम्। त्वष्टा॑ वो
रूपैरु॑परि॒ष्टादुप॑दधताम्। संज्ञा॑नं वः प॑श्चादिति। आदि॒त्यः
सर्वो॑ऽग्निः पृथि॒व्याम्। वा॒युरन्तरि॑क्षे। सूर्यो॑ दिवि। च॒न्द्रमा॑
दिक्षु। नक्ष॑त्राणि स्वलो॒के। ए॒वा ह्ये॒वा। ए॒वा ह्यग्ने॑। ए॒वा हि
वा॑यो। ए॒वा ही॑न्द्र। ए॒वा हि पू॑षन्। ए॒वा हि दे॒वाः॥७४॥

[२०]

आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॑तोऽमु॒तः। अ॒ग्निर्वा॒युश्च
सूर्य॑श्च। स॒ह सं॒श्वस्कर॑र्द्धिया। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः।
मरी॑च्यात्मानो अ॒द्भुहः॑। दे॒वीर्भुव॑न॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॑ मे
सुत। महाना॒ग्नीर्म॑हामा॒नाः। म॒हसो म॑ह॒सः स्वः॑॥७५॥

दे॒वीः प॑र्जन्य॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॑ मे सुत। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑।
अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पार॑घम्। अपा॑घ्नमप॑चावर्ति॒म्। अप॑दे॒वीरि॑तो हि॒त।
वज्रं॑ दे॒वीरजी॑ताश्च। भुव॑नं दे॒वसू॑व॒रीः। आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम्।
योनि॑नोर्ध्वमुदी॑षत॥७६॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्षभिर्यज॑त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्य॒शेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा विश्व॑वे॒दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु।
 के॒तवो॑ अरु॑णासश्च। ऋ॒षयो॑ वा॒तर॑श॒नाः। प्र॒तिष्ठाꣳ श॑तधा॒
 हि। स॒माहि॑तासो स॒हस्र॑धा॒यस॑म्। शि॒वा नः॑ श॒न्तमा॑ भवन्तु।
 दि॒व्या आप॑ ओष॑धयः। सु॒मृडी॒का सर॑स्वति। मा ते॒ व्योम॑
 स॒न्दृशि॑ ॥ ७७ ॥

[२१]

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। चन्द्रमा
 वा अ॒पां पुष्प॑म्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। य
 ए॒वं वेद॑। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। अ॒ग्निर्वा
 अ॒पामाय॑तनम्। आयतनवान् भवति। योऽग्नेरायतनं वेद ॥ ७८ ॥
 आयतनवान् भवति। आपो वा अ॒ग्नेराय॑तनम्। आयतनवान्
 भवति। य ए॒वं वेद॑। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
 वा॒युर्वा अ॒पामाय॑तनम्। आयतनवान् भवति। यो वा॒योराय॑तनं
 वेद॑। आयतनवान् भवति ॥ ७९ ॥

आपो वै वा॒योराय॑तनम्। आयतनवान् भवति। य ए॒वं
 वेद॑। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। अ॒सौ वै
 तप॑न्नपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽमुष्य॑ तप॑त
 आय॑तनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वा अ॒मुष्य॑ तप॑त
 आय॑तनम् ॥ ८० ॥

आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। य ए॒वं वे॒द॒। योऽ॒पा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। च॒न्द्र॒मा वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न्
 भ॒व॒ति॒। यश्च॒न्द्र॒म॒स आ॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। आ॒पो
 वै च॒न्द्र॒म॒स आ॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒॥८१॥

य ए॒वं वे॒द॒। योऽ॒पा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। नक्ष॑त्राणि
 वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। यो नक्ष॑त्राणामा॒य॒त॒नं॒
 वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। आ॒पो वै नक्ष॑त्राणामा॒य॒त॒नम्।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। य ए॒वं वे॒द॒॥८२॥

योऽ॒पा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। पर्ज॑न्यो वा
 अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। यः पर्ज॑न्यस्यऽऽय॒त॒नं॒
 वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। आ॒पो वै पर्ज॑न्यस्यऽऽय॒त॒नम्।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। य ए॒वं वे॒द॒। योऽ॒पा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒॥८३॥

आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न्
 भ॒व॒ति॒। यः सं॒व॒त्स॒रस्यऽऽय॒त॒नं॒ वे॒द॒। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। आ॒पो
 वै सं॒व॒त्स॒रस्यऽऽय॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒। य ए॒वं वे॒द॒।
 योऽ॒प्सु ना॒वं प्र॒ति॑ष्ठितां वे॒द॒। प्र॒त्ये॒व ति॑ष्ठति॥८४॥

इ॒मे वै लो॒का अ॒प्सु प्र॒ति॑ष्ठिताः। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। अ॒पा॒र॑
 रस॒मुद॑य॒र॑स॒न्। सूर्य॑ शु॒क्र॒र॑स॒माभृ॑तम्। अ॒पा॒र॑ रस॒स्य॒ यो
 रसः॑। तं वो॑ गृह्णाम्यु॒त्त॒ममि॑ति॒। इ॒मे वै लो॒का अ॒पा॒र॑ रसः॑।
 तेऽमु॒ष्मिन्ना॑दि॒त्ये स॒माभृ॑ताः। जा॒नुद॒ग्रीमु॑त्तरवे॒दीं खा॒त्वा। अ॒पां
 पू॒रयि॑त्वा गु॒ल्फ॒द॒घ्नम्॥८५॥

पुष्करपर्णेः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च सङ्स्तीर्य। तस्मिन्विहायसे।
अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्प्रणीते-
ऽयमग्निश्चीयते। साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययं चीयते। असौ
भुवनेप्यनाहिताग्निरेताः। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु॥८६॥

अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। एतद्ध स्म वा आहुः
शण्डिलाः। कमग्निं चिनुते। सत्रियमग्निं चिन्वानः। संवत्सरं
प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। अमुमादित्यं
प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते॥८७॥

नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। ब्रह्म प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः॥८८॥

इमाल्लोकान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं
चिन्वान इति। य एवासौ। इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यतीपाती। तमिति।
योऽग्नेर्मिथूया वेद। मिथुनवान्भवति। आपो वा अग्नेर्मिथूयाः।
मिथुनवान्भवति। य एवं वेद॥८९॥

[२२]

आपो वा इदमासन्त्सलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे
समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामः समवर्तत। इदं सृजेयमिति।
तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा वदति। तत्कर्मणा

करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसोरेतः
प्रथमं यदासीत्॥१०॥

सतो बन्धुमसंति निरविन्दन्। हृदि प्रतीप्या कवयो
मनीषेति। उपैन्नन्तदुपनमति। यत्कामो भवति। य एवं
वेद। स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य
यन्मासमासीत्। ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय
उदतिष्ठन्॥११॥

ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो
रसः। सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्मं भूतं सर्पन्तम्। तमब्रवीत्।
मम वैत्वङ्मासा। समभूत्॥१२॥

नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्। स
सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। भूत्वोदतिष्ठत्।
तमब्रवीत्। त्वं वै पूर्वं समभूः। त्वमिदं पूर्वः कुरुष्वेति। स
इत आदायापः॥१३॥

अञ्जलिनां पुरस्तादुपादधात्। एवाह्येवेति। तत आदित्य
उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथाऽरुणः केतुर्दक्षिणत
उपादधात्। एवाह्यग्र इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा
दक्षिणा दिक्। अथाऽरुणः केतुः पश्चादुपादधात्। एवा हि वायो
इति॥१४॥

ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथाऽरुणः केतुरुत्तरत
उपादधात्। एवाहीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोदीची

दिक्। अथारुणः केतुर्मध्यं उपादधात्। एवा हि पूषन्निति। ततो वै पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक्॥१५॥

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्। एवा हि देवा इति। ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षांसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते समभवन्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१६॥

आपो ह यद्वृहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जनयन्तीः स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्ध्यो वा इदं समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भ्विति। तस्मादिदं सर्वं शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वाव तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधाय। तदेवानुप्राविशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१७॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति। सर्वमेवेदमात्वा। सर्वमवरुद्धं। तदेवानुप्राविशति। य एवं वेद॥१८॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपा रूपाणि। मेघो विद्युत्। स्तनयिबुवृष्टिः। तान्येवावरुन्धे। आतपति वर्ष्वा गृह्णाति। ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः। मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः॥१९॥

कूप्यां गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै तेजस्विनीरापः।
तेज एवास्यं दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितरः।
स्थावरा गृह्णाति। ताः पश्चादुपदधाति। प्रतितिष्ठता वै स्थावराः।
पश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्धतीरिव
आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति।
तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य
उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पल्वल्या
गृह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादधाति॥१०१॥

असौ वै पल्वयाः। अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपदधाति।
दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते।
यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो
वातरशना ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेषाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः।
प्रतिष्ठा५ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसमिति।
शतशश्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य
उचैनमेवं वेद॥१०३॥

[२४]

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपा५ सर्वत्वाय।
पुष्करपर्ण५ रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो वै पुष्करपर्णम्।
सत्य५ रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्।
यावदेवास्ति॥१०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे। अथो[॥]
स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। आपमापामपः सर्वाः।
अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्चस्करद्धिया
इति। वाय्वश्चा रश्मिपतयः। लोकं पृणच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्त्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति। पञ्चचितय
उपदधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं पृणया
द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै विराट्। तस्या वा इयं पादः।
अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। पुरोरजाः पादः।
विराज्येव प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेव
वेद॥१०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु। अथो आहुः।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः
सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि।
कमग्निं चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः।
कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं
चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुक-

म॒ग्निं चि॑न्वा॒न इति॑। वृ॒षा वा अ॒ग्निः। वृ॒षाणौ स॑ऽस्फालयेत्।
ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। तस्मा॒न्नानु॑षज्यः। सो॒त्तर॑वे॒दिषु॑ ऋ॒तुषु॑ चिन्वीत।
उ॒त्तर॑वे॒द्याः ह्य॑ग्निश्ची॒यते॑। प्र॒जाका॑मश्चिन्वीत॥१०९॥

प्रा॒जाप॑त्यो वा ए॒षोऽग्निः॑। प्रा॒जाप॑त्याः प्र॒जाः। प्र॒जावा॑न् भवति।
य ए॒वं वेद॑। प॒शुका॑मश्चिन्वीत। सं॒ज्ञानं॑ वा ए॒तत् प॑शूनाम्।
यदापः॑। प॒शूनामे॒व सं॒ज्ञाने॒ऽग्निं चि॑नुते। प॒शुमान् भ॑वति। य ए॒वं
वेद॑॥११०॥

वृ॒ष्टि॑का॒मश्चि॑न्वीत। आपो॒ वै वृ॒ष्टिः। प॒र्जन्यो॒ वर्षु॑को भवति।
य ए॒वं वेद॑। आ॒मया॒वी चि॑न्वीत। आपो॒ वै भे॑ष॒जम्।
भे॒षज॑मे॒वास्मै॑ करोति। सर्व॒मायु॑रेति। अ॒भिच॑रऽश्चिन्वीत। वज्रो
वा आपः॑॥१११॥

वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्रह॑रति। स्तृ॒णुत॑ ए॒नम्। तेज॑स्कामो॒
यश॑स्कामः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्व॒र्गका॑मश्चिन्वीत। ए॒ताव॑द्वा
वा॑ऽस्ति। याव॑दे॒तत्। याव॑दे॒वास्ति॑। तदव॑रुन्धे। तस्यै॒तद्व॑त्तम्।
वर्ष॑ति॒ न धा॑वेत्॥११२॥

अ॒मृतं॑ वा आपः॑। अ॒मृत॑स्यान॑न्तरित्यै। नाप्सु मूत्र॑पुरी॒षं
कु॑र्यात्। न नि॒ष्ठी॑वेत्। न वि॒वस॑नः स्नायात्। गुह्यो॒ वा
ए॒षोऽग्निः॑। ए॒तस्या॒ग्नेरन॑तिदाहाय। न पु॑ष्करप॒र्णानि॑ हि॒रण्यं
वाऽधि॑तिष्ठेत्। ए॒तस्या॒ग्नेरन॑भ्यारोहाय। न कूर्म॑स्याश्री॒यात्।
नोद॑कस्या॒घातु॑का॒न्येन॑मोद॒कानि॑ भवन्ति। अ॒घातु॑का॒ आपः॑। य
ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते। य उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑॥११३॥

इ॒मानु॑कं भु॒वना॑ सीषधेम। इन्द्र॑श्च वि॒श्वे च दे॒वाः। य॒ज्ञं च॑ नस्त॒न्वं
च॑ प्र॒जां च॑। आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑ स॒ह सी॑षधातु। आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑ स॒र्गणो॑
म॒रुद्भिः॑। अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता त॒नूना॑म्। आ॒प्त॒वस्व॑ प्र॒प्त॒वस्वा॑।
आ॒ण्डीभ॑वज॒ मा मु॒हुः। सु॒खादी॑न्दुःखनि॒धना॑म्। प्र॒ति॒मु॒ञ्चस्व॑ स्वां
पु॒रम्॥११४॥

मरी॑चयः स्वायम्भु॒वाः। ये शरी॑राण्य॒कल्प॑यन्। ते ते दे॒हं
क॑ल्पयन्तु। मा च॑ ते ख्या॒स्मं ती॑रिषत्। उ॒त्तिष्ठ॑त॒ मा स्व॑प्त।
अ॒ग्निमि॑च्छ॒ध्वं भा॑र॒ताः। राज्ञः॑ सोम॑स्य तृ॒प्तासः॑। सूर्ये॑ण
स॒युजो॑षसः। यु॒वा सु॒वासाः॑। अ॒ष्टाच॑क्रा न॒वद्वारा॑॥११५॥

दे॒वानां॑ पू॒रयो॑ध्या। तस्या॑ हिरण्म॒यः को॒शः। स्व॒र्गो लो॒को
ज्योति॑षाऽऽवृ॒तः। यो वै तां॑ ब्रह्म॒णो वे॒द। अ॒मृते॑नऽऽवृ॒तां पु॑रीम्।
तस्मै॑ ब्रह्म च॑ ब्रह्मा च। आ॒युः की॑र्तिं प्र॒जां द॑दुः। वि॒भ्राज॑माना॒
हरि॑णीम्। य॒शसा॑ सम्पू॒रीवृ॑ताम्। पु॒रं हिरण्म॑यीं ब्र॒ह्मा॥११६॥

वि॒वेशा॑ऽप॒राजि॑ता। प॒राडे॑त्य॒ज्याम॑यी। प॒राडे॑त्य॒नाश॑की। इ॒ह
चा॑मु॒त्र चान्वे॑ति। वि॒द्वान्दे॒वासुरा॑नु॒भ्यान्। यत्कु॑मा॒री म॒न्द्रय॑ते।
य॒द्योषि॑द्यत्प॒तिव्र॑ता। अ॒रि॒ष्टं यत्किं॑ च॒ क्रिय॑ते। अ॒ग्निस्तद॑नु॒वेध॑ति।
अ॒श्रुता॑सः श्रु॒तास॑श्च॥११७॥

य॒ज्वानो॑ येऽप्य॒यज्व॑नः। स्व॒र्यन्तो॑ नापै॒क्षन्ते॑। इन्द्र॑म॒ग्निं च॑
ये वि॒दुः। सि॒क॒ता इ॒व सं॑यन्ति। र॒श्मिभिः॑ स॒मुदी॑रिताः।
अ॒स्मालो॑काद॒मुष्मा॑च्च। ऋ॒षिभि॑रदात्पृ॒श्निभिः॑। अपै॑त॒ वी॒त॒ वि च॑
स॒र्पता॑तः। येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॑ नू॒तनाः॑। अ॒होभि॑र॒द्भिर्कु॑-

भिर्व्यक्तम्॥११८॥

य॒मो द॑दात्वव॒सान॑म॒स्मै। नृ॒ मु॑णन्तु नृपा॒त्वर्यः॑। अ॒कृ॒ष्टा ये च॒
कृ॒ष्टजाः॑। कु॒मारी॑षु क॒नीनी॑षु। जा॒रिणी॑षु च॒ ये हि॒ताः। रे॒तः
पी॒ता आ॑ण्डपी॒ताः। अ॒ङ्गारे॑षु च॒ ये हु॒ताः। उ॒भया॑न् पु॒त्रपौ॑त्र॒कान्।
यु॒वेऽहं॑ य॒मराज॑गान्। श॒तमि॑न्नु श॒रदः॑॥११९॥

अ॒दो य॒द्वह्म॑ विल॒बम्। पि॒तृणां॑ च॒ य॒मस्य॑ च। वरु॑ण॒स्याश्वि॑नो॒रग्रेः॑।
म॒रुता॑ च वि॒हाय॑साम्। का॒मप्र॑यव॒णं मे॑ अस्तु। स ह्ये॒वास्मि॑
स॒नात॑नः। इति॑ ना॒को ब्र॑ह्मि॒श्रवो॑ रा॒यो ध॑नम्। पु॒त्राना॑पो
दे॒वीरि॒हऽऽहि॑त॥१२०॥

[२७]

विशी॑र्ष्णीं गृध्र॑शी॒र्ष्णीं च। अपे॑तो॒ निर्ऋ॑तिः॒ ह॒थः। परि॑बाधः
श्वे॒तकु॑क्षम्। नि॒जङ्घ॑ः श॒बलो॑द॒रम्। स॒ तान् वा॒च्याय॑या स॒ह।
अ॒ग्ने ना॑शय स॒न्द॒शः। ई॒र्ष्या॒सूये॑ बु॒भुक्षा॑म्। म॒न्युं कृ॑त्यां च॒ दी॒धिरे॑।
रथे॑न किं॒ शु॒काव॑न्ता। अ॒ग्ने ना॑शय स॒न्द॒शः॥१२१॥

[२८]

प॒र्जन्या॑य प्रगा॑यत। दि॒वस्पु॑त्राय॒ मी॒ढुषे॑। स नो॑ य॒वसं॑मिच्छतु।
इ॒दं वचः॑ प॒र्जन्या॑य स्व॒राजे॑। हृ॒दो अ॒स्त्वन्त॑र॒न्तद्यु॑योत।
म॒यो॒भूर्वा॑तो॒ विश्व॑कृ॒ष्टयः॑ सन्त्व॒स्मे। सु॒पिप्प॒ला ओष॑धीर्दे॒वगो॑पाः।
यो गर्भ॑मोष॑धीनाम्। ग॒वां कृ॑णोत्य॒र्वता॑म्। प॒र्जन्यः॑
पु॒रुषी॑णाम्॥१२२॥

[२९]

पुन॑र्मामै॒त्विन्द्रि॑यम्। पुन॑रायुः पुन॑र्भगः। पुन॑र्ब्राह्म॑णमैतु
मा। पुन॑र्द्रवि॑णमैतु मा। यन्मे॒ऽद्य रे॑तः पृथि॒वीम॑स्कान्।
यदोष॑धीर॒प्यसं॑र॒द्यदापः॑। इ॒दं तत्पु॑न॒राद॑दे। दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से।
यन्मे॒ रेतः॑ प्रसि॑च्यते। यन्म॒ आज॑ायते पुनः॑। तेन॑ माम॒मृतं॑
कुरु। तेन॑ सुप्र॒जसं॑ कुरु॥१२३॥

[३०]

अ॒द्ध्यस्ति॑रो॒ऽधाऽजा॑यत। तव॑ वैश्र॒वणः॑ सं॒दा। ति॑रो॒ऽधेहि॑
सप॒त्नान्नः॑। ये अपो॒ऽश्र॑न्ति केच॒न। त्वा॒ष्ट्रीं मा॒यां वैश्र॑वणः।
रथ॑ꣳ सह॒स्रव॑न्धुरम्। पुरु॒श्चक्र॑ꣳ सह॒स्राश्व॑म्। आ॒स्थाया॑याहि
नो ब॒लिम्। यस्मै॑ भू॒तानि॑ ब॒लिमा॑व॒हन्ति॑। धनं॑ गावो॒ हस्ति॑
हि॒र॒ण्यम॑श्वान्॥१२४॥

असा॑म सु॒म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। श्रियं॑ बिभ्र॒तोऽन्न॑मुखीं वि॒राज॑म्।
सु॒द॒र॒शने॑ च॒ क्रौ॒श्चे च॑। मै॒ना॒गे च॑ म॒हागि॑रौ। श॒त॒द्वा॒ट्टार॑गम॒न्ता।
सꣳहा॒र्यं न॑गरं॒ तव॑। इति॑ मन्त्राः॑। क॒ल्पो॑ऽत ऊ॒र्ध्वम्। यदि॑ ब॒लिꣳ
हरे॑त्। हि॒र॒ण्य॒नाभ॑ये॒ वितु॑दये॒ कौबे॑राया॒यं ब॑लिः॥१२५॥

सर्व॑भू॒ताधि॑पतये नम॒ इति॑। अथ॑ ब॒लिꣳ ह॒त्वोप॑तिष्ठे॒त। क्ष॒त्रं क्ष॒त्रं
वैश्र॑वणः। ब्राह्म॑णा वयꣳ॑ स्मः। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हिꣳसीः।
अस्मा॑त्प्रवि॒श्यान्न॑मद्धी॒ति। अथ॑ तम॒ग्निमा॑दधी॒त। यस्मि॑न्नेतत्कर्म
प्र॒युञ्जी॑त। ति॒रो॒ऽधा भूः। ति॒रो॒ऽधा भुवः॑॥१२६॥

ति॒रो॒ऽधाः स्वः॑। ति॒रो॒ऽधा भूर्भुवः॑ स्वः॑। सर्वे॑षां लो॒काना॑माधिपत्ये
सीदे॒ति। अथ॑ तम॒ग्निमि॑न्धी॒त। यस्मि॑न्नेतत्कर्म प्र॒युञ्जी॑त।

ति॒रोऽधा॑ भूः स्वाहा॑। ति॒रोऽधा॑ भुवः स्वाहा॑। ति॒रोऽधा॑ः स्वः
स्वाहा॑। ति॒रोऽधा॑ भूर्भुवः स्वः स्वाहा॑। यस्मिन्नस्य काले सर्वा
आहुती॑रहुता भवे॒युः॥१२७॥

अपि ब्राह्मण॑मुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयु॑ञ्जीत। परः
सुप्तज॑नाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्त॑माध्यापयेत्। सर्वार्थाः॑ सिद्ध्यन्ते।
य एवं वे॒द। क्षुध्यन्निदं॑मजानताम्। सर्वार्था न॑ सिद्ध्यन्ते। यस्तै
विघातु॑को भ्रा॒ता। ममान्तरहृ॑दये श्रितः॥१२८॥

तस्मा॑ इ॒ममग्र॑पिण्डं जुहोमि। स मे॑ऽर्था॒न्मा विव॑न्धीत्। मयि
स्वाहा॑। रा॒जा॒धि॒रा॒जाय॑ प्रसह्यसाहि॑नै। नमो॑ व॒यं वैश्रव॑णाय
कुर्महे। स मे॑ का॒मा॒न्का॒म॒का॒माय॑ मह्यम्। का॒मे॒श्वरो॑ वैश्रव॑णो
द॒दातु॑। कु॒बे॒राय॑ वैश्रव॑णाय। म॒हा॒रा॒जाय॑ नमः। के॒तवो॑
अरु॑णासश्च। ऋष॑यो वा॒त॒र॒श॒नाः। प्र॒ति॒ष्ठा॑ श॒तधा॑ हि।
स॒मा॒हि॒ता॒सो सह॑स्र॒धाय॑सम्। शि॒वा नः॑ शन्त॑मा भवन्तु।
दि॒व्या आप॑ ओष॑धयः। सु॒मृ॒डी॒का सर॑स्वति। मा ते॒ व्योम॑
स॒न्दृशि॑॥१२९॥

[३१]

संवत्सर॑मेतद्व्र॒तं चरेत्। द्वौ वा मा॒सौ। नियमः॑ संमा॑सेन।
तस्मिन्नियम॑विशेषाः। त्रिष॑वणमुदको॑पस्पर्शी। चतु॑र्थकालपान॑भक्तः
स्यात्। अ॒हर॒हर्वा॑ भैक्ष॑मश्रीयात्। औ॒दु॒म्बरी॑भिः समिद्धि॑रग्निं
परि॑चरेत्। पुन॑र्मा॒मैत्विन्द्रि॑यमित्येतेन॑ऽनु॒वा॒केन॑। उद्ध॑तपरिपू॒ताभि॑-
रद्भिः॑ का॒र्यं कुर्वी॑त॥१३०॥

असञ्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये। चन्द्रमसे
नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति व्रतहोमाः।
प्रवर्ग्यवदादेशः। अरुणाः काण्डकृषयः। अरण्येऽधीयीरन्। भद्रं
कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकं संस्पर्श्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा
नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे।
धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति
वा। एवं स्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो
भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति
नस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥ ॐ
शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां वयं स्वर्गं
लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः सन्नह्य सहसैवाचरन्
ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्यंस्ते न प्राजानुस्ते
पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः
स्वर्गं लोकमायन्न प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै
यज्ञोपवीतिनो यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो
यज्ञोपवीत्यधीते यजत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्यैवाधीयीत
याजयेद्यजत वा यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत
उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव
विपरीतं प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीतऽऽदित्यो नो
योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्तः
ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति यावदस्तमन्वगात्तानि
ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेनाम्भसा
शाम्यन्ति तदु ह वा एते ब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां

गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता एता आपो
 वज्रीभूत्वा तानि रक्षांसि मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति
 यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानम् अवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं
 यन्तम् आदित्यमभिध्यायन् कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान्त्सकलं
 भद्रमश्रुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति य एवं
 वेद॥२॥

[२]

यद्देवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
 मुञ्चतर्तस्यर्तेन मामित। देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृतमूदिमा।
 तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवाः सजोषसः। ऋतेन द्यावापृथिवी
 ऋतेन त्वं सरस्वति। कृतान्नः पाह्येनसो यत्किं चानृतमूदिमा।
 इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः। ते नो मुञ्चन्त्वेनसो
 यदन्यकृतमारिम। सजातशंसादुत जामिशंसाज्यायसः
 शंसादुत वा कनीयसः। अनाधृष्टं देवकृतं यदेनस्तस्मात्
 त्वमस्माज्जातवेदो मुमुग्धि॥३॥

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्वा शिश्रैर्यदनृतं
 चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु
 चकृम यानि दुष्कृता। येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन
 सूर्यं तमसो निर्मुमोच। येनेन्द्रो विश्वा अजहादरातीस्तेनाहं
 ज्योतिषा ज्योतिरानशान आक्षि। यत्कुसीदमप्रतीत्तं मयेह येन
 यमस्य निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि जीवन्नेव
 प्रति तत्तं दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेष यदन्तरिक्षं

यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता यदापं इमं मे वरुण
तत्त्वां यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यन्नृणमहं बभूवादित्सन्वा सञ्जगर जनैर्भ्यः। अग्निर्मा
तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां चकर
किल्बिषाण्यक्षाणां वृग्रमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च
तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि
यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव इत्समानो यमस्य
लोके अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वां
यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो
यश्च निस्वनः। तेऽ(१)स्मद्यक्षमनागसो दूरादूरमचीचतम्।
निर्यक्षममचीचते कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मत्समृच्छातै
तमस्मै प्रसुवामसि। दुःशंसानुशंसभ्यां घणेनानुघणेन च।
तेनान्योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा
पर्यसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा स९ शिवेन। त्वष्टा नो अत्र
विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति
परायक्ष्म९ सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो
घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं
पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि तिग्ममोजो

वरुण॒ स॒शिश॑ाधि। मा॒तेवा॑स्मा अ॒दिते॒ शर्म॑ यच्छु॒ विश्वे॑ दे॒वा
ज॒रद॑ष्टि॒र्यथा॑ऽस॒त्। अ॒ग्न आ॒यू॒षि प॑वस॒ आ सु॒वोर्ज॑मिषं च
नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्। अ॒ग्ने प॑वंस्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑
सु॒वीर्य॑म्। दध॑द्र॒यिं म॒यि पोष॑म्॥६॥

अ॒ग्नि॒र॒ऋषिः॑ प॑वंमानः॒ पाश्च॑जन्यः॒ पुरो॑हि॒तः। त॒र्मी॑महे महा॒ग॒यम्।
अ॒ग्ने जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः॑ स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो नुदस्व। अ॒स्मे
दी॑दिहि सु॒मना॒ अहे॑ळ॒च्छर्म॑न्ते स्याम त्रि॒वरू॑थ उ॒द्धौ। स॒हसा॑
जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः॑ स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो नुदस्व। अ॒धि नो॑
ब्रू॒हि सु॒मन॑स्यमा॒नो व॒यः॑ स्या॒म प्र॑णु॒दा नः॑ स॒पत्नान्। अ॒ग्ने यो
नो॑ऽभि॒तो ज॒नो वृ॒को वा॒रो जि॒घा॑स॒ति। ता॑ऽस्त्वं वृ॒त्रह॑ञ्जहि
व॒स्वस्म॑भ्य॒माभ॑र। अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ट्यः।
तं व॒यः॑ स॒मिधं॑ कृ॒त्वा तु॒भ्यम॑ग्नेऽपि॑ दध्मसि॥७॥

यो नः॑ श॒पाद॑श॒पतो॑ यश्च॑ नः॑ श॒पतः॑ श॒पात्। उ॒षाश्च॑ तस्मै॑ नि॒मृक्च॑
सर्वं॑ पा॒पः॑ स॒मू॒हता॑म्। यो नः॑ स॒पत्नो॑ यो र॒णो म॒र्तोऽभि॑दास॒ति
दे॒वाः। इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तो॒ मा तस्यो॑च्छै॒षि किं॑ च॒न। यो
मा॒न्द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दो यं चा॒हं द्वे॑ष्मि॒ यश्च॑ मा॒म्। सर्वा॑ऽस्ता॒न॒ग्ने
स॒न्द॑ह॒ याश्चा॑ह॒न्द्वेष्मि॑ ये च॒ मा॒म्। यो अ॒स्मभ्य॑म॒राती॒याद्य॑श्च
नो॒ द्वेष्ट॑ते ज॒नः। नि॒न्दा॒द्यो अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्ता॒न्म॑ष्म॒षा
कु॑रु। स॒शितं॑ मे॒ ब्र॒ह्म स॒शितं॑ वी॒र्या॑(१)म्बल॑म्। स॒शितं॑
क्ष॒त्रं मे॑ जि॒ष्णु यस्या॑हमस्मि॑ पुरो॒हि॒तः। उ॒दैषां॑ बा॒हू अ॑ति॒रमु॒द्वर्चो॑
अथो॒ बल॑म्। क्षि॒णोमि॑ ब्रह्म॑णा॒मि॒त्रानु॑न्नयामि॒ स्वा॑(१)म् अ॒हम्।

पुन॑र्मनः पुन॑रायु॑र्म आगा॑त्पुन॑श्चक्षुः पुनः श्रोत्रं॑ म॒ आगा॑त्पुनः प्राणः
पुन॑राकू॑तं म॒ आगा॑त्पुन॑श्चित्तं पुन॑राधी॑तं म॒ आगा॑त्। वैश्वान॑रो
मेऽद॑ब्धस्तनू॒पा अव॑बाधतां दुरि॒तानि॒ विश्वा॑॥८॥

[५]

वैश्वान॑राय॒ प्रति॑वेदयामो॒ यदी॑नृ॒णः स॑ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्र॒वेद॑ स नो॑ मु॒ञ्चातु॑ दुरि॒ताद॑व॒द्यात्।
वैश्वान॑रः प॒र्वयान्नः॑ प॒वित्रै॑र्यत्स॑ङ्गर॒मभि॑धावा॒म्याशा॑म्।
अना॑जान॒न्मन॑सा॒ याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॑ तत्सु॒वामि॑।
अ॒मी ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य
यच्छ॑तामे॒तद्व॒द्धक॑मोच॑नम्। विजि॑हीर्ष्व लो॒कान्कृ॑धि
ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो॒ गर्भः॑ सर्वा॑न्
प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॑जा॒नन्प्र॑तिगृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्र॑जाप॒तिः
प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्द॒त्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं
तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥९॥

त॒तं तन्तु॑मन्वेके॒ अनु॑ सञ्च॑रन्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमा॑य॒नवत्॑।
अ॒बन्ध॑वेके॒ दद॑तः प्र॒यच्छा॑द्वातुं॒ चेच्छ॑क्र॒वाः सः॑ स्व॒र्ग ए॑षाम्।
आर॑भेथा॒मनु॑ स॒र॑भेथा॒ समा॑नं प॒न्थाम॑वथो॒ घृते॑न। यद्वा॑
पूर्तं॑ परि॒विष्टं॑ यद॒ग्नौ तस्मै॑ गोत्रा॒येह॑ जाया॒पती॑ स॒र॑भेथाम्।
यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्यां यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म।
अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गार्ह॒पत्य॑ उन्नो॑ नेषद्दुरि॒ता या॑नि॒ चकृ॑म।
भूमि॑र्मा॒ताऽदि॑तिर्नो॒ ज॒नित्रं॑ भ्रा॒ताऽन्तरि॑क्षम॒भि॒शस्त॑ ए॒नः।

द्यौर्नः पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा मा विवित्सि
लोकात्। यत्र सुहार्दः सुकृतो मदन्ते विहाय रोगं तन्वा(१)ः
स्वायाम्। अश्लोणाङ्गैरहुताः स्वर्गे तत्र पश्येम पितरं च
पुत्रम्। यदन्नमद्यन्तेन देवा दास्यन्नदास्यन्नुत वां करिष्यन्।
यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा
तस्मादनृणं कृणोतु। यदन्नमग्निं बहुधा विरूपं वासो हिरण्यमुत
गामजामविम्। यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव किं च
प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। यन्मया मनसा वाचा
कृतमेनः कदाचन। सर्वस्मात्तस्मान्मेळितो मोग्धि त्वं हि
वेत्थ यथातथम्॥१०॥

[६]

वातरशना ह वा ऋषयः श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनो बभूवुस्तानृषयो-
ऽर्थमायुस्ते निलायमचरुस्तेऽनुप्रविशुः कूश्माण्डानि
तास्तेष्वन्विन्दच्छ्रद्धया च तपसा च तानृषयोऽब्रुवन्कथा
निलायं चरथेति त ऋषीनब्रुवन्नमो वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धाम्नि
केन वः सपर्यामेति तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनारपसः
स्यामेति त एतानि सूक्तान्यपश्यन् यद्देवा देवहेळनं
यददीव्यनृणमहं बभूवऽऽयुष्टे विश्वतो दधदित्येतैराज्यं
जुहुत वैश्वानराय प्रतिवेदयाम इत्युपतिष्ठत यदर्वाचीनमेनो
भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मोक्ष्यध्व इति त एतैरजुहवुस्तेऽरेपसो-
ऽभवन्कर्मादिष्वेतैर्जुह्यात्पूतो देवलोकान्त्समंश्रुते॥११॥

[७]

कूश्माण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो यथा
 भ्रूणहैवमेष भवति योऽयोनौ रेतः सिञ्चति यदर्वाचीनमेनो
 भ्रूणहृत्यायास्तस्मान्मुच्यते यावदेनो दीक्षामुपैति दीक्षित एतैः
 संतति जुहोति संवत्सरं दीक्षितो भवति संवत्सरादेवऽऽत्मानं
 पुनीते मासं दीक्षितो भवति यो मासः स संवत्सरः
 संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते चतुर्विंशतिं रात्रीर्दीक्षितो
 भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं
 पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः
 संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो
 भवति त्रिपदा गायत्री गायत्रिया एवऽऽत्मानं पुनीते न
 माऽसमंश्रीयान्न स्त्रियमुपेयान्नोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृत्यो
 ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो
 सौम्येप्यध्वर एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
 धानाः सक्तून्मृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्
 ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त
 एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्यगीषत् ताः
 पयंआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि घृताहुतयो यत्सामानि
 सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान्

पुराणानि कल्पाङ्गाथा नाराशंसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः
क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन्
ब्रह्मणः सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः सन्ति प्रतायन्ते सन्ति सन्तिष्ठन्ते
देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति
यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः
स्वधा करोत्यप्यपस्तपितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिं
हरति तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति
तन्मनुष्ययज्ञः सन्तिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं
यजुः सामं वा तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयंसः
कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य
कूल्या यत्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो
मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथा
नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति
यदृचोऽधीते पयसाहुतिभिरेव तद्देवास्तर्पयति यद्यजूंषि
घृताहुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतिभिर्यद्वाह्मणानीति
पुराणानि कल्पाङ्गाथा नाराशंसीर्मेदाहुतिभिरेव तद्देवास्तर्पयति
त एनं तृप्ता आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च तर्पयन्ति॥१४॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादच्छदिर्दर्श
उदीच्यां प्रागुदीच्यां वोदितं आदित्ये दक्षिणत उपवीयोपविश्य
हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषी
नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्रिराचामेति तेन ऋचः प्रीणाति
यद्विः परिमृजति तेन यजूंषि यत्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि
यत्सव्यं पाणिं पादौ प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे
हृदयमालभते तेनाथर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि
कल्पान्गाथां नाराशंसीः प्रीणाति दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं
कृत्वा प्राडासीनः स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीनां
रसो यद्दर्भाः सरसमेव ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ
कृत्वा सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां
प्रत्येषा वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरे परमे
व्योमन् यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तत्र वेद किमृचा
करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समासत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त
भूर्भुवः स्वरित्याहेतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्त
सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पृच्छोऽर्धर्चशोऽनवान् सविता
श्रियः प्रसविता श्रियमेवऽऽप्रोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा
छन्दांसि प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति हं स्मऽऽह
शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत व्रजन्नुतऽऽसीन
उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं

विद्वान्त्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै
नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
यद्वाह्मणस्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता।
चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा
द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषश्चेति स
वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक्
सायमवभृथो नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप
उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वर्षः
हविः स्तनयितुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति
विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायाः
स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं
नाकः रोहत्युत्तमः समानानां भवति यावन्तः ह वा इमां
वित्तस्य पूर्णां ददत्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति
भूयांसं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं
गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः
 समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदिते
 ब्रजः॑ स्तिष्ठन्नासीनः शयानोऽरण्ये॑ ग्रामे वा यावत्तरसः॑
 स्वाध्यायमधीते सर्वा॑ल्लोकाञ्जयति सर्वा॑ल्लोकाननृणोऽनुसञ्चरति
 तदेषाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मि॑स्तृतीये लोके
 अनृणाः स्याम। ये देव॑याना उत पितृ॑याणाः सर्वान्प॑थो
 अनृणा आक्षी॑येमेत्यग्निं वै जा॒तं पा॒प्मा ज॑ग्राह तं
 दे॒वा आहु॑तीभिः पा॒प्मान॒मपा॑घ्नन्नाहु॑तीनां यज्ञेन॑ यज्ञस्य
 दक्षि॑णाभिर्दक्षि॑णानां ब्राह्म॒णेन॑ ब्राह्म॒णस्य॑ छन्दो॑भिश्छन्द॑सां
 स्वाध्या॑येनाप॑हतपाप्मा स्वाध्या॑यो देवप॑वित्रं वा एतत्तं
 योऽनू॑त्सृजत्यभा॑गो वाचि॑ भवत्यभा॑गो नाके॑ तदेषाऽभ्युक्ता।
 यस्तित्याजं॑ सखि॒विदुः॑ सखा॑यं न तस्य॑ वाच्यपि॑ भा॒गो अ॑स्ति।
 यदी॑ः शृणोत्य॒लकः॑ शृणोति॑ न हि प्र॒वेद॑ सुकृतस्य॑ पन्था॒मिति॑
 तस्मा॑त्स्वाध्या॒योऽध्ये॑त॒व्यो यं यं क्र॑तुमधी॑ते तेन॑ तेनास्येष्टं
 भव॑त्यग्नेर्वा॒योरा॑दित्यस्य॑ सायु॑ज्यं गच्छति॑ तदेषाऽभ्युक्ता। ये
 अ॒र्वाङ्मु॑त वा पुरा॒णे वेदं॑ वि॒द्वाःसं॑म॒भितो॑ वदन्त्यादित्यमे॒व ते
 परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वि॑तीयं तृतीयं॑ च ह॒ःसमि॑ति॒ याव॑तीर्वै
 दे॒वता॑स्ताः सर्वा॑ वेद॒विदि॑ ब्राह्म॒णे व॑सन्ति॒ तस्मा॑ ब्राह्म॒णेभ्यो॑
 वेद॒विद्भ्यो॑ दि॒वे दि॒वे नम॑स्कुर्यान्नाक्षी॒लं की॑र्तयेदे॒ता ए॒व दे॒वताः॑
 प्रीणा॑ति॥१९॥

[१५]

रिच्यंत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो याजयति प्रति वा गृह्णाति

याजयित्वा प्रतिगृह्य वाऽनश्नन्निः स्वाध्यायं वेदमधीयीत त्रिरात्रं
वा सावित्रीङ्गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो दक्षिणा वरेणैव वरं
स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२०॥

[१६]

दुहे ह वा एष छन्दांसि यो याजयति स येन यज्ञक्रतुना
याजयेत्सोऽरण्यं परेत्यं शुचौ देशे स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत
तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद् आसनं सुत्या वाग्जुहूर्मनं
उपभृद्धृतिर्ध्रुवा प्राणो हविः सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः
प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः समृद्धतरः॥२१॥

[१७]

कृतिधावकीर्णी प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः
प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदाश्चकार सुदेवः काश्यपो यो
ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायां रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि
काम कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुग्योऽस्म्यभिर्द्रुग्योऽस्मि काम
कामाय स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवऽऽत्मन्येते हुत्वा
प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः
समिन्द्रः सं बृहस्पतिः। सं माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन
चऽऽयुष्मन्तं करोतु मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति
प्रतीन्द्रो बलं प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वं
सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा

योऽपूत इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत
 एवऽऽत्मानमायुरेवऽऽत्मन्धत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरः
 स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म
 प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं
 ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं
 प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य
 यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा
 विष्णुरहृदयः संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं
 मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत् इन्द्रस्ततः
 प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष दिव्यः शाक्रः शिशुमारस्तः
 ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति जयति स्वर्गलोकं
 नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ प्रमीयते नानपत्यः
 प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य क्षितमसि त्वं
 भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि त्वां भूतान्युप
 पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः शिशुकुमाराय
 नमः॥२३॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च

नमो॒ नम॒ उदी॑च्यै दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च
 नमो॒ नम॒ ऊ॒र्ध्वायै॑ दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च
 नमो॒ नमो॑ऽध॒रायै॑ दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च
 नमो॒ नमो॑ऽवा॒न्तरा॑यै दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒तिव॑सन्त्ये॒ताभ्य॑श्च
 नमो॒ नमो॑ गङ्गा॒यमु॒नयो॑र्मध्ये ये॑ वस॒न्ति ते मे॑ प्रस॒न्नात्मा॑नश्चिरं
 जी॒वितं॑ वर्ध॒यन्ति॒ नमो॑ गङ्गा॒यमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमो॒ नमो॑
 गङ्गा॒यमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमः॥ २४॥

[२०]

ॐ नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॑ ओष॑धी॒भ्यः।
 नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नमो॑ विष्ण॑वे बृ॒हते॑ क॒रोमि॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं
नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बरुहिः। केतो
अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिर्होता। मन उपवक्ता। प्राणो
हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
नृमण्धात्स्वाहा॥१॥

अध्वर्युः पञ्च च॥१॥ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय
वार्यम्। आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजनदिन्द्र-
मिन्द्रियाय स्वाहा॥२॥

पृथिवी होता दश॥२॥ [२]

अग्निर्होता। अश्विनाध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता। सोमः
सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रुतास्त इन्द्र सोमाः।
वातापेरहवनश्चतुः स्वाहा॥३॥

अग्निर्होताऽष्टौ॥३॥ [३]

सूर्य ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी५ शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।

अच्छिद्रया जुह्वी॥ दिवि देवावृध२ होत्रा मेरयस्व स्वाहा॥४॥

सूर्य ते नव॥४॥ _____ [४]

महाहविरहोता॥ सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्।
अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगुरौ।
अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते
नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोममपात्। मा
दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै
स्वाहा॥५॥

अपात्रीणि च॥५॥ _____ [५]

वाग्धोता॥ दीक्षा पत्नी॥ वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगुरः। मनो हविः।
तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे स्वयम्भुवे
स्वाहा॥६॥

वाग्धोता नव॥६॥ _____ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स
प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।
अन्तरिक्षं चतुर्होता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। विष्ठाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे
ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां

प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। ऋ॒तव॑श्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं॑ स॒प्तहो॑ता।
स प्रा॒णस्य॑ प्रा॒णः। स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। प्रा॒णस्य॑
च मे प्रा॒णो भू॑यात्। द्यौर॒ष्टहो॑ता। सोऽनाधृष्यः॑॥१॥

स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। अ॒नाधृष्य॑श्च भूयासम्।
आ॒दि॒त्यो नव॑होता। स ते॒ज॒स्वी। स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑
यशः॑। ते॒ज॒स्वी च॑ भूयासम्। प्र॒जाप॑तिर्दशहोता। स इ॒दं सर्व॑म्।
स मे॑ ददातु प्र॒जां प॒शून्पुष्टिं॑ यशः॑। सर्वं॑ च मे भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥७॥ [७]

अ॒ग्नि॒र्यजु॑र्भिः। स॒वि॒ता स्तोमैः॑। इन्द्र॑ उक्थाम॒दैः। मि॒त्रावरु॑णा॒वाशिषा॑। अ॒ङ्गिर॑सो धि॒ष्णि॒यैर॒ग्निभिः॑। म॒रुतः॑ स॒दोह॑वि॒र्धाना॑भ्याम्।
आ॒पः प्रोक्ष॑णीभिः। ओष॑धयो ब॒र्हिषा॑। अ॒दि॒तिर्वेद्या॑। सोमो॑
दी॒क्षया॑॥११॥ त्वष्टे॑ध्मेन। विष्णु॑र्य॒ज्ञेन॑। वस॑व॒ आज्ये॑न।
आ॒दि॒त्या दक्षि॑णाभिः। वि॒श्वे दे॒वा ऊ॒र्जा। पू॒षा स्व॑ंगाका॒रेण॑।
बृ॒हस्प॑तिः पु॒रोध॑या। प्र॒जाप॑तिरु॒द्गी॒धेन॑। अ॒न्तरि॑क्षं प॒वित्रे॑ण।
वा॒युः पात्रैः॑। अ॒हं श्रद्ध॑या॥१२॥

दीक्षया पात्रैरेकं च॥८॥ [८]

से॒नेन्द्र॑स्य। धे॒ना बृ॒हस्प॑तैः। पु॒त्थ्या पू॒ष्णः। वा॒ग्वा॒योः।
दी॒क्षा सोम॑स्य। पु॒थि॒व्य॒ग्नेः। वसू॑नां गा॒य॒त्री। रु॒द्राणां॑ त्रि॒ष्टुक्।
आ॒दि॒त्यानां॑ जग॑ती। विष्णो॑रनु॒ष्टुक्॥१३॥

वरु॑णस्य वि॒राट्। य॒ज्ञस्य॑ प॒ङ्क्तिः। प्र॒जाप॑तेरनु॒मतिः॑। मि॒त्रस्य॑
श्रद्धा॑। स॒वि॒तुः प्रसू॑तिः। सूर्य॑स्य म॒रीचिः॑। च॒न्द्रम॑सो
रोहि॑णी। ऋ॒षीणा॑मरु॒न्धती॑। प॒र्जन्य॑स्य वि॒द्युत्। च॒त॒स्रो

दिशः। चतस्रोऽवान्तरदिशाः। अहश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च।
त्विषिश्चापचितिश्च। आपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता च देवानां
पत्नयः॥१४॥

अनुष्टुप्दिशः षट्॥९॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां
प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम्।
तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क
इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामं समुद्रमाविश। कामेन त्वा
प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाम्।
प्रजापतये पुरुषम्॥१६॥

मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या
अश्वतरगर्द्भौ। हिमवतो हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सराभ्यः स्रगलं
करणे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्।
समुद्रायापः॥१७॥

उत्तानायाङ्गीरसायानः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रत्नथा
नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दमानः सुमन्मभिः। स
पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे धनम्। समानमज्मा परियाति जागृविः।
राजा त्वा वरुणो नयतु देविदक्षिणे वैश्वानराय रथम्।
तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मा॑ अदात्। कामः॑ कामा॑या कामो॑ दा॒ता। कामः॑
प्रति॑ग्रही॒ता। कामः॑ समु॒द्रमा वि॑श। कामे॑न त्वा॒ प्रति॑गृह्णामि।
कामै॑तत्ते॒। एषा॑ ते॒ काम॒ दक्षि॑णा। उ॒त्ता॒नस्त्वाङ्गी॑र॒सः
प्रति॑गृह्णातु॥१९॥

दा॒ता पुरु॑षमपः॑ प्रति॑ग्रही॒त्रे नव॑ च॥१०॥ [१०]

सुव॑र्णं घ॒र्मं परि॑वेद वे॒नम्। इन्द्र॑स्या॒त्मानं॑ दश॒धा चर॑न्तम्।
अ॒न्तः स॑मु॒द्रे मन॑सा चर॑न्तम्। ब्रह्मा॑न्विन्द॒दश॑होता॒रम॑र्णे। अ॒न्तः
प्रवि॑ष्टः शा॒स्ता जना॑नाम्। एकः॑ स॒न्ब॒हुधा वि॑चारः। श॒तः
शु॒क्राणि॑ यत्रै॒कं भव॑न्ति। सर्वे॑ वेदा॒ यत्रै॒कं भव॑न्ति। सर्वे॑ होता॒रो
यत्रै॒कं भव॑न्ति। स॒मान॑सीन आ॒त्मा जना॑नाम्॥२०॥

अ॒न्तः प्रवि॑ष्टः शा॒स्ता जना॑ना॒ः सर्वा॑त्मा। सर्वाः॑ प्र॒जा यत्रै॒कं
भव॑न्ति। चतु॑र्होता॒रो यत्र॑ स॒ंपदं॑ गच्छ॑न्ति दे॒वैः। स॒मान॑सीन
आ॒त्मा जना॑नाम्। ब्रह्मेन्द्र॑म॒ग्निं जग॑तः प्रति॒ष्ठाम्। दि॒व आ॒त्मानं॑
सवि॑तारं बृ॒हस्पति॑म्। चतु॑र्होता॒रं प्र॒दिशोऽनु॑ क्लृप्तम्। वा॒चो वी॒र्यं
तप॑साऽन्विन्दत्। अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम्। त्वष्टा॑र॒ः रूपा॑णि
विकु॑र्वन्त॑ विप॒श्चिम्॥२१॥

अ॒मृत॑स्य प्रा॒णं य॒ज्ञमे॒तम्। चतु॑र्होतृ॒णामा॒त्मानं॑ क॒वयो
निचि॑क्युः। अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम्। दे॒वानां॑ बन्धु
निहि॑त॒ङ्गुहा॑सु। अ॒मृते॑न क्लृप्तं य॒ज्ञमे॒तम्। चतु॑र्होतृ॒णामा॒त्मानं॑ क्लृ॒वयो
निचि॑क्युः। श॒तत्रि॒युतः॑ परि॑वेद॒ विश्वा॑ वि॒श्ववा॑रः। वि॒श्वमि॒दधृ॑णाति।
इन्द्र॑स्या॒त्मा निहि॑तः प॒ञ्चहो॑ता। अ॒मृतं॑ दे॒वाना॑मायुः

प्र॒जाना॑म्॥२२॥

इन्द्र॑ꣳ राजा॑नꣳ सवि॒तार॑मे॒तम्। वा॒योरा॒त्मान॑ङ्क॒वयो॒ निचि॑क्युः।
र॒श्मिꣳ र॑श्मी॒नां मध्ये॒ तप॑न्तम्। ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॒
निपा॑न्ति। य आ॑ण्डको॒शे भुव॑नं बि॒भर्ति॑। अ॒निर्भि॑ण्णः सन्न॒थ
लो॒कान् वि॒चष्टे॑। यस्या॑ण्डको॒शꣳ शुष्म॑मा॒हुः प्रा॑णमुल्ब॑म्। तेन॑
क्लृ॒प्तोऽमृ॑तेना॒हम॑स्मि। सु॒वर्णं॑ को॒शꣳ रज॑सा॒ परी॑वृतम्। दे॒वाना॑
वसु॒धानी॑ वि॒राज॑म्॥२३॥

अ॒मृत॑स्य पू॒र्णान्ता॑मु॒ क॒लां वि॒चक्ष॑ते। पाद॑ꣳ षड्ढो॑तुर्न
कि॒ला॒विवि॑त्से। येन॑र्त॒वः प॒ञ्चधो॑त क्लृ॒प्ताः। उ॒त वा॑ ष॒ड्वा म॒न॒सोत॑
क्लृ॒प्ताः। तꣳ षड्ढो॑तारमृ॒तुभिः॑ क॒ल्प॑मानम्। ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॒
निपा॑न्ति। अ॒न्तः प्र॒विष्टं॑ क॒र्तार॑मे॒तम्। अ॒न्तश्च॒न्द्रम॑सि म॒न॒सा
चर॑न्तम्। स॒हैव॑ स॒न्तं न॒ विजा॑नन्ति दे॒वाः। इन्द्र॑स्या॒त्मानꣳ
श॒त॒धा चर॑न्तम्॥२४॥

इन्द्रो॑ राजा॒ जग॑तो॒ य ई॒शे। स॒प्तहो॑ता स॒प्त॒धा वि॒क्लृप्तः॑। पे॒रेण॑
तन्तु॑ परि॒षिच्य॑मानम्। अ॒न्तरा॑दित्ये म॒न॒सा चर॑न्तम्। दे॒वाना॑ꣳ
हृद॑यं ब्रह्मा॒न्विन्द॑त्। ब्रह्मै॒तद्ब्रह्म॑ण॒ उज्ज॑भार। अ॒र्कꣳ श्रो॑त॒न्तꣳ
सरि॑रस्य॒ मध्ये॑। आ यस्मि॑न्स॒प्त पे॒रवः॑। मेह॑न्ति बहु॒लाꣳ
श्रिय॑म्। ब॒ह्व॒श्वामिन्द्र॑ गोम॑तीम्॥२५॥

अच्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रिय॑म्। स हरि॑र्वसु॒वित्त॑मः। पे॒रुरिन्द्रा॑य
पि॒न्वते॑। ब॒ह्व॒श्वामिन्द्र॑ गोम॑तीम्। अच्यु॑तां बहु॒लाꣳ श्रिय॑म्।
मह्य॑मिन्द्रो॒ निय॑च्छतु। श॒तꣳ श॒ता अ॑स्य यु॒क्ता ह॑री॒णाम्।

अ॒र्वाडा या॑तु वसु॑भी र॒श्मिरिन्द्रः॑। प्रम॑ह॒माणो बहु॑ला॒
श्रिय॑म्। र॒श्मिरिन्द्रः॑ सवि॒ता मे॒ निय॑च्छतु॥२६॥

घृ॒तन्तेजो॑ मधु॑मदिन्द्रि॒यम्। मय्य॑यम॒ग्निर्दधा॑तु। हरिः॑ प॒तङ्गः प॑ट॒री
सु॒पर्णः। दि॒वि॒क्षयो॑ नभ॑सा॒ य ए॒ति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑र॒न्ददा॑तु।
प॒ञ्चा॒रं च॒क्रं परि॑वर्तते पृथु॑। हि॒र॒ण्यज्यो॑तिः स॒रि॒रस्य॑ म॒ध्ये।
अज॑स्रं ज्योति॒र्नभ॑सा॒ सर्प॑देति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑र॒न्ददा॑तु।
स॒प्त यु॑ञ्जन्ति रथ॒मेक॑चक्रम्॥२७॥

एको॑ अ॒श्वो वह॑ति स॒प्तना॑मा। त्रि॒णाभि॑ च॒क्रम॑ज॒रम॑न॒र्वम्।
येने॑मा वि॒श्वा भुव॑नानि तस्थुः। भ॒द्रं प॑श्यन्त॒ उप॑सेदु॒रग्रे। तपो॑
दी॒क्षामृष॑यः सुव॒र्विदः॑। ततः॑ क्ष॒त्रं ब॒लमो॑ज॒श्च जा॑तम्। तद॒स्मै
दे॒वा अ॒भि स॒न्नम॑न्तु। श्वे॒तः र॒श्मिं बो॑भुज्यमा॒नम्। अ॒पां ने॒तारं॑
भुव॑नस्य गो॒पाम्। इन्द्र॑ निचि॒क्युः पर॑मे व्यो॒मन्॥२८॥

रोहि॑णीः पिङ्ग॒ला एक॑रूपाः। क्षर॑न्तीः पिङ्ग॒ला एक॑रूपाः।
श॒तः स॒हस्रा॑णि प्र॒युता॑नि॒ नाव्या॑नाम्। अ॒यं यः श्वे॒तो र॒श्मिः।
परि॑ स॒र्वमि॒दं जग॑त्। प्र॒जां प॒शून्धना॑नि। अ॒स्माकं॑ ददातु।
श्वे॒तो र॒श्मिः परि॑ स॒र्वं ब॒भूव। सुव॑न्म॒ह्यं प॒शून् वि॒श्वरू॑पान्।
प॒तङ्गम॑क्तम॒सुर॑स्य मा॒यया॑॥२९॥

हृ॒दा प॑श्यन्ति॒ मन॑सा मनी॒षिणः॑। स॒मु॒द्रे अ॒न्तः क॒वयो॑ विच॑क्षते।
मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति वे॒धसः॑। प॒तङ्गो वाचं॑ मन॑सा बिभ॒र्ति।
ताङ्ग॑न्ध॒र्वोऽव॑द॒द्भर्मे॑ अ॒न्तः। तां द्यो॑त॒माना॑ स्व॒र्यं मनी॑षाम्।
ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। ये ग्रा॒म्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः।

विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। अग्निस्ता९ अग्रे प्रमुमोक्तु
देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजया संविदानः। वीत९ स्तुकेस्तुके। युवमस्मासु
नियच्छतम्। प्रप्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषा९ सप्तानामिह रन्तिरस्तु।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो
विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्ता९
अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः प्रजया संविदानः। इडाये
सृप्तद्धृतवच्चराचरम्। देवा अन्वविन्दन्गुहां हितम्। य
आरण्याः पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः।
तेषा९ सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
सुवीर्याय॥३१॥

आत्मा जनानां विकुर्वन्तं विपश्चिं प्रजानां वसुधानां विराजं चरन्तं गोमतीं मे नियच्छुत्वेकचक्रव्योमन्मायया
देव एकरूपा अष्टौ च॥११॥ [११]

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं विश्वतो
वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्। पुरुष एवेद९ सर्वम्। यद्धृतं यच्च
भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति। एतावानस्य
महिमा। अतो ज्याया९श्च पूरुषः। [३२]

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व
उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाभवात्पुनः। ततो विष्वङ्क्रामत्।
साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि पूरुषः।

स जा॒तो अत्य॑रिच्यत। प॒श्चाद्भूमि॑मथो॒ पुरः। [३३]

यत्पु॑रुषेण ह॒विषा॑। दे॒वा य॒ज्ञम॑त॒न्वत। व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्य॑म्।
ग्री॒ष्म इ॒ध्मः श॒रद्ध॑विः। स॒प्तास्या॑स॒न्परि॑धयः। त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑
कृ॒ताः। दे॒वा यद्य॑ज्ञ॒न्त॒न्वा॒नाः। अब॑ध्र॒न्पुरु॑षं प॒शुम्। तं य॒ज्ञं
ब॒र॒हिषि॑ प्रौक्षन्। पु॒रुषं॑ जा॒तम॑ग्र॒तः। [३४]

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त। सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः।
सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम्। प॒शूँ॒स्ताँश्च॑क्रे वाय॒व्यान्। आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॑
ये। तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः। ऋचः॑ सा॒मानि॑ जज्ञिरे। छ॒न्दाँ॑सि
जज्ञिरे॒ तस्मा॑त्। यजु॑स्तस्मा॑दजायत। [३५]

तस्मा॑दश्वा॑ अजायन्त। ये के चो॒भया॑दतः। गावो॑ ह जज्ञिरे
तस्मा॑त्। तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जावयः। यत्पु॑रुषं व्य॑दधुः। क॒ति॒धा
व्य॑कल्पयन्। मुखं॑ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू। कावू॑रू पादा॑वुच्येते।
ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत्। बा॒हू रा॑ज॒न्यः कृतः। [३६]

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑। प॒द्भ्याँ॑ शू॒द्रो अ॑जायत। च॒न्द्रमा॑
मन॑सो जा॒तः। चक्षोः॑ सू॒र्यो अ॑जायत। मुखा॑दिन्द्र॒श्चाग्नि॑श्च।
प्रा॒णाद्वायु॑रजायत। नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम्। शी॒र्ष्णो द्यौः
सम॑वर्तत। प॒द्भ्यां भूमि॑र्दिशः॒ श्रोत्रा॑त्। तथा॑ लो॒काँ अ॑कल्पयन्।
[३७]

वेदा॑हमे॒तं पु॑रुषं म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सस्तु पा॒रे। सर्वा॑णि
रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॑ धीरः। ना॒मानि॑ कृ॒त्वाऽभि॑वदन् यदास्ते॑।
धा॒ता पु॑रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑। श॒क्रः प्रवि॑द्वान्प्रदिश॒श्चत॑स्रः। तमे॒वं

विद्वान्मृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः॥ [३८]

पुरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पुरुषः। अन्यत्र पुरुषः॥)॥१२॥[१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि। तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वान्मृतं इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते। [३९]

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन्वशे। ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ [४०]

जायते वशे सप्त च॥१३॥ [१३]

भर्ता सन्ध्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निविष्टः। यदा भारन्तन्द्रयते स भर्तुम्। निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव मृत्युममृतं तमाहुः। तं भर्तारं तमु गोप्तारमाहुः। स भृतो भ्रियमाणो बिभर्ति। य एनं वेद सत्येन भर्तुम्। सद्यो जातमुत

जंहात्येषः। उतो जरन्तं न जंहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहर्जहार। अतन्द्रो देवः सदमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद
यत आबभूव। सन्धां च या९ सन्दधे ब्रह्मणैषः। रमते
तस्मिन्नुत जीर्णे शयाने। नैनं जहात्यहः सु पूर्वेषु। त्वामापो
अनु सर्वाश्चरन्ति जानतीः। वत्सं पयसा पुनानाः। त्वमग्नि९
हव्यवाह९ समिन्त्से। त्वं भर्ता मातरिश्वा प्रजानाम्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायन्ति सर्वे।
त्वमेकोऽसि बहूननुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो
वामस्तु शृणुत९ हवं मे। प्राणापानावजिर९ सञ्चरन्तौ। ह्वयामि
वा ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना। प्राणापानौ
संविदानौ जहितम्। अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं मे देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधाय दत्तं तमह९ हनामि।
असंज्ञजान सत आबभूव। यं यं जजान स उ गोपो अस्य।
यदा भारन्तन्द्रयते स भर्तुम्। परास्य भारं पुनरस्तमेति। तद्वै
त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः।
यद्देवान्प्राणयो नव॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथां नव॥१४॥ [१४]

हरि९ हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म
सरूपमनुमेदमागात्। अयनं मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा छिदो
मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मे
रीरिष आयुरुग्र। नृचक्षसन्त्वा हविषा विधेम। सद्यश्चकमानाय।

प्रवे॒पा॒नाय॑ मृत्यवे॑ ॥ ४५ ॥

प्रा॒स्मा आ॒शा अ॒शृण्वन्। का॒मे॒ना॒ज॒न॒य॒न्पुनः॑। का॒मे॒न मे॒
का॒म आ॒गात्। हृ॒द॒याद्धृ॒द॒यं मृ॒त्योः। य॒द॒मी॒षा॒म॒दः प्रि॒यम्।
त॒दै॒तू॒प॒मा॒भि। परं॑ मृ॒त्यो अनु॑ परै॒हि प॒न्था॑म्। य॒स्ते स्व
इ॒त॒रो दे॒व॒या॒ना॑त्। चक्षु॑ष्म॒ते शृ॒ण्व॒ते ते॑ ब्रवी॒मि। मा नः॑ प्र॒जा॒
री॒रि॒षो मो॒त वी॒रान्। प्र पू॒र्व्यं म॒न॒सा व॒न्द॒मानः॑। ना॒ध॒मा॒नो
वृ॒ष॒भं च॑र॒षणी॑नाम्। यः प्र॒जा॒ना॒मे॒क॒रा॒ण्मा॒नु॒षी॒णाम्। मृ॒त्युं य॒जे
प्र॒थ॒म॒जा॒मृ॒त॒स्य॑ ॥ ४६ ॥

मृत्यवे॑ वी॒रा॒श्च॒त्वारि॑ च ॥ १५ ॥ [१५]

त॒र॒णि॒र्वि॒श्व॒द॒र॒श॒तो ज्यो॒ति॒ष्कृ॒द॒सि॑ सू॒र्य। वि॒श्व॒मा भा॑सि रोच॒नम्।
उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ सू॒र्या॒य त्वा॒ भ्राज॑स्व॒त ए॒ष ते॒ योनिः॑ सू॒र्या॒य
त्वा॒ भ्राज॑स्व॒ते ॥ ४७ ॥

[१६]

आ॒ प्या॒य॒स्व म॒दि॒न्त॒म॒ सो॒म॒ वि॒श्वा॑भि॒रू॒ति॒भिः॑। भ॒वा नः॑
स॒प्र॒थ॒स्त॒मः ॥ ४८ ॥

[१७]

ई॒यु॒ष्टे ये पू॒र्व॒त॒रा॒म॒प॒श्यन् व्यु॒च्छ॒न्ती॑मु॒षसं॑ म॒र्त्या॑सः। अ॒स्मा॒भि॒रू॒
नु प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते॒ य॒न्ति॒ ये अ॑प॒री॒षु प॒श्यान् ॥ ४९ ॥

[१८]

ज्यो॒ति॒ष्म॒तीं त्वा सा॒द॒या॒मि ज्यो॒ति॒ष्कृ॒तं त्वा सा॒द॒या॒मि
ज्यो॒ति॒र्वि॒दं त्वा सा॒द॒या॒मि भा॒स्व॒तीं त्वा सा॒द॒या॒मि ज्व॒ल॒न्तीं

त्वा सादयामि मल्मलाभ्वन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
 त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
 बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
 त्वा सादयामि॥५०॥

[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय
 स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शेकाय
 स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै
 स्वाहा॥५१॥

[२०]

चित्तं संन्तानेन भवं यक्रा रुद्रन्तर्निम्ना पशुपतिं
 स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वम्मर्तस्त्राभ्यां
 महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

[२१]

ॐ तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
 स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मनुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं
 नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमोऽनुमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा
मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यास९ शिवामदस्तां
जुष्टान्देवेभ्यः शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं
जगत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये
भुवनं वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये
ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण
उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां
भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधु
मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं
देवेभ्यो वाचमुद्यास९ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु
शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मनं उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः।
वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही देवस्य सवितुः
परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्।
पूष्णो हस्ताभ्यामा ददे। अभ्रिरसि नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः।
उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्रं प्राशूर्भवा
सचा। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र देव्येतु सूनृता। अच्छा वीरं नयं
पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे
मसाथाम्। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥३॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्र आसीः। ऋद्ध्यासमद्य।
मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। देवीर्वम्रीरस्य
भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥४॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि। ऋद्ध्यासमद्य।
मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। अग्निजा असि
प्रजापते रेतः। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥५॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणन्धेहि।
अपानन्धेहि व्यानन्धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रन्धेहि। मनो धेहि
वाचन्धेहि। आत्मानन्धेहि प्रतिष्ठान्धेहि। मान्धेहि मयि धेहि।
मधु त्वा मधुला करोतु। मुखस्य शिरोऽसि॥६॥

यज्ञस्य पदे स्थः। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मुखस्य
रास्नाऽसि। अदितिस्ते बिलङ्गुहातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य
हरसा श्राय। मुखोऽसि॥७॥

पुते शिरं ऋतावरीरुद्ध्यासमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥२॥ [२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु।
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा। ज्योतिषे

त्वा। तपसे त्वा। अ॒भीमं म॑हिना दि॒वम्। मि॒त्रो ब॑भूव स॒प्रथोः।
उ॒त श्र॑वसा पृथि॒वीम्॥८॥

मि॒त्रस्य॑ च॒र॒षणी॑धृतः। श्र॒वो दे॒वस्य॑ सा॒न॒सिम्। द्यु॒म्नं
चि॒त्रश्र॑वस्तमम्। सि॒ध्यै त्वा। दे॒वस्त्वा॑ स॒वि॒तोद्व॑पतु। सु॒पा॒णिः
स्व॑ङ्गुरिः। सु॒बा॒हुरु॑त श॒क्त्या॑। अ॒प॒द्य॒मानः॑ पृथि॒व्याम्। आ॒शा
दि॒श आ॑ पृ॒ण। उ॒त्तिष्ठ॑ बृ॒हन्म॑व॥९॥

ऊ॒र्ध्वस्तिष्ठ॑ ध्रु॒वस्त्वम्। सूर्य॑स्य त्वा॒ चक्षु॑षाऽन्वी॒क्षे। ऋ॒जवे॑ त्वा।
सा॒धवे॑ त्वा। सु॒क्षित्यै॑ त्वा॒ भूत्यै॑ त्वा। इ॒दम॒हम॒मुमा॑मुष्याय॒णं
वि॒शा प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ पर्यू॒हामि॑। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा॒ छन्द॑सा
छ॒ण॒न्नि। त्रैष्टु॑भेन त्वा॒ छन्द॑सा छ॒ण॒न्नि। जा॒ग॒तेन॑ त्वा॒
छन्द॑सा छ॒ण॒न्नि। छृ॒ण॒त्तु त्वा॒ वाक्। छृ॒ण॒त्तु त्वो॒र्क्। छृ॒ण॒त्तु त्वा॒
ह॒विः। छृ॒न्धि वा॒चम्। छृ॒न्ध्यूर्ज॑म्। छृ॒न्धि ह॒विः। दे॒व पुर॑श्चर
स॒ग॒ध्यास॑न्त्वा॥१०॥

पृथि॒र्वी भ॑व वा॒ख्यद्व॑॥३॥ [३]

ब्र॒ह्मन् प्र॑व॒र्ग्येण॑ प्र॒चरि॑ष्यामः। हो॒त॒र्घ॒र्मम॑भिष्टु॒हि। अ॒ग्नी॒द्रोहि॑णौ
पु॒रोडा॑शा॒वधि॑श्रय। प्र॒तिप्र॑स्थात॒र्वि॒हर॑। प्र॒स्तोतुः॑ सा॒मानि॑ गा॒य।
यजु॑र्यु॒क्तं॒ साम॑भि॒राक्त॑खन्त्वा। वि॒श्वेदै॒वैरनु॑मतं म॒रुद्भिः॑।
दक्षि॑णाभिः प्र॒त॒तं पा॑रयिष्णुम्। स्तु॒भो वह॑न्तु सु॒मन॑स्यमा॒नम्।
स नो॒ रुच॑न्धे॒ह्यह॑णीय॒मानः॑। भूर्भु॒वः सु॒वः। ओ॒मिन्द्र॑वन्तः
प्र॒च॑रत॥११॥

अ॒ह॑णीय॒मानो द्वे च॑॥४॥ [४]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामः। होत॑र्घर्मम॒भिष्टु॑हि। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वा।
सूर्य॑स्य॒ हर॑से त्वा। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑
स्वाहा॑। चक्षु॑षे स्वाहा॑ श्रोत्रा॑य स्वाहा॑। मन॑से स्वाहा॑ वा॒चे
सर॑स्वत्यै स्वाहा॑। दक्षो॑य स्वाहा॑ क्रत॑वे स्वाहा॑। ओज॑से स्वाहा॑
बला॑य स्वाहा॑। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽनक्तु॑॥१२॥

पृथि॑वीन्तप॑सस्त्रायस्व। अ॒र्चिर॑सि शो॒चिर॑सि ज्योति॑रसि
तपो॑ऽसि। स॒सी॑दस्व म॒हा॒ अ॑सि। शोच॑स्व दे॒ववी॑तमः।
विधू॑मम॒ग्ने अरु॑षं मि॒येध्य। सृ॒ज प्र॑शस्तद॒र्शत॑म्। अ॒ञ्जन्ति॒ यं
प्र॒थय॑न्तो न वि॒प्राः। व॒पाव॑न्तं नाग्नि॒ना तप॑न्तः। पि॒तुर्न पु॒त्र
उप॑सि प्रेष्ठः॑। आ घ॒र्मो अ॒ग्निमृ॑तय॑न्नसादीत्॥१३॥

अ॒नाधृ॑ष्या पुर॒स्तात्। अ॒ग्नेराधि॑पत्ये। आयु॑र्मे दाः। पु॒त्रव॑ती
दक्षि॑णतः। इन्द्र॒स्याधि॑पत्ये। प्र॒जां मे॑ दाः। सु॒षदा॑ प॒श्चात्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुराधि॑पत्ये। प्रा॒णं मे॑ दाः। आश्रु॑तिरुत्तर॒तः॥१४॥

मि॒त्रावरु॑णयो॒राधि॑पत्ये। श्रोत्रं॑ मे दाः। विधृ॑तिरु॒परि॑ष्ठात्।
बृह॑स्पते॒राधि॑पत्ये। ब्रह्म॑ मे दाः क्ष॒त्रं मे॑ दाः। तेजो॑ मे धा॒ वर्चो॑
मे धाः। यशो॑ मे धा॒स्तपो॑ मे धाः। मनो॑ मे धाः। मनो॒रश्वा॑ऽसि
भूरि॑पुत्रा। विश्वा॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पाहि॑॥१५॥

सू॒पस॑दा मे भूया॒ मा मां हि॑सीः। तपो॑ष्व॒ग्ने अन्त॑रा॒ अ॒मित्रा॑न्।
तपा॑श॒संमरु॑षः पर॑स्य। तपा॑वसो चि॒किता॑नो अ॒चित्ता॑न्। वि
ते॑ तिष्ठन्ताम॒जरा॑ अयासः॑। चितः॑ स्थ परि॒चितः॑। स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑
परि॑श्रयस्व। मा अ॑सि। प्र॒मा अ॑सि। प्र॒ति॒मा अ॑सि॥१६॥

सु॒म्मा अ॑सि। वि॒मा अ॑सि। उ॒न्मा अ॑सि। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्द्धिर॑सि।
 दि॒वं तप॑सस्त्रायस्व। आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑ न ऊ॒नम्। आप्या॑यय
 हरि॒वो वर्द्ध॑मानः। य॒दा स्तो॑तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑।
 भूयि॑ष्ठभाजो॒ अथ॑ ते स्याम। शु॒क्रन्ते॑ अ॒न्यद्य॑ज॒तन्ते॑
 अ॒न्यत्॥१७॥

विषु॑रूपे अह॑नी द्यौरि॑वासि। विश्वा॒ हि मा॒या अव॑सि स्वधावः।
 भ॒द्रा ते॑ पूष॒न्निह॑ रा॒तिर॑स्तु। अ॒र्हन्वि॒भर्षि॑ साय॑कानि
 धन्वा॑। अ॒र्हं नि॒ष्कं य॑ज॒तं वि॒श्वरू॑पम्। अ॒र्हं नि॒दन्द॑यसे
 विश्व॑मभु॒वम्। न वा ओ॒जीयो॑ रुद्र॒ त्वद॑स्ति। गा॒य॒त्रम॑सि।
 त्रैष्टु॑भमसि। जाग॑तमसि। मधु॒ मधु॒ मधु॑॥१८॥

अ॒न॒क्त॒सादी॑दुत्तरतः पा॒हि प्रति॑मा अ॑सि यज॒तन्ते॑ अ॒न्यज्जाग॑तमस्येकं च॥५॥ [५]

दश॑ प्रा॒चीर्दश॑ भा॒सि दक्षि॑णा। दश॑ प्र॒तीची॑र्दश॑ भा॒स्युदी॑चीः।
 दशो॑र्ध्वा भा॒सि सु॒मन॑स्यमा॒नः। स नो॒ रुच॑न्धेह्यह॑णीयमानः।
 अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वसु॑भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयतु गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा। स मा॑ रुचि॒तो
 रौच॑य। इन्द्र॑स्त्वा रु॒द्रैर्दक्षि॑णतो रौचयतु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा। स मा॑
 रुचि॒तो रौच॑य। वरु॑णस्त्वादित्यैः प॒श्चाद्रो॑चयतु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा।
 स मा॑ रुचि॒तो रौच॑य॥१९॥

द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्तरतो रौचय॒त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा।
 स मा॑ रुचि॒तो रौच॑य। बृ॒हस्प॑तिस्त्वा वि॒श्वैर्दे॒वैरु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयतु
 पा॒ङ्केन॑ छन्द॑सा। स मा॑ रुचि॒तो रौच॑य। रो॒चित॑स्त्वन्दे॒व घ॑र्म
 दे॒वेष्व॑सि। रो॒चि॒षी॒याहं म॑नुष्यैषु। स॒म्रा॑ड्वर्म रुचि॒तस्त्वन्दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॑स्व

ब्रह्मवर्चस्यसि। रुचितोऽहं मनुष्येष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
भूयासम्। रुगंसि। रुचं मर्ये धेहि॥२०॥

मयि रुक्। दशं पुरस्ताद्रोचसे। दशं दक्षिणा। दशं
प्रत्यङ्गु। दशोदङ्गु। दशोर्ध्वो भांसि सुमनस्यमानः। स नः
सम्नाडिषमूर्जन्धेहि। वाजी वाजिने पवस्व। रोचितो घर्मो
रुचीय॥२१॥

रोचय धेहि नवं च॥६॥ [६]

अपश्यङ्गोपामनिपद्यमानम्। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तम्।
स सध्रीचीः स विषूचीर्वसानः। आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र
प्रावीः। मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम्। अनु वान्देववीतये।
समग्निरग्निना गत। सन्देवेन सवित्रा। स सूर्येण रोचते॥२२॥

स्वाहा समग्निस्तपसा गत। सन्देवेन सवित्रा। स सूर्येणारोचिष्ट। धर्ता दिवो विभांसि रजसः। पृथिव्या धर्ता।
उरोरन्तरिक्षस्य धर्ता। धर्ता देवो देवानाम्। अमर्त्यस्तपोजाः।
हृदे त्वा मनसे त्वा। दिवे त्वा सूर्याय त्वा॥२३॥

ऊर्ध्वमिमध्वरं कृधि। दिवि देवेषु होत्रां यच्छ। विश्वासां
भुवां पते। विश्वस्य भुवनस्पते। विश्वस्य मनसस्पते। विश्वस्य
वचसस्पते। विश्वस्य तपसस्पते। विश्वस्य ब्रह्मणस्पते।
देवश्रूस्त्वन्देव घर्म देवान्पाहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ
देवायुवम्॥२४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः

कवीनाम्। सन्देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ। स० सूर्येणारुक्त।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यङ्गर्म वर्चोदा असि। पिता नोऽसि पिता
नो बोध। आयुर्द्धास्तनूधाः पयोधाः। वर्चोदा वरिवोदा
द्रविणोदाः॥२५॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मां हि०सीः। त्वमग्ने
गृहपतिर्विशामसि। विश्वासां मानुषीणाम्। शतं पूर्भिर्यविष्ठ
पाह्य०हंसः। समेद्धार० शत० हिमाः। तन्द्राविण० हार्दिवानम्।
इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती ते सपेय। सुरेता रेतो दधाना।
वीरं विदेय तव सन्दृशि। माऽह० रायस्पोषेण वि योषम्॥२६॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च॥७॥ [७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामा
ददे। अदित्यै रास्नासि। इड एहि। अदित एहि। सरस्वत्येहि।
असावेहि। असावेहि। असावेहि॥२७॥

अदित्या उष्णीषमसि। वायुरस्यैडः। पूषा त्वोपावसृजतु।
अश्विभ्यां प्र दापय। यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूः। येन
विश्वा पुष्यसि वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः। सरस्वति
तमिह धातवेकः। उस्म घर्म० शि०ष। उस्म घर्म पाहि॥२८॥

घर्माय शि०ष। बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु। दानवः स्थ परवः।
विष्वग्वृतो लोहितेन। अश्विभ्यां पिन्वस्व। सरस्वत्यै पिन्वस्व।
पूष्णे पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व। इन्द्राय

पिन्वस्व॥२९॥

गा॒य॒त्रो॑ऽसि। त्रैष्टु॑भोऽसि। जा॒ग॒त॒म॒सि। स॒हो॒र्जो॑ भा॒गे॒नो॒प॒मेहि॑।
इन्द्रा॑श्विना॒ मधु॑नः सार॒घस्य॑। घ॒र्म पा॑त वसवो॒ यज॑ता॒ वट्।
स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमि। मधु॑ ह॒विर॑सि।
सूर्य॑स्य॒ तप॑स्तप। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑न्त्वा॒ परि॑गृह्णामि॥३०॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामि। दे॒वाना॑न्त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑ भर्तु॑ः
शके॑यम्। तेजो॑ऽसि। तेजो॑ऽनु॒ प्रेहि॑। दि॒वि॒स्पृ॒ङ्गा मा॑ हि॒ःसीः।
अ॒न्तरि॑क्ष॒स्पृ॒ङ्गा मा॑ हि॒ःसीः। पृथि॒वि॒स्पृ॒ङ्गा मा॑ हि॒ःसीः।
सुव॑रसि॒ सुव॑र्मे यच्छ। दि॒वं यच्छ॑ दि॒वो मा॑ पाहि॥३१॥

एहि॑ पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नवं च॥८॥

स॒मु॒द्राय॑ त्वा॒ वाता॑य॒ स्वाहा॑। स॒लि॒लाय॑ त्वा॒ वाता॑य॒ स्वाहा॑।
अ॒ना॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वाता॑य॒ स्वाहा॑। अ॒प्र॒ति॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वाता॑य॒
स्वाहा॑। अ॒व॒स्य॑वे॒ त्वा॒ वाता॑य॒ स्वाहा॑। दु॒वं॒स्वते॑ त्वा॒ वाता॑य॒
स्वाहा॑। शि॒मि॒द्वते॑ त्वा॒ वाता॑य॒ स्वाहा॑। अ॒ग्र॒ये॒ त्वा॒ वसु॑मते॒
स्वाहा॑। सोमा॑य॒ त्वा॒ रु॒द्र॒वंते॑ स्वाहा॑। वरु॑णाय॒ त्वाऽऽदि॒त्य॒वंते॑
स्वाहा॑॥३२॥

बृ॒ह॒स्प॒त॑ये त्वा वि॒श्वदे॑व्यावते॒ स्वाहा॑। स॒वि॒त्रे त्व॑र्भु॒मते॑ वि॒भु॒मते॑
प्र॒भु॒मते॑ वाज॑वते॒ स्वाहा॑। य॒माय॑ त्वाऽङ्गि॑रस्वते पि॒तृम॑ते॒ स्वाहा॑।
वि॒श्वा आ॑शा॒ दक्षि॑ण॒सत्। वि॒श्वा॑न्दे॒वान॑याडि॒ह। स्वाहा॑कृतस्य
घ॒र्मस्य॑। मधो॑ः पि॒बत॑मश्विना। स्वाहा॑ऽग्र॒ये य॒ज्ञिया॑य। शं
यजु॑र्भिः। अश्वि॑ना घ॒र्म पा॑त॒ ह॒र्दि॒वा॒नम्॥३३॥

अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनुवान्द्यावापृथिवी मंसाताम्।
 स्वाहेन्द्राय। स्वाहेन्द्रावट्। घर्ममपातमश्विना हार्दिवानम्।
 अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनुवान्द्यावापृथिवी अंमंसाताम्। तं
 प्राव्यं यथा वट्। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै॥३४॥

दिविधा इमं यज्ञम्। यज्ञमिमन्दिवि धाः। दिवं गच्छ। अन्तरिक्षं
 गच्छ। पृथिवीं गच्छ। पञ्च प्रदिशो गच्छ। देवान्घर्मपान्गच्छ।
 पितृन्घर्मपान्गच्छ॥३५॥

अदित्यवन्ते स्वाहा हार्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च॥९॥ [९]

इषे पीपिहि। ऊर्जे पीपिहि। ब्रह्मणे पीपिहि। क्षत्राय पीपिहि।
 अद्भ्यः पीपिहि। ओषधीभ्यः पीपिहि। वनस्पतिभ्यः पीपिहि।
 द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि। सुभूताय पीपिहि। ब्रह्मवर्चसाय
 पीपिहि॥३६॥

यजमानाय पीपिहि। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै त्वा। द्युम्नाय
 त्वा। इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा। धर्मासि सुधर्मा मेन्यस्मे।
 ब्रह्माणि धारय। क्षत्राणि धारय। विशन्धारय। नेत्वा वातः
 स्कन्दयात्॥३७॥

अमुष्यं त्वा प्राणे सादयामि। अमुना सह निरर्थं गच्छ।
 योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। पूष्णे शरसे स्वाहा। ग्रावभ्यः
 स्वाहा। प्रतिरेभ्यः स्वाहा। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा। पितृभ्यो
 घर्मपेभ्यः स्वाहा। रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा॥३८॥

अहर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहा।

रात्रि॒ज्योतिः॑ के॒तुनां॑ जुषताम्। सु॒ज्योति॒ज्योति॑षा॒ꣳ स्वाहा॑।
अपी॑परो॒ माऽहो॑ रात्रि॒यै मा पा॑हि। ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्। तया॒
समि॑ध्यस्व। आयु॑र्मे दाः। वर्च॑सा मा॒ञ्जीः। अपी॑परो मा॒ रात्रि॒या
अहो॑ मा पा॑हि॥३९॥

ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्। तया॒ समि॑ध्यस्व। आयु॑र्मे दाः। वर्च॑सा
मा॒ञ्जीः। अ॒ग्निज्योति॒ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहा॑। सूर्यो॑ ज्योति॒ज्योतिः॑
सूर्यः॑ स्वाहा॑। भूः स्वाहा॑। हु॒तꣳ ह॒विः। मधु॑ ह॒विः।
इन्द्र॑तमेऽग्नौ॥४०॥

पि॒ता नो॑ऽसि॒ मा मां हि॑ꣳसीः। अ॒श्याम॑ ते देव॒घर्म॑। मधु॑मतो
वाज॑वतः पि॒तुमतः॑। अ॒ङ्गिर॑स्वतः स्वधा॒विनः॑। अ॒शीम॑हि॒ त्वा
मा मां हि॑ꣳसीः। स्वाहा॑ त्वा सूर्य॑स्य र॒श्मिभ्यः॑। स्वाहा॑ त्वा
नक्ष॑त्रेभ्यः॥४१॥

ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च॥१०॥ [१०]

घर्म॑ या ते॑ दि॒वि शुक्। या गा॑य॒त्रे छन्द॑सि। या ब्रा॑ह्म॒णे। या
ह॑वि॒र्द्धाने॑। तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ यजे॒ स्वाहा॑। घर्म॑ या ते॒ऽन्तरि॑क्षे शुक्।
या त्रै॑ष्टु॒भे छन्द॑सि। या रा॑ज॒न्यै। याऽऽग्नी॑ध्रे। तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ यजे॒
स्वाहा॑॥४२॥

घर्म॑ या ते॑ पृ॒थि॒व्याꣳ शुक्। या जा॑ग॒ते छन्द॑सि। या वैश्वे॑।
या स॑द॒सि। तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ यजे॒ स्वाहा॑। अनु॑नोऽद्यानु॑मतिः।
अन्वि॑दनुमते॒ त्वम्। दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पायाः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य त॒नुवः॑
पा॑हि। पृ॒थि॒व्यास्त्वा॒ धर्म॑णा॥४३॥

व॒यमनु॑क्रामाम सु॒वि॒ताय॑ नव्य॑से। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पायौः॑।
क्ष॒त्रस्य॑ त॒नुवः॑ पाहि। वि॒शस्त्वा॑ धर्म॑णा। व॒यमनु॑क्रामाम
सु॒वि॒ताय॑ नव्य॑से। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पायैः॑। चक्षु॑षस्त॒नुवः॑
पाहि। श्रो॒त्रस्य॑ त्वा धर्म॑णा। व॒यमनु॑क्रामाम सु॒वि॒ताय॑ नव्य॑से।
व॒ल्गुर॑सि शं यु॒धायाः॑॥४४॥

शि॒शुर्ज॑न॒धायाः॑। शं च॒ वक्षि॑ परि॑ च॒ वक्षि॑। चतुः॑
स्र॒क्तिर्नाभि॑र्ऋ॒तस्य॑। स॒दो वि॒श्वायुः॑ शर्म॑ स॒प्रथाः॑। अप॒
द्वेषो॑ अप॒ह्वरः॑। अ॒न्यद्व॑तस्य स॒श्विम। घ॒र्मैत॑त्तेऽन्ने॒मेत॑त्पु॒रीष॑म्।
तेन॑ व॒र्द्धस्व॑ चा च॑ प्याय॒स्व। व॒र्द्धिषी॑महि॒ च व॒यम्। आ च॑
प्या॒सिषी॑महि॒॥४५॥

रन्ति॑र्नामा॒सि दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्वः। तस्य॑ ते प॒द्वर्द्ध॑वि॒र्द्धान॑म्।
अ॒ग्नि॒रध्य॑क्षाः। रु॒द्रोऽधि॑पतिः। स॒म॒हमायु॑षा। सं प्रा॒णेन॑। सं
व॒र्चसा॑। सं प॒यसा॑। सङ्गौ॑प॒त्येन॑। स॒ रा॒यस्पोषे॑ण॥४६॥

व्य॑सौ। योऽस्मा॑न्द्वेष्टि। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। अचि॑क्र॒दद्व॑षा
हरिः॑। म॒हान्मि॒त्रो न द॑र्श॒तः। स॒ सूर्ये॑ण रोचते। चि॒द॑सि
स॒मु॒द्रयो॑निः। इ॒न्दु॒र्दक्षः॑ श्ये॒न ऋ॒तावा॑। हि॒र॑ण्यपक्षः शकु॒नो
भु॑रण्युः। म॒हान्त्स॒धस्थै॑ ध्रु॒व आ॑निष॒त्तः॥४७॥

नम॑स्ते अस्तु मा मां हि॒ंसीः। वि॒श्वाव॑सु॒ सोम॑ गन्ध॒र्वम्।
आपो॑ द॒दृशु॑षीः। तद॒तेना॒व्याय॑न्। तद॒न्ववै॑त्। इन्द्रो॑ रा॒रहा॑ण
आ॑साम्। परि॒ सूर्य॑स्य परि॒धीः र॑पश्यत्। वि॒श्वाव॑सु॒रभि॑ तन्नो
गृ॑णातु। दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्वो रज॑सो वि॒मानः॑। यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त यन्न

विद्म॥४७॥

धियो॑ हिन्वा॒नो धिय॑ इ॒त्रो अ॒व्यात्। स॒स्नि॒मवि॒न्द॒च्चर॑णे न॒दीना॑म्।
अपा॑वृ॒णो॒द्दुरो॑ अ॒श्म॑व्र॒जाना॑म्। प्रासा॑न्गान्ध॒र्वो अ॒मृता॑नि वोचत्।
इन्द्रो॑ दक्षं॒ परि॑जानाद॒हीन॑म्। ए॒तत्त्व॑न्दे॒व घ॑र्म दे॒वो दे॒वानु॑पा॒गाः।
इ॒दम॒हं म॑नु॒ष्यो म॑नु॒ष्यान्। सोम॑पी॒थानु॑मेहि॑। स॒ह प्र॑जया॑ स॒ह
रा॒यस्पोषे॑ण। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु॥४९॥

दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॑ भूयासुः। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः।
उ॒द्वय॑न्तम॑स॒स्परि॑। उ॒दुत्यं॑ चि॒त्रम्। इ॒ममृ॑षुत्यम॒स्मभ्य॑ꣳ स॒निम्।
गा॒यत्र॑न्नवी॒याꣳसम्। अ॒ग्रे दे॒वेषु॑ प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्नी॑ध्रे॒ तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ य॒जे स्वाहा॑ ध॒र्मणा॑ शं॒ युधा॑याः प्या॒सिषी॑महि॒ पोषे॑ण॒ निष॑त्तो वि॒द्म
स॒न्त्वष्टौ॥११॥

[११]

म॒हीनां॑ पयो॑ऽसि॒ विहि॑त॒न्देव॒त्रा। ज्यो॒तिर्भा॑ अ॒सि व॒न॒स्पती॑ना॒-
मोष॑धीनाꣳ रसः॑। वा॒जिनं॑ त्वा वा॒जिनो॑ऽव॒ नया॑मः। ऊ॒र्ध्वं मनः॑
सुव॑र्गम्॥५१॥

[१२]

अ॒स्का॒न्द्यौः पृ॑थि॒वीम्। अ॒स्का॑नृष॒भो यु॒वागाः॑। स्क्॒त्रेमा॑ वि॒श्वा
भुव॑ना। स्क्॒त्रो य॒ज्ञः प्र॑ज॒नय॑तु। अ॒स्का॑न॒जनि॑ प्रा॒जनि॑। आ
स्क्॒त्राज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क्॒त्रात् प्र॑ज॒निषी॑महि॥५२॥

[१३]

या पु॒रस्ता॑द्वि॒द्युदा॑प॒तत्। तान्तं॑ ए॒तेनाव॑ य॒जे स्वाहा॑। या
दक्षि॑ण॒तः। या प॒श्चात्। योत्त॑र॒तः। योपरि॑ष्टाद्वि॒द्युदा॑प॒तत्। तान्तं॑
ए॒तेनाव॑ य॒जे स्वाहा॑॥५३॥

[१४]

प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒ स्वाहा॑। चक्षु॒षे स्वाहा॑
श्रो॒त्राय॒ स्वाहा॑। मन॑से॒ स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑॥५४॥

[१५]

पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे शर॑से॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णे प्र॑प॒त्थ्याय॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे
न॒रन्धि॑षाय॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णेऽङ्घ्रि॑णये॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॒रुणा॑य॒ स्वाहा॑।
पू॒ष्णे सा॑के॒ताय॒ स्वाहा॑॥५५॥

[१६]

उद॑स्य॒ शुष्मा॑द्भानु॒नार्त॑ बिभ॑र्ति। भा॒रं पृ॑थि॒वी न भू॑म। प्र
शु॒क्रैतु॑ दे॒वी म॑नी॒षा। अ॒स्मत्सु॑त॒ष्टो रथो॑ न वा॒जी। अर्च॑न्त॒
एके॑ म॒हि सा॑म॒मन्व॑त। तेन॑ सूर्य॑म॒धारय॑न्। तेन॑ सूर्य॑म॒रोच॑यन्।
घ॒र्मः शि॒रस्त॑द॒यम॒ग्निः। पु॒रीष॑म॒सि संप्रि॑यं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्भुवत्।
प्र॒जाप॑ति॒स्त्वा सा॑दयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द॥५६॥

[१७]

यास्ते॑ अ॒ग्न आ॒र्द्रा यो॑न॒यो याः कु॑ला॒यिनी॑ः। ये ते॑ अ॒ग्न इ॒न्द्रवो॑ या
उ॒ नाभ॑यः। यास्ते॑ अ॒ग्ने त॒नुव॑ ऊ॒र्जो ना॑म। ताभि॑स्त्वमु॒भयी॑भिः
संवि॑दानः। प्र॒जाभि॑र॒ग्ने द्र॑वि॒णेह॑ सी॒द। प्र॒जाप॑ति॒स्त्वा सा॑दयतु।
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द॥५७॥

[१८]

अ॒ग्नि॒र॒सि वै॒श्वान॑रोऽसि। स॒व॒त्स॒रोऽसि॑ परि॒वत्स॑रोऽसि।
इ॒दा॒व॒त्स॒रोऽसी॑दु॒वत्स॑रोऽसि। इ॒द्वत्स॑रोऽसि॒ वत्स॑रोऽसि। तस्य॑

ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वृषाः पुच्छम्।
 शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः
 पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासाश्चार्द्धमासाश्च
 कल्पन्ताम्। ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्।
 अहोरात्राणि ते कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५८॥

चितयो नव च॥१९॥ [१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊषुण ऊतयै। ऊर्ध्वो नः पाह्यहंसः।
 विधुन्द्रद्राणः समने बहूनाम्। युवानः सन्तं पलितो जंगार।
 देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार। सह्यः समान। यदृते
 चिदभिश्चिषः। पुरा जर्तृभ्य आतृदः। सन्धाता सन्धिं मघवा
 पुरोवसुः॥५९॥

निष्कर्ता विहुतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो घर्म
 व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधर्म्मा रजोनैः। मोष्वस्माः
 स्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियोसो अभिगुर्वृधानः। मा नः
 क्रतुभिर्हीडितेभिस्मान्। द्विषांसुनीते मा परा दाः। मा नो
 रुद्रो निर्ऋतिर्मा नो अस्ता। मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम्॥६०॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः सखाया।
 आदित्यानां प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांश्च घविषा परिणो
 वृणक्तु। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वं नो अग्ने स त्वं नो
 अग्ने। त्वमग्ने अयासि। उद्वयन्तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। वयः

सुपर्णाः॥६१॥

पुरोवसुरहीडिपाता९ सुपर्णाः॥२०॥ [२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः।
मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। ब्रह्मणा
तेजसा सह। क्षत्रेण यशसा सह। सत्येन तपसा सह। तस्य
दोहमशीमहि। तस्य सुम्रमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। तस्य
त इन्द्रेण पीतस्य मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि॥६२॥

यशसा सह षट्॥२१॥ [२१]

यास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। क्षुच्च तृष्णा च। अस्तुक्कानाहुतिश्च।
अशनया च पिपासा च। सेदिश्रामतिश्च। एतास्ते अग्रे
घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं
द्विष्मः॥६३॥

[२२]

स्त्रिक् स्रीहितिश्च स्त्रिहितिश्च। उष्णा च शीता च। उग्रा च भीमा
च। सदाम्नी सेदिरनिरा। एतास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं
गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥६४॥

[२३]

धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। निलिपश्च विलिपश्च
विक्षिपः॥६५॥

[२४]

उग्रश्च धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। सहस्रहा९श्च

सहमानश्च सहस्वाँश्च सहीयाँश्च। एत्यु प्रेत्यं विक्षिपः॥६६॥

[२५]

अहोरात्रे त्वोदीरयताम्। अर्द्धमासास्त्वोदीं जयन्तु। मासांस्त्वा
श्रपयन्तु। ऋतवस्त्वा पचन्तु। संवत्सरस्त्वा हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फट् जहि। छिन्धी भिन्धी हन्धी कट्। इति वाचः
क्रूराणि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व। स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ।
वज्रेणामुं बोधय दुर्विदत्रम्। स्वपतोऽस्य प्रहर भोजनेभ्यः। अग्ने
अग्निना संवदस्व। मृत्यो मृत्युना संवदस्व। नमस्ते अस्तु
भगवः। सकृत्ते अग्ने नमः। द्विस्ते नमः। त्रिस्ते नमः। चतुस्ते
नमः। पञ्चकृत्वस्ते नमः। दशकृत्वस्ते नमः। शतकृत्वस्ते नमः।
आसहस्रकृत्वस्ते नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः। नमस्ते अस्तु
मा मा हिंसीः॥६९॥

त्रिस्ते नमः सप्त च॥२८॥ [२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि।
गृध्रः सुपर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य
चोभयोः॥७०॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्देव्यभिरायसि। द्विषन्तं मेऽभिराय। तं

मृत्यो मृत्यवे नय। स आर्त्यार्तिमार्च्छतु॥७१॥

[३०]

यदीषितो यदि वा स्वकामी। भयेडंको वदति वाचमेताम्।
तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ। शिवामस्मभ्यङ्कणुतङ्गहेषु॥७२॥

[३१]

दीर्घमुखि दुर्हणु। मा स्म दक्षिणतो वदः। यदि दक्षिणतो
वदाद्विषन्तं मेऽव बाधासै॥७३॥

[३२]

इत्थादुलूक आपप्तत्। हिरण्याक्षो अयोमुखः। रक्षसान्द्रुत
आगतः। तमितो नाशयाग्रे॥७४॥

[३३]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य। दैवीं वाचं वदसि। द्विषतो नः परावद।
तान्मृत्यो मृत्यवे नय। त आर्त्याऽऽर्तिमार्च्छन्तु। अग्निनाऽग्निः
संवदताम्॥७५॥

-। ३५।

[३४]

प्रसार्य सुक्थ्यौ पतंसि। सुव्यमक्षि निपेपि च। मेहकस्य
चुनाममत्॥७६॥

-। ३६।

[३५]

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जुमदग्निना। विश्वावसोर्ब्रह्मणा
हृतः। क्रिमीणां॑ राजा॑। अप्येषां॑ स्थपतिर्हृतः। अथो माताऽथो
पिता। अथो स्थूरा अथो क्षुद्राः। अथो कृष्णा अथो श्वेताः। अथो
आशातिका हृताः। श्वेताभिः सह सर्वे हृताः॥७७॥

-। ३७।

[३६]

आहूरावद्य। शृतस्य हविषो यथा। तत्सत्यम्। यदमुं यमस्य
जम्भयोः। आदधामि तथा हि तत्। खण्फण्मसि॥७८॥

-। ३८।

[३७]

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण त्वा
भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि। अघस्य
त्वा धारया विद्धामि। अधरो मत्पद्यस्वाऽसौ॥७९॥

-। ३९।

[३८]

उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरीं॑ रनु
प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावदितः पुरस्तादुदयाति सूर्यः।
तावदितोऽमुन्नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥८०॥

-। ४०।

[३९]

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्धायि भुवोऽद्धायि

भुवोऽद्धायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णम्।
निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि। ए अस्मे अस्मे।
सुवर्नं ज्योतीः॥८१॥

समित्समिन्धे व्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
ब्रह्मवर्चसेनाष्टौ च। ४१।

[४०]

पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे। तामहः
समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया।
यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्यैर्न समिन्ताः स्वाहा। अन्तरिक्षः
समित्॥८२॥

तां वायुः समिन्धे। सा वायुः समिन्धे। तामहः समिन्धे।
सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा
ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्यैर्न समिन्ताः स्वाहा। द्यौः समित्।
तामादित्यः समिन्धे॥८३॥

साऽऽदित्यः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा।
आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्यैर्न
समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि सपत्नक्षयणी।
भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। अग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामि॥८४॥

तच्छंकेयं तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते।
व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छंकेयं तन्मे राध्यताम्। द्यौः
समित्। तामादित्यः समिन्धे। साऽऽदित्यः समिन्धे। तामहः

समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा॥८५॥

वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा।
अन्तरिक्षं समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायुं समिन्धे।
तामहं समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया॥८६॥

यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। पृथिवी
समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निं समिन्धे। तामहं
समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया।
यशसा ब्रह्मवर्चसेन॥८७॥

अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदंसि
सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। आदित्य व्रतपते
व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि। वायो व्रतपतेऽग्रे व्रतपते।
व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि॥८८॥

[४१]

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिशं भवन्तु
नः शं रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य
उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका सरस्वति। मा ते
व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा
वास्तोश्छित्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः।
प्रतिष्ठसि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायोश्छित्स्मह्यप्रतिष्ठः
स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं

वि वा॑त वा॒हि यद्र॑पः। त्व॑ हि वि॒श्वभे॑षजो दे॒वाना॑न्दू॒त ईय॑से।
द्वावि॒मौ वा॑तौ वा॒त आ सि॒न्धो॑रा प॑राव॒तः॥८९॥

दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑ प॒रा॒न्यो वा॑तु॒ यद्र॑पः। यद॒दो वा॑तते
गृ॒हेऽमृ॑तस्य नि॒धिर्हि॑तः। ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॑ ततो॑ नो
धे॒हि भे॑षजम्। ततो॑ नो म॒ह आ॑व॒ह वा॒त आ॑वा॒तु भे॑षजम्।
श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे प्र ण॑ आ॒यू॑षि ता॒रिष॑त्। इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॑
तं त्वा॒ प्रप॑द्ये स॒गुः सा॒श्वः। स॒ह यन्मे॑ अ॒स्ति ते॒न। भूः प्र॑पद्ये
भुवः॒ प्रप॑द्ये सु॒वः प्र॑पद्ये भूर्भुवः॒ सुवः॒ प्रप॑द्ये वा॒युं प्र॑पद्येऽना॑तां
दे॒वतां॑ प्र॑पद्येऽश्मा॑नमा॒ख॒णं प्र॑पद्ये प्र॒जाप॑तेर्ब्र॒ह्मको॑शं ब्र॒ह्म प्र॑पद्ये
ओं प्र॑पद्ये। अ॒न्तरि॑क्षं म उ॒र्वन्तरं॑ बृ॒हद्ग॑ग्र॒यः प॑र्व॒ताश्च॒ यया॑ वा॒तः
स्व॒स्त्या स्व॑स्ति॒मान्त॑या॒ स्व॒स्त्या स्व॑स्ति॒मान॑सानि। प्रा॒णा॑पा॒नौ
मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तं प्रा॒णा॑पा॒नौ मा मा॑ हा॒सिष्टं॑ म॒यि मे॒धां म॒यि प्र॑जां
म॒य्यग्नि॑स्तेजो॒ दधा॑तु म॒यि मे॒धां म॒यि प्र॑जां म॒यीन्द्रं॑ इन्द्रि॒यं
द॑धा॒तु म॒यि मे॒धां म॒यि प्र॑जां म॒यि सूर्यो॑ भ्राजो॒ दधा॑तु॥९०॥

द्यु॒भिर॑क्तुभिः परि॑पा॒तम॒स्मान॑रि॒ष्टेभिर॑श्विना॒ सौभ॑गेभिः। तन्नो॑
मि॒त्रो वरु॑णो मा॒मह॑न्ता॒मदि॑तिः सिन्धुः॒ पृथि॑वी उ॒त द्यौः।
क॒या न॑श्चि॒त्र आ भु॑व॒दूती॑ स॒दावृ॑धः स॒खा। क॒या श॑चि॒ष्ठया॑
वृ॒ता। क॒स्त्वा स॒त्यो म॒दानां॑ म॒हिष्ठो॑ म॒त्सद॑न्ध॒सः।
दृ॒ढाचि॑दा॒रुजे॑ वसु॑। अ॒भी षु णः॑ स॒खीना॑मवि॒ता ज॑रि॒तृणाम्।
श॒तं भ॑वा॒स्यूति॑भिः। व॒यः सु॑प॒र्णा उप॑सेदु॒रिन्द्रं॑ प्रि॒यमे॑धा ऋ॒षयो॑
नाध॑मानाः। अप॑ ध्वा॒न्तमूर्ण॑हि पू॒र्यि चक्षु॑र्मु॒ग्ध्यस्मान्नि॒धये॑व

बुद्धान्॥११॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु
नः। ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चरषणीनाम्। अपो यांचामि
भेषजम्। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा
मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः
शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा
अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥१२॥

आपो जनयथा च नः। पृथिवी शान्ता साग्निना शान्ता सा मे
शान्ता शुचः शमयतु। अन्तरिक्षः शान्तं तद्वायुना शान्तं तन्मे
शान्तः शुचः शमयतु। द्यौः शान्ता सादित्येन शान्ता सा मे
शान्ता शुचः शमयतु। पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षः शान्तिर्द्यौः
शान्तिर्दिशः शान्तिरवान्तरदिशाः शान्तिरग्निः शान्तिर्वायुः
शान्तिरादित्यः शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षत्राणि शान्तिरापः
शान्तिरोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा
शान्तिरश्वः शान्तिः पुरुषः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः
शान्तिरेव शान्तिः शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाहः शान्त्या
सर्वशान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिर्मे
अस्तु शान्तिः। एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा
श्रद्धा सत्यन्धर्मश्चैतानि मोत्तिष्ठन्तमनूत्तिष्ठन्तु मा माः श्रीश्च
ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यन्धर्मश्चैतानि मा
मा हासिषुः। उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पर्जन्यस्य

शुष्मेणोदस्थाममृता५ अनु। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्।
 पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं
 मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः शत५ शृण्वाम शरदः शतं
 प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्क सूर्यं
 दृशे। य उदगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स मा
 वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु। ब्रह्मणश्चोतन्यसि
 ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा
 मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवी५ सदेवां
 यदहं वेद तदहन्धारयाणि मा मद्देदोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे
 माविशता५ सुमीचीं भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि
 सर्वमायुरयाणि। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो
 वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूयिष्ठभाजो
 अध ते स्याम। ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा हासीत्। ॐ शान्तिः
 शान्तिः शान्तिः॥१३॥

परावतो दधातु बद्धां जिन्वथ दृशे सप्त च॥४२॥ [४२]

नमोऽनुमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

देवा वै स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परिमितं यश॑स्कामाः। ते॑ऽब्रुवन्। यन्नः
प्रथ॑मं यशं ऋ॒च्छात्। सर्वे॑षां न॒स्तत्स॒हास॒दिति॑। तेषां॑ कुरु॒क्षेत्रं
वेदि॑रासीत्। तस्यै॑ खाण्ड॒वो दक्षिणा॑र्द्ध आसीत्। तूर्ध्व॑मुत्तरा॒र्द्धः।
प॒रीण॑ज्जघना॒र्द्धः। म॒रुवं उत्करः॑ ॥ १ ॥

तेषां॑ म॒खं वैष्ण॑वं यशं आर्च्छ॑त्। तन्न्य॑कामयत। तेनापा॑क्रामत्।
तन्दे॒वा अन्वा॑यन्। यशो॑ऽव॒रुरु॑त्समानाः। तस्या॒न्वाग॑तस्य।
स॒व्याद्ध॑नुरजायत। दक्षि॑णादिष॒वः। तस्मा॑दिषुध॒न्वं पुण्य॑जन्म।
य॒ज्ञज॑न्मा हि ॥ २ ॥

तमेक॑ः सन्त॑म्। ब॒हवो॑ नाभ्य॑धृष्णुवन्। तस्मा॑देकमिषुध॒न्विन॑म्।
ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति। सो॑ऽस्मयत। एकं॑ मा सन्त॑
ब॒हवो॑ नाभ्य॑धर्षिषुरिति। तस्य॑ सिष्मि॒याण॑स्य तेजो॑ऽपा॑क्रामत्।
तद्दे॒वा ओष॑धीषु न्य॑मृजुः। ते श्या॒माका॑ अभवन्। स्म॒याका॑ वै
नामै॒ते ॥ ३ ॥

तत्स्म॒याका॑नाः स्म॒याक॑त्वम्। तस्मा॑द्दीक्षितेना॒पिगृ॑ह्यं
स्मेत॒व्यम्। तेज॑सो धृ॒त्यै। स धनुः॑ प्रतिष्क॒भ्याति॑ष्ठत्।
ता उ॒पदी॑का अब्रुव॒न्वरं॑ वृणामहे। अथ॑ व इ॒मं र॑न्धयाम। यत्र॑
क्व॑ च॒ खना॑म। तद॒पोऽभि॑तृणदा॒मेति॑। तस्मा॑दुप॒दीका॑ यत्र॑ क्व
च॒ खन॑न्ति। तद॒पोऽभि॑तृन्दन्ति ॥ ४ ॥

वारै॑वृ॒तः ह्या॑साम्। तस्य॑ ज्याम॒प्याद॑न्। तस्य॑ धनु॒र्विप्र॑वमाणः

शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी अनुप्रावर्तत। यत्
प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्वाँ(४)इत्यपतत्।
तद्धर्मस्य घर्मत्वम्। महतो वीर्यमपत्तदिति। तन्महावीरस्य
महावीरत्वम्॥ ५॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्। तं स्तुतन्देवतास्त्रेधा
व्यगृह्यत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं दिनं सवनम्।
विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः।
नाशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं लोकमभ्यजयन्। ते देवा
अश्विनावब्रुवन्॥ ६॥

भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति।
तावब्रूतां वरं वृणावहै। ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति।
ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्।
यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषोऽरुन्धत।
अभि सुवर्गं लोकमजयन्। यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। यज्ञस्यैव
तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषो
रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति। तस्मादेष आश्विनप्रवया
इव। यत्प्रवर्ग्यः॥ ७॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमब्रुवन्नजयन्त्सप्त च॥१॥ [१]

सावित्रं जुहोति प्रतिष्ठित्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः
पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति।
छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम

इति। तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै याज्यायै॥८॥
 देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव तत्
 प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति। ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति।
 हविर्वै दीक्षितः। यज्जुहुयात्। हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदध्यात्।
 यन्न जुहुयात्॥९॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वदेत्। न हविष्कृतं यजमानमग्नौ
 प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरेति। गायत्री छन्दांस्यत्यमन्यत। तस्यै
 वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः परापतत्।
 पृथिवीमर्द्धः प्राविशत्। पशूनर्द्धः। यः पृथिवीं प्राविशत्॥१०॥

स खदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यभिर्भवति।
 छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुबरी। ऊर्वा
 उदुम्बरः। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैणवी। तेजो वै
 वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा
 एवार्वरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमादत्ते
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्रं इव वा एषा।
 यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरुकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य
 इति वावेतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणेव यज्ञस्य

शिरोऽच्छैति। प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव यज्ञस्य
शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै सूनृता। अच्छा
वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह। देवानेव
यज्ञनियः कुरुते। देवी द्यावापृथिवी अनु मे म३साथामित्याह।
आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य
शिर इत्याह। यज्ञो वै मुखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य शिर
इति वावैतदाह। मुखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह।
निर्दिश्यैवैनद्धरति॥१४॥

त्रिहंरति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य
शिरः सम्भरति। तूष्णीं चतुर्थं हंरति। अपरिमितादेव
यज्ञस्य शिरः सम्भरति। मृत्खुनादग्रे हरति। तस्मान्मृत्खुनः
करुण्यतरः। इयत्यग्रं आसीरित्याह। अस्यामेवाच्छंबद्धारं यज्ञस्य
शिरः सम्भरति। ऊर्जं वा एत३ रसं पृथिव्या उपदीका
उद्दिहन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा संभारो भवति। ऊर्जमेव रसं
पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय
वज्रमुदयच्छत्। स यत्रयत्र पुराक्रमत॥१६॥

तन्नाद्धियत। स पूतीकस्तुम्बे पराक्रमत। सोऽद्धियत।
सोऽब्रवीत्। उतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्।

यदूतीका भवन्ति। यज्ञायैवोतिन्दधति। अग्निजा असि प्रजापते
रेत इत्याह। य एव रसः पशून्प्राविशत्॥१७॥

तमेवावरुन्धे। पञ्चैते संभारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव
यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति। यद्ग्राम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेत्।
ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति। आरण्यानेव
पशूञ्छुचार्पयति। तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानाम्॥१८॥

आरण्याः पशवः कनीयाः सः। शुचा ह्यृताः। लोमतः सम्भरति।
अतो ह्यस्य मेध्यम्। परिगृह्या यन्ति। रक्षंसामपहत्यै। बहवो
हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधति। उद्धते सिकतोपोमे परिश्रिते
निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुप सृजति॥१९॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह।
ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति। यद्ग्राम्याणां पात्राणां कृपालैः
संसृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकृपालैः
संसृजति। एतानि वा अनुपजीवनीयानि। तान्येव
शुचार्पयति। शर्कराभिः संसृजति धृत्यै। अथो शन्त्वाय।
अजलोमैः संसृजति। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यदजा।
प्रिययैवेन तनुवा संसृजति। अथो तेजसा। कृष्णाजिनस्य
लोमभिः संसृजति। यज्ञो वै कृष्णाजिनम्। यज्ञेनैव यज्ञं
संसृजति॥२०॥

याज्यायै न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविशत् प्रजायमानानां
सृजति शन्त्वायष्टौ च॥२॥

परि॑श्रिते करोति। ब्र॒ह्मव॑र्चसस्य॒ परि॑गृहीत्यै। न कुर्वन्न॒भि
प्रा॑ण्यात्। यत्कुर्वन्न॒भि प्रा॑ण्यात्। प्रा॒णाञ्छु॑चार्पयेत्। अ॒प॒हाय॑
प्राणि॑ति। प्रा॒णाना॑ङ्गोपी॒थाय॑। न प्र॑व॒र्ग्य चादि॒त्यं चा॒न्तरे॑यात्।
यद॑न्तरे॒यात्। दु॒श्चर्मा॑ स्यात्॥ २१॥

तस्मा॒न्नान्तरा॑य्यम्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। वेणु॑ना करोति। तेजो॑
वै वेणुः॑। तेजः॑ प्र॒व॒र्ग्यः। तेज॑सैव तेजः॒ सम॑र्द्धयति। म॒खस्य॑
शिरो॒ऽसीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥ २२॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञस्य॑ ह्ये॒ते
प॒दे। अथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा॒ छन्द॑सा करोमीत्या॑ह।
छन्दा॑भिरे॒वैन॑ङ्करोति। त्र्यु॑द्धिं करोति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॒मात्यै॑। छन्दा॑भिः करोति॥ २३॥

वी॒र्यं॑ वै छन्दा॑सि। वी॒र्येणै॒वैन॑ङ्करोति। यजु॑षा॒ बिल॑ङ्करोति
व्यावृ॑त्यै। इयं॑ तं करोति। प्र॒जाप॑तिना यज्ञमुखेन॒ सम्मि॑तम्।
इयं॑ तं करोति। य॒ज्ञप॒रुषा॒ सम्मि॑तम्। इयं॑ तं करोति। ए॒ताव॑द्वै
पुरु॑षे वी॒र्यम्। वी॒र्यस॑म्मितम्॥ २४॥

अप॑रिमितं करोति। अप॑रिमित॒स्याव॑रुद्धौ। प॒रि॒ग्री॒वं क॑रोति
धृत्यै॑। सूर्य॑स्य॒ हर॑सा श्रा॒येत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अ॒श्वश॑केन॒
धू॒पय॑ति। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः स॑योनि॒त्वाय॑। वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑
नि॒ष्पद॑सीत्या॑ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो वृ॒षाऽश्वः॑। तस्य॒ छन्दा॑सि
नि॒ष्पत्॥ २५॥

छन्दोभिरेवैनन्धूपयति। अर्चिषे॑ त्वा शोचिषे॑ त्वेत्याह। तेज॑
 एवास्मिन्दधाति। वारु॑णोऽभीद्धः॑। मैत्रियो॑पैति॑ शान्त्यै॑। सिद्धे॑
 त्वेत्याह। यथा॑य॒जुरे॑वैतत्। दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑द्व॒पत्वित्या॑ह।
 स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑पति। अप॑द्यमानः
 पृथि॒व्यामा॑शा दि॒श आ॑पृ॒णेत्या॑ह॥२६॥

तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ विभा॑ति। उत्तिष्ठ॑ बृ॒हन्म॑वो॒र्ध्वस्तिष्ठ॑
 ध्रु॒वस्त्वमि॑त्याह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ई॒श्वरो॑ वा ए॒षोऽन्यो॑ भवि॑तोः। यः
 प्र॒वर्ग्य॑मन्वीक्ष॑ते। सूर्य॑स्य त्वा चक्षु॑षाऽन्वी॑क्ष इत्याह। चक्षु॑षो
 गोपी॒थाय॑। ऋ॒जवे॑ त्वा सा॒धवे॑ त्वा सु॒क्षित्यै॑ त्वा भू॒त्यै त्वेत्या॑ह।
 इ॒यं वा ऋ॒जुः। अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सा॒धु। अ॒सौ सु॑क्षि॒तिः॥२७॥

दि॒शो भू॑तिः। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान्क॑ल्पयति। अथो॑ प्रति॑ष्ठित्यै।
 इ॒दम॑ह॒ममु॑मा॒मुष्या॑य॒णं वि॒शा प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ पर्यू॒हामी॑त्याह।
 वि॒शैवैनं॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ पर्यू॒हति। वि॒शेति॑ रा॒ज॒न्यस्य॑ ब्रूयात्।
 वि॒शैवैनं॑ पर्यू॒हति। प॒शुभि॒रिति॑ वैश्य॑स्य। प॒शुभि॒रेवैनं॑ पर्यू॒हति।
 अ॒सुर्य॑ पात्र॒मना॑च्छृ॒णम्॥२८॥

आच्छृ॑णत्ति। दे॒व॒त्राकः॑। अ॒ज॒क्षी॒रेणाच्छृ॑णत्ति। प॒र॒मं वा
 ए॒तत्प॑र्यः। यद॑ज॒क्षी॒रम्। प॒र॒मे॒णैवैनं॑ प॒यसा॑च्छृ॑णत्ति। यजु॑षा
 व्यावृ॑त्यै। छन्दो॑भि॒राच्छृ॑णत्ति। छन्दो॑भि॒र्वा ए॒ष क्रि॑यते।
 छन्दो॑भि॒रेव॑ छन्दा॒ऽस्याच्छृ॑णत्ति। छृ॒न्धि वाच॑मित्याह।
 वाच॑मे॒वाव॑रुन्धे। छृ॒न्ध्यूर्ज॑मित्याह। ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे। छृ॒न्धि
 ह॒विरि॑त्याह। ह॒विरे॒वाकः॑। दे॒वं प॒र॒श्चर॑ स॒ध्यास॑न्त्वेत्याह।

यथायजुरेवैतत्॥ २९॥

स्याद्यत् प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृण्वच्छन्दांस्यच्छृण्वत्यष्टौ च॥ ३॥

[३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतार्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतर्हि बृहस्पतिः। यद्वह्मा तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै। यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवैनं समर्द्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज एवास्मिन्दधाति॥ ३०॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह। रक्षसामपंहत्यै। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। त्रिष्टुभः सतीर्गायत्रीरिवान्वाह॥ ३१॥

गायत्रो हि प्राणः। प्राणमेव यजमाने दधाति। सन्ततमन्वाह। प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्यै। अथो रक्षसामपंहत्यै। यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमवरुन्धीत। अपरिमिता अन्वाह। अपरिमितस्यावरुद्धौ। शिरो वा एतद्यज्ञस्य॥ ३२॥

यत्प्रवर्ग्यः। ऊर्ध्वञ्जः। यन्मौञ्जो वेदो भवति। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः समर्द्धयति। प्राणाहुतीर्जुहोति। प्राणानेव यजमाने दधाति। सप्त जुहोति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तित्याह॥ ३३॥

तेजसैवेनमनक्ति। पृथिवीं तपसस्त्रायस्वेति हिरण्यमुपास्यति।

अस्या अनतिदाहाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निः
सर्वा देवताः। प्रलवानादीप्योपास्यति। देवतास्वेव यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधाति। अप्रतिशीर्णाग्रं भवति। एतद्वर्हिरह्येषः॥३४॥

अर्चिरसि शोचिरसीत्याह। तेजं एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्दधाति।
स०सीदस्व महा० असीत्याह। महान् ह्येषः। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। एते वाव त ऋत्विजः। ये दर्शपूर्णमासयोः। अथ
कथा होता यजमानायाशिषो नाशास्तु इति। पुरस्तादाशीः
खलु वा अन्यो यज्ञः। उपरिष्ठादाशीरन्यः॥३५॥

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूंष्याह। शीर्षत एव
यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवरुन्धे। आयुः पुरस्तादाह।
प्रजान्दक्षिणतः। प्राणं पश्चात्। श्रोत्रमुत्तरतः। विधृतिमुपरिष्ठात्।
प्राणानेवास्मै समीचो दधाति। ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः।
यन्दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति॥३६॥

मनोरश्वासि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति। इयं वै मनोरश्वा
भूरिपुत्रा। अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय। सूपसदा मे भूया
मा मां हि०सीरित्याहाहि०सायै। चितः स्थ परिचितु इत्याह।
अपंचितिमेवास्मिन्दधाति। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तस्य मरुतो रश्मयः॥३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवादित्य० रश्मिभिः
पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः पर्यूढः।
तस्माद्राजां विशा पर्यूढः। तस्माद्भामणीः संजातैः पर्यूढः। अग्नेः

सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा और्च्छत्। यद्वैकङ्कताः परिधयो भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावरुन्धे। अस्ति त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रयोदशः परिधिर्भवति। तेनैव त्रयोदशं मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्द्धिरसीत्याहु व्यावृत्त्यै। दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्टाद्धिरण्यमधि निदधाति। अमुष्या अनतिदाहाय। अथो आभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति। अर्हन् विभर्षि सायकानि धन्वेत्याहु॥३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागतमसीति ध्वित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति धूनोति। प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। दुश्कर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। यत् त्रिः परित्य चतुर्थ पर्येति। एतां ह वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्कर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परित्य न चतुर्थ परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै ध्वित्राणि। अव्यतिषङ्गन्धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।

सर्वतो धून्वन्ति। तस्मादयं सर्वतः पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहेष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यास्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम
समंष्ट्रे द्वे च॥४॥ [४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह।
अग्निरेवेन वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा।
समारुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। इन्द्रस्त्वा
रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह। इन्द्र एवेनं
रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुभेन छन्दसा। समारुचितो
रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः
पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसेत्याह। वरुण एवेनमादित्यैः
पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा॥४३॥

समारुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। द्युतानस्त्वा
मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसेत्याह।
द्युतान एवेनं मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन
छन्दसा। समारुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह।
बृहस्पतिरेवेनं विश्वैर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयति पाङ्केन छन्दसा।
समारुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते॥४४॥

रोचितस्त्वन्देव घर्म देवेष्वसीत्याह। रोचितो ह्येष देवेषु।
रोचिषीयाहं मनुष्येष्वित्याह। रोचत एवेष मनुष्येषु। सम्राड्वर्म
रुचितस्त्वन्देवेष्वायुष्मां स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।

रुचि॒तो ह्येष दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी। रुचि॒तोऽहं
म॒नुष्यै॑ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भू॒यास॒मित्या॑ह। रुचि॒त
ए॒वैष म॒नुष्यै॑ष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति। रु॒गसि॑
रुचं॒ मयि॑ धेहि॒ मयि॑ रु॒गित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वेता॒माशा॑स्ते।
तं यदे॒तैर्य॑जु॒र्भिर॑रोचयित्वा। रुचि॒तो घ॒र्म इति॑ प्रब्रूयात्।
अ॒रोचु॑कोऽध्व॒र्युः स्यात्। अ॒रोचु॑को॒ यज॑मानः। अथ
यदे॒नमे॒तैर्य॑जु॒र्भी रोच॑यित्वा। रुचि॒तो घ॒र्म इति॑ प्राह।
रोचु॑कोऽध्व॒र्युर्भव॑ति। रोचु॑को॒ यज॑मानः॥४५॥

पश्चाद्रौचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा समारुचितो रौचयेत्याहाशिषमेवेतामाशास्ते शास्तेऽष्टौ
च॥५॥

[५]

शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत् प्र॒व॒र्ग्यः। ग्री॒वा उ॒प॒सदः॑।
पु॒रस्ता॑दु॒प॒सदा॑ प्र॒व॒र्ग्यं प्र॑वृणक्ति। ग्री॒वास्वे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
प्रति॑दधाति। त्रिः प्र॑वृणक्ति। त्रयं इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑
य॒ज्ञस्य॑ शि॒रोऽव॑रुन्धे। षट्त्सम्प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑॥४६॥

ऋ॒तुभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रोऽव॑रुन्धे। द्वाद॑श॒कृत्वः॑ प्र॑वृणक्ति।
द्वाद॑श मा॒साः सं॒वत्स॑रः। सं॒वत्स॑रादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रोऽव॑रुन्धे।
चतु॑र्विंश॒तिः सम्प॑द्यन्ते। चतु॑र्विंश॒तिर॒र्द्धमा॑साः। अ॒र्द्धमा॑सेभ्य
ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रोऽव॑रुन्धे। अथो॒ खलु॑। स॒कृदे॒व प्र॑वृज्यः।
ए॒क॒स्ति हि॑ शि॒रः॑॥४७॥

अ॒ग्नि॒ष्टोमे॑ प्र॑वृणक्ति। ए॒तावा॑न् वै य॒ज्ञः। यावा॑न॒ग्नि॒ष्टोमः॑। यावा॑ने॒व
य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्रति॑दधाति। नोक्थ्ये॑ प्र॑वृज्यात्। प्र॒जा वै
प॒शव॑ उ॒क्थानि॑। यदु॒क्थ्ये॑ प्र॑वृज्यात्। प्र॒जां प॒शून्स्य॑ निर्दहेत्।

वि॒श्व॒जि॒ति॒ सर्व॑पृ॒ष्ठे प्र॑वृ॒णक्ति॥४८॥

पृ॒ष्ठानि॒ वा अ॒च्यु॑तं च्यावयन्ति। पृ॒ष्ठैरे॒वास्मा॒ अच्यु॑तं
च्यावयित्वाऽव॑रुन्धे। अप॑श्यङ्गोपा॒मित्या॑ह। प्रा॒णो वै गो॒पाः।
प्रा॒णमे॒व प्र॒जासु॒ विया॑तयति। अप॑श्यङ्गोपा॒मित्या॑ह। अ॒सौ
वा आ॑दित्यो गो॒पाः। स ही॒माः प्र॒जा गो॑पा॒यति॑। तमे॒व
प्र॒जाना॑ङ्गो॒त्तार॑ङ्कुरुते। अनि॑पद्यमान॒मित्या॑ह॥४९॥

न ह्ये॑ष निपद्यते। आ च॒ परां॑ च पृ॒थिभि॒श्चर॑न्त॒मित्या॑ह।
आ च॒ ह्ये॑ष परां॑ च पृ॒थिभि॒श्चर॑ति। स स॒ध्रीचीः॑ स
विषू॑चीर्वसान् इत्या॑ह। स॒ध्रीची॑श्च ह्ये॑ष विषू॑चीश्च वसानः
प्र॒जा अ॒भि वि॒पश्य॑ति। आ॒व॒रीव॑र्ति॒ भुव॑नेष्वन्तरित्या॑ह। आ
ह्ये॑ष व॒रीव॑र्ति॒ भुव॑नेष्वन्तः। अत्र॑ प्रा॒वीर्मधु॒ मा॒ध्वी॑भ्यां मधु
माधू॑चीभ्या॒मित्या॑ह। वास॑न्तिकावे॒वास्मा॑ ऋ॒तू क॑ल्पयति।
सम॒ग्निर॒ग्निना॑ ग॒तेत्या॑ह॥५०॥

ग्रेष्मा॑वे॒वास्मा॑ ऋ॒तू क॑ल्पयति। सम॒ग्निर॒ग्निना॑ ग॒तेत्या॑ह।
अ॒ग्निर्ह्ये॒वैषो॑ऽग्निना॒ सङ्ग॑च्छते। स्वाहा॒ सम॒ग्निस्त॑पसा ग॒तेत्या॑ह।
पूर्व॑मे॒वादित॑म्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। ध॒र्ता दि॒वो विभा॑सि रज॑सः
पृ॒थिव्या॑ इत्या॑ह। शा॒र॒दावे॒वास्मा॑ ऋ॒तू क॑ल्पयति॥५१॥

दि॒वि दे॒वेषु॑ हो॒त्रा य॒च्छे॒त्या॑ह। हो॒त्राभि॑रे॒वेमाँल्लो॒कान्त॑सन्दधाति।
विश्वा॑सां भुवां पत॒ इत्या॑ह। हैम॑न्तिकावे॒वास्मा॑ ऋ॒तू क॑ल्पयति।
दे॒वश्रू॑स्त्वन्दै॒व घ॑र्म दे॒वान्पा॒हीत्या॑ह। शै॒शिरा॑वे॒वास्मा॑ ऋ॒तू
क॑ल्पयति। त॒पो॒जां वाच॑म॒स्मे नि॒यच्छ॑ दे॒वायु॑व॒मित्या॑ह। या वै

मेध्या वाक्। सा तपोजाः। तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता मतीनामित्याह।
प्रजा वै मतरयः। तासामेष एव पिता। यत् प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष प्रजानाम्।
मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सन्देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ
स९ सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवादित्यं प्रवर्ग्यं च
स९शास्ति। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यङ्घ्रिर्म वर्चोदा असीत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह।
बोधयत्येवैनम्। न वै तेऽवकाशा भवन्ति। पत्न्यै दशमः। नव
वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा विराट्।
अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत।
तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवैक्षन्ते। एता वै होत्राः।
होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां
सृष्ट्यै। रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति। वर्षुकः
पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते। रुचितमवैक्षन्ते। रुचितं वै
ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते। सर्वमायुरयन्ति। न पत्यवैक्षेता।
यत्पत्यवेक्षेता। प्रजायेता। प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्। यन्नावेक्षेता।

न प्रजायेत। नास्यै॑ प्रजां निर्दहेत्। तिर॒स्कृत्य॒ यजु॑र्वाचयति।
प्रजा॑यते। नास्यै॑ प्रजां निर्द॑हति। त्वष्टी॑मती ते सपे॒येत्या॑ह।
सपा॒द्धि प्रजाः प्रजा॑यन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणुतन्निपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति रुन्धे
कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥६॥ [६]

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॑ रश॒नामाद॑त्ते प्रसू॑त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह यत्यै॑। आद॑देऽदि॒त्यै
रास्ना॑ऽसीत्या॑ह यजु॑ष्कृत्यै। इड॒ एह्यदि॑त् एहि॒ सर॑स्व॒त्येहीत्या॑ह।
ए॒तानि॒ वा अ॑स्यै देवना॒मानि॑। दे॒वना॑मैरे॒वैना॑मा ह्व॑यति।
असा॒वेह्यसा॒वेह्यसा॒वेहीत्या॑ह। ए॒तानि॒ वा अ॑स्यै मनुष्यना॒मानि॑॥५८॥

मनु॑ष्यना॒मैरे॒वैना॑मा ह्व॑यति। षट्थ्सम्प॑द्यन्ते। षड्वा ऋत॑वः।
ऋतु॑भिरे॒वैना॑मा ह्व॑यति। अदि॑त्या उ॒ष्णीष॑मसीत्या॑ह।
यथा॑यजुरे॒वैतत्। वा॒युर॑स्यैड इत्या॑ह। वा॒युदे॒वत्यो॑ वै व॒त्सः।
पू॒षा त्वोपा॑व॒सृज॑त्वित्या॑ह। पौ॒ष्णा वै दे॒वत॑या प॒शवः॑॥५९॥

स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑योपाव॒सृज॑ति। अ॒श्विभ्या॑ प्रदा॑पयेत्या॑ह। अ॒श्विनो॑
वै दे॒वाना॑ भिष॒जौ। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं करो॑ति। यस्ते स्तनः
शश॑य इत्या॑ह। स्तौत्ये॒वैन॑म्। उ॒स्रं घ॑र्मः शि॒ःषो॒स्रं घ॑र्मं पा॒हि
घ॑र्माय॑ शि॒ःषेत्या॑ह। यथा॑ ब्रूयाद॒मुष्मै॑ दे॒हीति॑। ता॒दृगे॒व तत्।
बृह॑स्पति॒स्त्वोप॑ सीद॒त्वित्या॑ह॥६०॥

ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑। ब्रह्म॑णै॒वैना॑मुपसीदति। दान॑वः स्थ

पेरं॒व॒ इत्या॑ह। मे॒ध्या॑ने॒वैन॑न्करोति। वि॒ष्व॒ग्वृ॒तो॒ लोहि॑ते॒नेत्या॑ह
व्यावृ॑त्त्यै। अ॒श्विभ्या॑ पि॒न्वस्व॒ सर॑स्वत्यै पि॒न्वस्व॒ पू॒ष्णे पि॑न्वस्व
बृ॒हस्प॑तये पि॒न्वस्वेत्या॑ह। ए॒ताभ्यो॒ ह्येषा॑ दे॒वता॑भ्यः पि॒न्वते॑।
इन्द्रा॑य पि॒न्वस्वेन्द्रा॑य पि॒न्वस्वेत्या॑ह। इन्द्र॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न
सम॑र्द्धयति। द्वि॒रिन्द्रा॑येत्या॑ह॥६१॥

तस्मा॑दिन्द्रो॑ दे॒वता॑नां भूयिष्ठ॑भा॒क्तंमः॑। गा॒य॒त्रोऽसि॑ त्रैष्टु॑भोऽसि॑
जा॒ग॒तम॑सीति॑ शफो॒पय॑मानाद॑त्ते। छ॒न्दो॑भिरे॒वैनाना॑द॑त्ते।
स॒होर्जो॑ भा॒गेनो॑प॒मेहीत्या॑ह। ऊ॒र्ज ए॒वैनं॑ भा॒गम॑कः। अ॒श्विनौ
वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ प्र॒ति॒दध॑तावब्रूताम्। आ॒वाभ्या॑मे॒व
पूर्वा॑भ्यां वष॑ट्क्रियाता॒ इति॑। इन्द्रा॑श्विना॒ मधु॑नः सा॒र॒घस्येत्या॑ह।
अ॒श्विभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां वष॑ट्करोति। अथो॑ अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न
सम॑र्द्धयति॥६२॥

घ॒र्म पा॑त वस॒वो य॑ज॒ता व॑डित्या॑ह। वसू॑ने॒व भा॑ग॒धेये॑न
सम॑र्द्धयति। यद्व॑षट्कुर्यात्। या॒तया॑माऽस्य वष॑ट्कारः स्या॑त्। यन्न
व॑षट्कुर्यात्। रक्षा॑सि॒ य॒ज्ञं ह॑न्युः। वडित्या॑ह। प॒रोक्ष॑मे॒व
व॑षट्करोति। नास्य॑ या॒तया॑मा वष॑ट्कारो भव॑ति। न य॒ज्ञं
रक्षा॑सि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॑ह। यो वा
अ॑स्य पु॒ण्यो र॒श्मिः। स वृष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
मधु॑ ह॒विर॑सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैन॑म्। सूर्य॑स्य तप॑स्त॒पेत्या॑ह।
य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामीत्या॑ह।

द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं परिगृह्णाति॥६४॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामीत्याह। अन्तरिक्षेणैवैनमुपयच्छति।
न वा एतं मनुष्यो भर्तुमर्हति। देवानां त्वा पितृणामनुमतो
भर्तुः शकेयमित्याह। देवैरेवैनं पितृभिरनुमत आदत्ते। वि
वा एनमेतदर्द्धयन्ति। यत्पृश्नाप्रवृज्यं पुरो जुह्वति। तेजोऽसि
तेजोऽनु प्रेहीत्याह। तेज एवास्मिन्दधाति। दिविस्पृङ्गा
मां हिःसीरन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिःसीः पृथिविस्पृङ्गा मां
हिःसीरित्याहाहिःसायै॥६५॥

सुवंसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
आत्मा वायुः। उद्यत्य वातनामान्याह। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधाति। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। पश्चाह॥६६॥

पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। अग्नये
त्वा वसुमते स्वाहेत्याह। असौ वा आदित्योऽग्निर्वसुमान्। तस्मां
एवैनं जुहोति। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहेत्याह। चन्द्रमा वै
सोमो रुद्रवान्। तस्मां एवैनं जुहोति। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते
स्वाहेत्याह॥६७॥

अप्सु वै वरुण आदित्यवान्। तस्मां एवैनं जुहोति। बृहस्पतये
त्वा विश्वदैव्यावते स्वाहेत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
ब्रह्मणैवैनं जुहोति। सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते प्रभुमते वाजवते
स्वाहेत्याह। संवत्सरो वै संवितर्भुमान् विभुमान्प्रभुमान्

वाज॑वान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। य॒माय॒ त्वाऽङ्गि॑रस्वते पित॒मते॒
स्वाहे॑त्याह। प्रा॒णो वै य॒मोऽङ्गि॑रस्वान्पित॒मान्॥६८॥

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्यं॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
दश॒ सम्प॑द्यन्ते। दशा॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्।
वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मवरु॑न्धे। रौ॒हिणा॑भ्यां वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्। तद्रौ॑हि॒ण्यो रौ॑हि॒णत्व॑म्। यद्रौ॑हि॒णौ भव॑तः।
रौ॒हिणा॑भ्यामे॒व तद्य॑जमानः सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अ॒ह॒ज्योतिः॑
के॒तुना॑ जुषता॒ सु॒ज्योति॑ज्योति॒षाऽ॒ स्वाहा॑ रात्रि॒ज्योतिः॑
के॒तुना॑ जुषता॒ सु॒ज्योति॑ज्योति॒षाऽ॒ स्वाहे॑त्याह। आ॒दि॒त्यमे॒व
तद॒मुष्मि॑ल्लोकेऽ॒ह्ना प॒रस्ता॑द्वा॒धार। रात्रि॑या अ॒वस्ता॑त्।
तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ऽहो॒रात्रा॑भ्या॒न्धृतः॑॥६९॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहाद्वयति घ्नन्ति गृह्णात्यहिंसायै पञ्चाऽहादित्यवन्ते स्वाहेत्याह
पितृमानैति चत्वारि च॥७॥ [७]

विश्वा॑ आशा॑ दक्षि॒णस॑दित्याह। विश्वा॑ने॒व दे॒वान्प्री॑णाति। अथो॒
दुरि॑ष्ट्या ए॒वैनं॑ पाति। विश्वा॑न्दे॒वानं॑याडिहेत्याह। विश्वा॑ने॒व
दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति। स्वाहा॑कृतस्य घ॒र्मस्य॑ म॒धोः
पि॒बत॑म॒श्विने॑त्याह। अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति।
स्वाहा॑ऽग्नये॑ य॒ज्ञिया॑य॒ शं यजु॑र्भिरित्याह। अ॒भ्ये॑वैनं॒ङ्घार॑यति।
अथो॑ ह॒विरे॒वाकः॑॥७०॥

अ॒श्विना॑ घ॒र्मं पा॑त॒ सु॒हा॒दि॒वान॑म॒ह॒दि॒वाभि॑रु॒तिभि॑रित्याह।
अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति। अनु॑ वा॒न्धावा॑पृथि॒वी

म॑साता॒मित्या॒हानु॑मत्यै। स्वाहेन्द्रा॑य स्वाहेन्द्रा॑वडित्या॑ह।
इन्द्रा॑य हि पु॒रो हू॒यते॑। आ॒श्राव्या॑ह घ॒र्मस्य॑ य॒जेति॑।
वष॑ट्कृते जुहोति। रक्ष॑सामप॑हत्यै। अनु॑यजति स्व॒गाक॑त्यै।
घ॒र्मम॑पातम॒श्विने॒त्याह॑॥ ७१॥

पूर्व॑मे॒वोदि॒तम्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। अनु॑वा॒न्धावा॑पृथि॒वी
अ॑म॒साता॒मित्या॒हानु॑मत्यै। तं प्रा॒व्यं यथा॒वण्ण॑मो दि॒वे
नमः॑ पृथि॒व्या इत्या॑ह। यथा॒यजु॑रे॒वैतत्। दि॒विधा॑ इ॒मं य॒ज्ञं
य॒ज्ञमि॒मन्दि॒विधा॑ इत्या॑ह। सु॒वर्ग॑मे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति। दि॒वं
गच्छा॑न्तरि॒क्षं गच्छ॑ पृथि॒वीङ्ग॑च्छेत्या॑ह। ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑
प्रति॑ष्ठापयति। प॒ञ्च प्र॒दिशो॑ ग॒च्छेत्या॑ह॥ ७२॥

दि॒क्ष्वे॒वैनं॑ प्रति॑ष्ठापयति। दे॒वान्ध॑र्म॒पान्ग॑च्छ पि॒तृन्ध॑र्म॒पान्ग॑च्छेत्या॑ह।
उ॒भये॑ष्वे॒वैनं॑ प्रति॑ष्ठापयति। यत्पि॒न्वते॑। व॒र्षुः कः॑ पर्ज॒न्यो भ॑वति।
तस्मा॑त्पि॒न्वमा॑नः पु॒ण्यः। यत्प्रा॑ङ्पि॒न्वते॑। तद्दे॒वाना॑म्। यद्दक्षि॑णा।
तत्पि॑तृ॒णाम्॥ ७३॥

यत्प्र॒त्यक्। तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्। यदु॒दङ्घ्रिः॑। तद्रु॒द्राणा॑म्। प्रा॒ञ्चमु॒दञ्चं॑
पि॒न्वय॑ति। दे॒वत्रा॑कः। अथो॒ खलु॑। सर्वा॒ अनु॑ दि॒शः पि॒न्वय॑ति।
सर्वा॒ दि॒शः स॑मे॒धन्ते॑। अ॒न्तःप॑रि॒धि पि॑न्वयति॥ ७४॥

तेज॑सोऽस्क॒न्दाय॑। इ॒षे पी॑पि॒ह्यूर्जे॑ पी॑पि॒हीत्या॑ह। इ॒षमे॒वोर्जं॑
यज॑माने दधाति। यज॑मानाय पीपि॒हीत्या॑ह। यज॑मानायै॒वैता॑मा॒शिष॑मा
शा॑स्ते। मह्यं॑ ज्यैष्ठ्या॑य पीपि॒हीत्या॑ह। आ॒त्मन॑ ए॒वैता॑मा॒शिष॑माशा॑स्ते।
त्विष्यै॑ त्वा द्यु॒म्नाय॑ त्वेन्द्रि॒याय॑ त्वा भू॒त्यै त्वे॒त्याह॑।

यथायजुरेवैतत्। धर्मासि सुधर्मा मेन्यस्मे ब्रह्माणि
धारयेत्याह॥७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति यद्यभिचरेत्।
अमुष्यं त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थङ्गच्छेति ब्रूयाद्यं
द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह निरर्थङ्गमयति। पूष्णे शरसे
स्वाहेत्याह। या एव देवता हुतभागाः। ताभ्यं एवैनं जुहोति।
ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या एवान्तरिक्षे वाचः॥७६॥

ताभ्यं एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै देवाः
प्रतिराः। तेभ्यं एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्याह।
द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह।
ये वै यज्वानः। ते पितरो घर्मपाः। तेभ्यं एवैनं जुहोति॥७७॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन समर्द्धयति।
सर्वतः समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते। उदञ्चं निरस्यति।
एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। अप
उपस्पृशति मेध्यत्वायं। नान्वीक्षेत। यदन्वीक्षेत॥७८॥

चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो
माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे
दा वर्चसा माञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति।
अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया
समिध्यस्वायुर्मे दा वर्चसा माञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति। अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः

सूर्यः स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
होतव्यमग्निहोत्रा(३)न्न होतव्या(३)मिति॥७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न जुहुयात्।
अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्। यथापूर्वमाहुती
जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतं हविर्मधुं हविरित्याह।
स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्रावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति। पिता
नोऽसि मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै। अश्यामं ते देव घर्म
मधुमतो वाजवतः पितुमत इत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते।
स्वधाविनोऽशीमहिं त्वा मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै।
तेजसा वा एते व्यृध्यन्ते। ये प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेज
एवात्मन्दधते॥८१॥

संवत्सरं न मांसमश्नीयात्। न रामामुपेयात्। न मृन्मयेन
पिबेत्। नास्यं राम उच्छिष्टं पिबेत्। तेज एव तत्संश्रयति।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। विभ्राजि
सौर्ये ब्रह्मसन्त्यदधत। यत्किं च दिवाकीर्त्यम्। तदेतेनैव
व्रतेनागोपायत्। तस्मादेतद्व्रतं चार्यम्। तेजसो गोपीथाय।
तस्मादेतानि यजूंषि विभ्राजः सौर्यस्येत्याहुः। स्वाहा त्वा
सूर्यस्य रश्मिभ्य इति प्रातः ससादयति। स्वाहा त्वा
नक्षत्रेभ्य इति सायम्। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवैनं
समर्द्धयति॥८२॥

अ॒क्र॒श्चि॒नेत्या॑ह॒ प्र॒दिशो॑ ग॒च्छे॒त्या॑ह॒ पितॄ॑णाम॒न्तःप॒रिधि॑ पि॒न्वय॑ति धा॒रये॒त्या॑ह॒ वाचो॑ घ॒र्मपा॑स्तेभ्य॑ ए॒वैनं॑
जुहो॒त्यन्वी॑क्षेत् होत॒व्या(३)मि॒त्यग्नावि॒त्या॑ह॒ दध॑तेऽगोपायत्स॒ च॥८॥ [८]

घ॒र्म॒ या ते॑ दि॒वि शु॒गिति॑ ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति।
छ॒न्दो॑भिरे॒वास्यै॒भ्यो लो॒केभ्यः॑ शु॒च॒मव॑ यजते। इ॒य॒त्यग्रे॑
जुहोति। अथे॒य॒त्यथे॒यति॑। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒नु
नो॒ऽद्या॒नुम॑तिरि॒त्या॒हानु॑म॒त्यै। दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पाया॑ इ॒त्या॑ह॒। दि॒व
ए॒वेमाँल्लो॒कान्दा॑धार। ब्र॒ह्म॑णस्त्वा पर॒स्पाया॑ इ॒त्या॑ह॥८३॥

ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्र॒जा दा॑धार। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पाया॑ इ॒त्या॑ह॒।
प्र॒जास्वे॒व प्रा॒णान्दा॑धार। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ
खलु॒ वा आ॑दि॒त्यः प्र॑व॒र्ग्यः। तं यद्व॑क्षि॒णा प्र॑त्यश्च॒मुद॑श्च॒मुद्वास॑येत्।
जि॒ह्वं य॑ज्ञस्य॒ शिरो॑ हरेत्। प्राश्च॒मुद्वास॑यति। पु॒रस्ता॑दे॒व य॑ज्ञस्य॒
शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति॥८४॥

प्राश्च॒मुद्वास॑यति। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्यः पु॒रस्ता॑दुदे॒ति। श॒फोप॑य॒-
मा॒न्ध॒वित्रा॑णि धृ॒ष्टी इ॒त्यन्व॑व॒हर॑न्ति। सा॒त्मा॒नमे॒वेन॑ स॒तनुं॑
करोति। सा॒त्माऽमु॒ष्मिँल्लो॒के भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। औदु॑बराणि
भव॑न्ति। ऊ॒र्वा उ॑दु॒म्बरः॑। ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे। वर्त्म॑ना॒ वा
अ॒न्वित्य॑॥८५॥

य॒ज्ञः र॒क्षाः सि॑ जिघा॒सन्ति॑। साम्ना॑ प्र॒स्तोता॑ऽन्ववै॒ति। साम॑
वै र॒क्षो॒हा। र॒क्ष॑साम॒पह॑त्यै। त्रि॒र्निध॑न॒मुपै॑ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ र॒क्षाः स्य॑प॒हन्ति॑। पु॒रुषः॑पु॒रुषो॑ नि॒धन॑मुपै॒ति।
पु॒रुषः॑पु॒रुषो॑ हि र॒क्ष॒स्वी। र॒क्ष॑साम॒पह॑त्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीः शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
शुचारपयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।
वनस्पतीञ्छुचारपयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया इति त्रिः
परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः। तस्य
शुचः शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्त्सम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचः शमयति। चतुः
सक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत् प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। सदा विश्वायुरित्याह। सदा हीयम्। अप द्वेषो
अप ह्वर इत्याह। भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति
दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैवेनमन्नाद्येन
समर्द्धयति॥८९॥

अनशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामांसि दिव्यो गन्धर्व
इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमान् रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे।
समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। व्यसौ
योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः।
अचिक्रददृषा हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥९०॥

वृषा हरिः। महामित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्।
चिदसि समुद्रयोनिरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति। नमस्ते

अस्तु मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै। विश्वावसुः सोम
गन्धर्वमित्याह। यदेवास्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति। तदेवास्यैतेना
प्याययति। विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥११॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय
इन्नो अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्रासाङ्गन्धर्वो
अमृतानि वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवास्मै
कल्पयति। एतत्त्वन्देव घर्म देवो देवानुपांगा इत्याह। देवो ह्येष
सन्देवानुपैति। इदमहं मनुष्यो मनुष्यानित्याह॥१२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्वासयन्।
प्रजां पशून्सोमपीथमनुद्वासः सोमं पीथानुमेहि। सह प्रजया
सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्त्वित्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
इत्याह। अभिचार एवास्यैषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते। यः
प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य
गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः। अस्मिन्नेव
लोके प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः।
यत्सौरी भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति॥१३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपहत्ये वै हिरण्यमाहार्द्वयति ह्येष
गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च॥१॥

[१]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदेभ्यो न व्यभवत्।

तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां यो
रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूंष्यभवन्। शुक्रियाणां वा एतानि
शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्। देवानामन्यत्पयः।
यद्भोः पयः॥१४॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः। तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भि-
श्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव तत्पयसाऽन्नाद्येन
समर्द्धयन्ति। एष ह त्वे साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति। यस्यैवं विदुषः
प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वासयेत्तेजस्कामस्य। तेजो वा
उत्तरवेदिः॥१५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासयेदन्न-
कामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। मुखमुत्तरवेदिः।
शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति। यत्र
खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते। परि वै तां समां
प्रजा वयांस्यसते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानाङ्गोपीथाय। पुरो वा
पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति। तत्पश्चान्निम्रोचति।
स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य उद्वासयेत्। अपां
वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ
प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यान्दिश्युद्वासयेत्। एष वा
अग्निर्वैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निनैवैनं वैश्वानरेणाभि प्रवर्तयति।

औदुम्बर्याः५ शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्वा उदुम्बरः। अन्नं प्राणः।
शुग्धर्मः॥१८॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह।
शुचैवास्य प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र दुर्भा
उपदीकसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वृष्टिकामस्य। एता वा
अपामनूज्झावर्यो नाम। यद्दुर्भाः। असौ खलु वा आदित्य इतो
वृष्टिमुदीरयति। असावेवास्मा आदित्यो वृष्टिं नियच्छति। ता
आपो नियन्ता धन्वना यन्ति॥१९॥

गोः पय उत्तरवेदिरासते स्थापयति घर्मो यन्ति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिः सम्प्रियमाणः। सम्राट्सम्भृतः। घर्मः प्रवृक्तः।
महावीर उद्वासितः। असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः।
स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेनं नाम्ना।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥१००॥

यो वै वसीयाः५सं यथानाममुपचरति। पुण्यातिं वै स तस्मै
कामयते। पुण्यातिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेद। तस्मादेवं
विद्वान्। घर्म इति दिवाऽऽचक्षीत। सम्राडिति नक्तम्। एते
वा एतस्य प्रिये तनुवौ। एते अस्य प्रिये नामनी। प्रिययैवैनं
तनुवौ॥१०१॥

प्रियेण नाम्ना समर्द्धयति। कीर्तिरस्य पूर्वागच्छति जनतामायतः।
गायत्री देवेभ्योऽपाक्रामत्। तान्देवाः प्रवर्ग्येणैवानु व्यभवन्।
प्रवर्ग्येणाप्नुवन्। यच्चतुर्विंशतिकृत्वः प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति।

गा॒य॒त्रीमे॒व तदनु॑ विभ॑वति। गा॒य॒त्रीमा॑प्नोति। पूर्वा॑ऽस्य॒ जन॑
यतः॒ की॒र्तिर्गच्छ॑ति। वैश्व॑देवः स॒सन्नः॑॥१०२॥

वस॑वः प्रवृ॑क्तः। सोमो॑ऽभिकी॒र्यमा॑णः। आ॒श्विनः॑ पय॑स्यानीयमा॒ने।
मा॒रुतः॑ कथ॑न्। पौ॒ष्ण उद॑न्तः। सा॒र॒स्वतो॑ वि॒ष्यन्द॑मानः। मै॒त्रः
शरो॑ गृही॒तः। तेज॒ उद्य॑तः। वा॒युर्हि॒यमा॑णः। प्र॒जाप॑तिर॒ह्यमा॑नो
वाग्धु॑तः॥१०३॥

अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दित्यः। यत्प्र॑वर्ग्यः। स ए॒तानि॑
नामा॑न्यकुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒ नाम्ना॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो
वद॑न्ति। यन्मृ॑न्मय॒माहु॑तिं नाश्नु॑तेऽथ। कस्मा॑देषो॑ऽश्नु॒त इति॑।
वागे॒ष इति॑ ब्रूयात्। वा॒च्यैव॑ वाचं॑ दधाति॥१०४॥

तस्मा॑दश्नु॒ते। प्र॒जाप॑तिर्वा ए॒ष द्वाद॑श॒धा विहि॑तः।
यत्प्र॑वर्ग्यः। यत्प्रा॑गवका॒शेभ्यः॑। तेन॑ प्र॒जा अ॑सृजत।
अ॒वका॒शैर्दे॑वासुरा॒नसृ॑जत। यदूर्ध्व॑मवका॒शेभ्यः॑। तेना॒न्नम॑सृजत।
अ॒न्नं प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तिर्वावैषः॥१०५॥

वदन्ति॒ तनु॒वा स॒सन्नो॑ ह्य॒यमा॑नो वाग्धुतो दधात्येषः॥११॥ [११]

स॒वि॒ता भू॒त्वा प्र॑थ॒मेऽह॑न्प्रवृ॑ज्यते। तेन॒ कामा॑ः एति।
यद्वि॒तीये॑ऽह॑न्प्रवृ॑ज्यते। अ॒ग्निर्भू॒त्वा दे॒वाने॑ति। यत्तृ॒तीये॑ऽह॑न्प्रवृ॑ज्यते।
वा॒युर्भू॒त्वा प्रा॒णाने॑ति। यच्च॑तु॒र्थेऽह॑न्प्रवृ॑ज्यते। आ॒दि॒त्यो
भू॒त्वा र॒श्मीने॑ति। यत्प॑ञ्च॒मेऽह॑न्प्रवृ॑ज्यते। च॒न्द्रमा॑ भू॒त्वा
नक्ष॑त्राण्येति॥१०६॥

यत्षष्ठेऽहन्प्रवृज्यते॥ ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति। यत्सप्तमेऽहन्प्रवृज्यते॥
 धाता भूत्वा शक्नोतीति। यदष्टमेऽहन्प्रवृज्यते॥ बृहस्पतिर्भूत्वा
 गायत्रीमेति। यन्नवमेऽहन्प्रवृज्यते॥ मित्रो भूत्वा त्रिवृतं
 इमाँल्लोकानेति। यदशमेऽहन्प्रवृज्यते॥ वरुणो भूत्वा
 विराजमेति॥ १०७॥

यदेकादशेऽहन्प्रवृज्यते॥ इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति। यद्द्वादशेऽहन्प्र-
 वृज्यते॥ सोमो भूत्वा सुत्यामेति। यत्पुरस्तादुपसदां प्रवृज्यते॥
 तस्मादितः पराङ्मँल्लोकास्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदां
 प्रवृज्यते॥ तस्मादमुतोऽर्वाङ्मँल्लोकास्तपन्नेति। य एवं वेद।
 ऐव तपति॥ १०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥ १२॥ [१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हांसीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा॑ सि॒श्चामि॑ य॒जुषा॑ प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒
शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

प॒रे॒यु॒वा॑ꣳसं प्र॒वतो॑ म॒हीर॑नु॒ बहु॒भ्यः॑ प॒न्था॑मनपस्प॒शान॑म्।
वै॒व॒स्व॒तꣳ स॒ङ्ग॑म॒नं॒ जना॑नां य॒मꣳ रा॒जा॑नꣳ ह॒विषा॑ दुवस्यत।
इ॒दं त्वा॒ वस्त्रं॑ प्रथ॒म॒न्वा॒ग॒न्न॒पै॒त॒दू॒ह॒ यदि॒हा॒बि॒भः॑ पु॒रा। इ॒ष्टा॒पूर्त॑मनु॒
सम्प॑श्य दक्षि॒णां॒ यथा॑ ते द॒त्तं बहु॑धा वि॒बन्धु॑षु। इ॒मौ यु॑न॒ज्मि
ते व॒ही अ॑सु॒नी॒थाय॑ वो॒ढवै॑। या॒भ्यां॑ य॒मस्य॑ सा॒दनꣳ सु॒कृतां॑
चा॒पि ग॑च्छ॒तात्। पू॒षा त्वे॒तश्चा॑वयतु प्र॒वि॒द्वान॑नष्टपशु॒र्भुवन॑स्य
गो॒पाः। स त्वे॒ते॒भ्यः॑ परि॒द॒दा॒त्पि॒तृ॒भ्योऽग्नि॑दे॒वे॒भ्यः॑ सु॒वि॒द॒त्रे॒भ्यः॑।
पू॒षे॒मा आ॑शा॒ अनु॑वे॒द् सर्वाः॑ सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्।
स्व॒स्ति॒दा अ॑घृ॒णिः॒ सर्व॑वी॒रोऽप्र॑युच्छन्मु॒र ए॑तु प्र॒वि॒द्वान्॥१॥

आ॒युर्वि॑श्वा॒युः परि॑पासति त्वा पू॒षा त्वा॑ पातु प्र॒प॒थे पु॒रस्ता॑त्।
यत्रा॑स॒ते सु॒कृ॒तो॒ यत्र॑ ते य॒यु॒स्तत्र॑ त्वा दे॒वः सं॑वि॒ता द॑धातु।
भु॒वन॑स्य पत इ॒दꣳ ह॒विः। अ॒ग्नये॑ रयि॒मते॑ स्वाहा॑। पु॒रुष॑स्य
स॒याव॑र्यपे॒द॒घानि॑ मृ॒ज्महे॑। यथा॑ नो अत्र नाप॑रः पु॒रा ज॒रस॑
आ॒य॑ति। पु॒रुष॑स्य स॒याव॑रि वि ते॑ प्रा॒णम॑सि स्रसम्। शरी॑रेण
म॒हीमि॑हि॒ स्व॒धये॑हि॒ पि॒तृनु॑पं प्र॒जया॑ऽस्मानि॒हाव॑ह। मैवं
माꣳस्ता प्रि॒येऽहं॑ दे॒वी स॒ती पि॑तृ॒लोकं॑ यदैषि॑। वि॒श्ववा॑रा॒
नभ॑सा॒ संव्य॑यन्त्यु॒भौ नो॑ लो॒कौ प॑यसाऽभ्याव॑वृ॒त्स्व॥२॥

इ॒यं ना॒री प॑तिलो॒कं वृ॑णा॒ना नि॑पद्यत॒ उप॑ त्वा म॒र्त्य

प्रेतम्। विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह
 धेहि। उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि।
 हस्तग्राभस्य दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव।
 सुवर्णं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय।
 अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम।
 धनुरहस्तादाददाना मृतस्य श्रियै क्षत्रायोजसे बलाय। अत्रैव
 त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। मणिं
 हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव त्वमिह
 वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम॥३॥

इममग्रे चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम्।
 एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ताम्।
 अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा
 च। नेत्त्वा धृष्णुरहरसा जर्हृषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ख्यातै।
 मैनमग्रे विदहो माऽभिषोचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो मा
 शरीरम्। यदा शृतं करवो जातवेदोऽर्थमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः।
 शृतं यदा करसि जातवेदोऽर्थमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा
 गच्छात्यसुनीतिमेतामथा देवानां वशनीर्भवाति। सूर्यं ते
 चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो
 वां गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो
 भागस्तपसा तं तपस्व तं तै शोचिस्तपतु तं तै अर्चिः। यास्ते
 शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेमं सुकृतां यत्र लोकाः। अयं

वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि। वैश्वानरः पुत्रः
पित्रे लोककृज्जातवेदो वहैम५ सुकृतां यत्र लोकाः॥४॥

विद्वानभ्याववृत्त्वाभिमांतीर्जयेम शरीरैश्चत्वारि च॥१॥ [१]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो
रक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथोभिरक्षितारस्तेभ्यः
स्वाहाऽऽख्यात्रे स्वाहाऽपाख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते
स्वाहाऽपलालपते स्वाहाऽग्रये कर्मकृते स्वाहा यमत्र
नाधीमस्तस्मै स्वाहा। यस्तं इध्मं जभरत्सिष्विदानो मूर्धानं
वात तपते त्वाया। दिवो विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः।
अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः। अग्रये
वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥२॥ [२]

प्र केतुना बृहता भ्रात्यग्निरविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति।
दिवश्चिदन्तादुप मामुदानं डपामुपस्थे महिषो ववर्ध। इदं त एकं
पर ऊत एकं तृतीयै न ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै
चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे। नाकं सुपर्णमुप
यत्पतन्त५ हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य
दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ
चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा। अथा पितृन्सुविदत्रा५ अपीहि
यमेन ये सधमादं मदन्ति। यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ
पथिरक्षौ नृचक्षसा। ताभ्या५ राजन्परि देह्येन५ स्वस्ति चास्मा
अनमीवं च धेहि॥६॥

उ॒रु॒ण॒सा॒वं॒सु॒तृ॒पा॒वु॒लु॒म्ब॒लौ॒ य॒म॒स्य॑ दू॒तौ च॑र॒तो व॒शा॒५ अ॒नु॒।
 ता॒व॒स्म॒भ्य॑ दृ॒श॒ये सूर्या॑य॒ पुन॑र्दत्ता॒ वसु॑म॒द्येह॒ भ॒द्रम्। सोम॑
 ए॒कै॒भ्यः॑ प॒व॒ते घृ॒तमे॒क॒ उपा॑सते। येभ्यो॒ मधु॑ प्र॒धाव॑न्ति
 ता॑श्चि॒दे॒वापि॑ गच्छतात्। ये यु॒ध्यन्ते॑ प्र॒धने॑षु शू॒रा॒सो ये
 त॑नु॒त्यजः॑। ये वा॑ स॒हस्र॑दक्षिणा॒स्ताश्चि॒दे॒वापि॑ गच्छतात्।
 तप॑सा॒ ये अ॑नाधृष्यास्तप॑सा॒ ये सु॒वर्ग॑ताः। तपो॒ ये च॑क्रिरे
 म॒ह॒त्ताश्चि॒दे॒वापि॑ गच्छतात्। अ॒श्मन्व॑ती रे॒वतीः॑ स॑
 र॒भ॒ध्वमु॑त्तिष्ठत प्र॒तर॑ता सखायः। अत्रा॑ ज॒हाम॒ ये अ॒स॒न्नशै॑वाः
 शि॒वान् व॒यम॒भि वा॒जा॒नुत्त॑रेम॥७॥

यद्वै दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑ प॒वित्र॑ स॒हस्र॑धा॒रं वि॒त॑तम॒न्तरि॑क्षे।
 येना॒पुना॑दिन्द्रमना॒र्तमा॒र्त्ये तेना॒हं मा॑ स॒र्वत॑नुं पुनामि। या
 रा॒ष्ट्रात्प॒न्नाद॑प॒ यन्ति॒ शाखा॑ अ॒भि॒मृता॑ नृ॒पति॑मिच्छमा॒नाः।
 धा॒तुस्ताः॑ सर्वाः प॒वने॑न पू॒ताः प्र॒जया॑स्मान्न॒य्या वर्च॑सा॒
 स॑सृ॒जाथ॑। उ॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॒ पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रुत्त॒रम्। दे॒वं
 दे॒व॒त्रा सूर्य॑मगन्म॒ ज्योति॑रुत्त॒मम्। धा॒ता पु॑नातु स॒वि॒ता पु॑नातु।
 अ॒ग्नेस्तेज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सा॥८॥

धेह्युत्तरेमाद्यौ च॥३॥ [३]

यन्ते॑ अ॒ग्निम॑म॒न्थाम॑ वृष॒भाये॑व॒ पक्त॑वे। इ॒मन्त॑ स॒मयाम॑सि
 क्षी॒रेण॑ चोद॒केन॑ च। यन्त्वम॑ग्ने स॒मद॑ह॒स्त्वमु॒ निर्वा॑पया॒ पुनः॑।
 क्या॒म्बूर॑त्र जायतां पा॒कदूर्वा॑ व्य॒ल्कशा॑। शी॒र्तिके॑ शी॒र्तिका॑वति
 ह्रादु॑के॒ ह्रादु॑कावति। म॒ण्डूक्या॑ सु॒सङ्ग॑मये॒मश्चि॑ स्वं॒ग्निश्च॑ श॒मया॑।
 शं ते॑ धन्व॒न्या आपः॑ श॒मु ते॑ सन्त्व॒नूक्याः॑। शं ते॑ स॒मुद्रि॑या॒

आपः शमुं ते सन्तु वर्ष्वाः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमुं ते सन्तु
कूप्याः। शन्ते नीहारो वर्षतु शमु पृष्वाऽवशीयताम्॥९॥

अवं सृज पुनरग्रे पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः।
आयुर्वसान् उप यातु शेषं सङ्गच्छतां तनुवां जातवेदः।
सङ्गच्छस्व पितृभिः सः स्वधाभिः समिष्टापूर्तेन परमे व्योमन्।
यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु।
यत्ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः।
अग्निष्टद्विश्वादनृणं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणमाविवेश।
उत्तिष्ठातस्तनुवः सम्भरस्व मेह गात्रमवहा मा शरीरम्। यत्र
भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु। इदं त
एकं पर ऊत एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै
चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः
कृणुष्व परमे व्योमन्। यमेन त्वं यम्यां संविदानोत्तमन्नाकमधि
रोहेमम्। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वे देवस्य सवितुः पवित्रं या
राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु। अस्मात्त्वमधि
जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः। अग्रये वैश्वानराय सुवर्गाय
लोकाय स्वाहा॥१०॥

अवशीयतां सधस्थे पञ्च च॥४॥ [४]

आयातु देवः सुमनाभिरूतिभिर्यमो हवेह प्रयताभिरक्ता।
आसीदतां सुप्रयतेह बर्हिष्यूर्जायजात्यै मम शत्रुहत्यै। यमे
इव यतमाने यदैतं प्रवाम्भरन्मानुषा देवयन्तः। आसीदतः
स्वमु लोकं विदाने स्वासस्थे भवतमिन्दवे नः। यमाय सोमः

सुनुत यमाय जुहुता हविः। यमं ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो
अरङ्कृतः। यमाय घृतवद्धविर्जुहोत प्र च तिष्ठत। स नो
देवेष्वायमदीर्घमायुः प्र जीवसे। यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं
जुहोतन। इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः॥११॥

योऽस्य कौष्ठं जगत् पार्थिवस्यैकं इद्वशी। यमं भङ्ग्यश्रवो गाय
यो राजानपरोध्यः। यमङ्गाय भङ्ग्यश्रवो यो राजानपरोध्यः।
येनापो नद्यो धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा। हिरण्यकक्ष्यान्
सुधुरान् हिरण्याक्षानयः शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो
राजाभि तिष्ठति। यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं
जगत्। यमाय सर्वमित्रस्थे यत् प्राणद्वायुरक्षितम्। यथा पञ्च
यथा षड्यथा पञ्च दशर्षयः। यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक
ऋषिर्विजानते॥१२॥

त्रिकंद्रुकेभिः पतन्ति षडुर्वीरेकमिद्वहत्। गायत्री त्रिष्टुच्छन्दांसि
सर्वा ता यम आहिता। अहरहर्नयमानो गामश्वं पुरुषं जगत्।
वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः। वैवस्वते विविच्यन्ते यमे
राजानि ते जनाः। ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते
राजन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति
ब्राह्मणाश्चापचित्यति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबन्ते यमः।
अत्रा नो विश्वपतिः पिता पुराणा अनुवेनति॥१३॥

पथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति॥५॥ [५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सं शतधारमेतम्।
तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभरत्पिन्वमाने।

द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः।
 तृतीयय्योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः।
 इमं संमुद्रं शतधारमुत्सं व्यञ्च्यमानं भुवनस्य मध्यै।
 घृतन्दुहानामदितिं जनायाग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्।
 अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च
 नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभि व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै।
 सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे।
 तेभिर्युज्यन्तामघ्नियाः॥१४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा
 बध्यन्तां शुनमष्टामुदिङ्गय शुनांसीरा शुनमस्मासु धत्तम्।
 शुनांसीरा विमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः। तेनेमामुप
 सिञ्चतम्। सीते वन्दामहे त्वाऽर्वाची सुभगे भव। यथा
 नः सुभगा संसि यथा नः सुफला संसि। सवितैतानि
 शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभिरदिते शं भव।
 विमुच्यध्वमघ्निया देवयाना अतारिष्म तमसस्पा रमस्य।
 ज्योतिरापाम सुवरगन्म॥१५॥

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत उदोषधीर्जिहते पिन्वते
 सुवः। इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं
 रेतसाऽवति। यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं
 वपामि हार्म्यं यथासाम जीवलोके भूरयः। चितः स्थ परिचितं
 ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं पितरो देवताः। प्रजापतिर्वः सादयतु तया
 देवतया। आप्यायस्व सन्तै॥१६॥

अग्नि॒या अ॒ग्नम् स॒प्त च॥६॥ [६]

उत्ते॑ त॒न्नोमि॑ पृथि॒वीं त्वत्परी॑मँल्लो॒कं नि॒दध॑न्मो अ॒ह॒ः रि॒षम्।
 ए॒ता॒ः स्थू॒णां पि॒तरों॑ धा॒रय॑न्तु तेऽत्रा॑ य॒मः सा॒द॒नात्ते॑ मि॒नोतु॑।
 उ॒प॒स॒र्प मा॒तरं॑ भूमि॒मे॒तामु॑रु॒व्यच॑सं पृथि॒वी॒ः सु॒शेवा॑म्। ऊ॒र्णम्र॑दा
 यु॒व॒ति॒र्दक्षि॑णावत्येषा त्वा॑ पा॒तु नि॒र्ऋ॒त्या उ॒प॒स्थै॑। उ॒द्ध॒श्च॒स्व
 पृथि॒वि॒ मा वि॒बा॒धि॒थाः सू॒पा॒य॒नास्मै॑ भव॒ सूप॑वश्च॒ना। मा॒ता पु॒त्रं
 यथा॑सि॒चाभ्ये॑नं भूमि वृ॒णु। उ॒द्ध॒श्च॒मा॒ना पृथि॒वी हि तिष्ठ॑सि स॒हस्रं॑
 मि॒त॒ उप॑ हि श्रय॑न्ताम्। ते गृ॒हासों॑ मधु॒श्रुतो॑ वि॒श्वाहा॑स्मै शर॒णाः
 स॒न्त्वत्र॑। ए॒णी॒र्धा॒ना ह॒रि॒णी॒र॒र्जुनीः॑ सन्तु धे॒नवः॑। ति॒ल॒व॒त्सा
 ऊ॒र्ज॒म॒स्मै दु॒हा॒ना वि॒श्वाहा॑ स॒न्त्वन॑प॒स्फुर॑न्तीः॥१७॥

ए॒षा ते॑ य॒मसा॑द॒ने स्व॒धा नि॒धी॑यते गृ॒हे। अ॒क्षि॑ति॒र्नाम॑ ते
 अ॒सौ। इ॒दं पि॒तृभ्यः॑ प्र॒भरे॑म ब॒र्हिर्दे॒वेभ्यो॑ जी॒वन्त॑ उत्त॒रं भ॑रेम।
 तत्त्व॑मा॒रोहा॑सो मे॒घ्यो भ॑वं य॒मेन॑ त्वं य॒म्या स॒र्वि॒दानः॑। मा
 त्वा॑ वृ॒क्षौ स॒म्बा॒धि॒ष्टा॒म्मा मा॒ता पृथि॒वि त्व॑म्। पि॒तृन् ह्यत्र॑
 गच्छा॑स्येधा॑सं य॒मरा॑ज्ये॑। मा त्वा॑ वृ॒क्षौ स॒म्बा॒धि॒था मा॒ मा॒ता
 पृथि॒वी म॒ही। वै॒व॒स्व॒त॒ः हि गच्छा॑सि य॒मरा॑ज्ये॑ वि॒रा॑ज॒सि।
 न॒ळं प्ल॒वमा॑रो॒हैतं॑ न॒ळेन॑ प॒थोऽन्वि॑हि। स त्वं न॒ळप्ल॑वो भू॒त्वा
 सन्त॑र॒ प्र॒त॒रोत्त॑र॥१८॥

स॒वि॒तै॒तानि॑ शरी॑राणि पृथि॒व्यै मा॒तुरु॒प॒स्थ आ॑द॒धे। तेभ्यः॑ पृथि॒वि
 शं भ॑वा॒ षड्ढो॑ता॒ सूर्य॑ ते च॒क्षुर्गच्छ॑तु वा॒तमा॒त्मा द्यां च॑ गच्छ॑
 पृथि॒वीं च॑ ध॒र्मणा॑। अ॒पो वा॑ गच्छ॑ यदि॒ तत्र॑ ते हि॒तमोष॑धीषु

प्रति॑तिष्ठा॒ शरी॑रैः। परं॑ मृत्यो॒ अनुप॑रै॒हि पन्थां॑ यस्ते॒ स्व इत॑रो
 देव॒याना॑त्। चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवी॒मि मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिषो
 मोत॑ वी॒रान्। शं वातः॒ शः हि ते॒ घृणिः॑ शमुं॑ ते स॒न्त्वोष॑धीः।
 कल्प॑न्ता॒म्मे दि॒शः श॒ग्माः। पृथि॒व्यास्त्वा॑ लो॒के सा॑दयाम्य॒मुष्य॒
 शर्मा॑सि पि॒तरौ॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या।
 अ॒न्तरि॑क्षस्य त्वा दि॒वस्त्वा॑ दि॒शां त्वा॒ नाक॑स्य त्वा पृ॒ष्ठे ब्र॑ध्नस्य
 त्वा वि॒ष्टपे॑ सादयाम्य॒मुष्य॒ शर्मा॑सि पि॒तरौ॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
 सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥१९॥

अ॒पूप॑वा॒न्मृत॑वा॒श्चरु॑रेह सी॑दतू॒त्तभ्रु॑वन् पृथि॒वीं द्या॑मु॒तोपरि॑।
 यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॑त॒ ये दे॒वाना॑ङ्घ्रि॒तभा॑गा इ॒ह स्थ॑।
 ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ॑। दशा॑क्षरा
 ता॒श्च र॑क्षस्व॒ ताङ्गो॑पायस्व॒ तां ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा॒ मा
 द॑भ॒न्पि॒तरौ॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या।
 अ॒पूप॑वा॒ञ्छृत॑वा॒न् क्षी॒रवा॒न्दधि॑वा॒न्मधु॑मा॒श्चरु॑रेह सी॑दतू॒त्तभ्रु॑वन्
 पृथि॒वीं द्या॑मु॒तोपरि॑। यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॑त॒ ये
 दे॒वाना॑श्च॒ श्रुत॑भा॒गाः क्षी॒रभा॑गा॒ दधि॑भागा॒ मधु॑भागा इ॒ह
 स्थ॑। ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ॑। श॒ताक्ष॑रा
 स॒हस्रा॑क्षरा॒युता॑क्षरा॒ऽच्यु॑ताक्षरा॒ ता॒श्च र॑क्षस्व॒ ताङ्गो॑पायस्व॒ तां
 ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा॒ मा द॑भ॒न्पि॒तरौ॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
 सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥२०॥ ८॥

ए॒तास्ते॑ स्व॒धा अ॒मृताः॑ करोमि॒ यास्ते॑ धा॒नाः परि॒किरा॒म्यत्र॑।
 तास्ते॑ य॒मः पि॒तृभिः॑ संविदा॒नोऽत्र॑ धे॒नूः का॒मदु॒घाः करोतु॑।
 त्वाम॑र्जुनौष॑धीनां॒ पयो॑ ब्र॒ह्माण॒ इद्वि॑दुः। तासां॑ त्वा म॒ध्यादा॑दे
 च॒रुभ्यो॑ अपि॑धातवे। दूर्वा॑णाः स्त॒म्बमा॑ह॒रैतां॑ प्रि॒यत॑मां
 मम॑। इ॒मान्दि॑शं मनु॒ष्याणां॑ भूयि॒ष्ठानु॑ वि रो॒हतु॑। काशा॑नाः
 स्त॒म्बमा॑ह॒र रक्ष॑साम॒पहत्यै॑। य ए॒तस्यै॑ दि॒शः प॒राभ॑वन्नघा॒यवो॑
 यथा॑ तेनाभ॑वा॒न्पुनः॑। दूर्वा॑णाः स्त॒म्बमा॑ह॒र पि॒तृणा॑ मोष॑धीं
 प्रि॒याम्। अ॒न्वस्यै॒ मूलं॑ जीवा॒दनु॑ काण्ड॒मथो॑ फल॑म्॥ २१॥

लो॒कं पृ॑ण॒ ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः। शं वा॒तः शं हि॒ ते घृ॑णिः
 श॒मु ते॑ स॒न्त्वोष॑धीः। कल्प॑न्तां ते॒ दिशः॑ सर्वाः॑। इ॒दमे॒व
 मेतो॑प॒रा मा॑र्ति॒मारा॑म काश्च॒न। तथा॑ तद॒श्विभ्यां॑ कृतं मि॒त्रेण॑
 वरु॑णेन च। व॒रणो वा॑रयादि॒दन्दे॒वो वन॑स्पतिः। आ॒र्त्यै निर्ऋ॑त्यै
 द्वे॒षाच्च॑ वन॒स्पतिः॑। वि॒धृति॑रसि॒ विधा॑रया॒स्मद॒घा द्वे॒षाःसि॑ श॒मि
 श॒मया॑स्मद॒घा द्वे॒षाःसि॑ य॒व य॒वया॑स्मद॒घा द्वे॒षाःसि॑। पृ॒थि॒वीं
 ग॑च्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ दिवं॑ गच्छ॒ दिशो॑ गच्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒
 दिशो॑ गच्छ॒ दिवं॑ गच्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ पृथि॑वीं ग॑च्छा॒पो वा॑
 गच्छ॒ यदि॑ तत्र॑ ते हि॒तमो॑ष॑धीषु प्र॒ति॒ति॒ष्ठा शरी॑रैः। अ॒श्मन्व॑ती
 रेवती॑र्यद्वै दे॒वस्य॑ सवि॒तुः प॒वित्रं॑ या रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑
 धा॒ता पु॑नातु॥ २२॥

फलं पुनातु॥ ८॥ [८]

आ रो॒हतायु॑र्ज॒रसं॑ङ्ग॒णाना॑ अनु॒पूर्वं॑ यत॑माना॒ यति॑ष्ट। इ॒ह त्व॑ष्टा

सुजनिमा सुरत्नो दीर्घमायुः करतु जीवसे वः। यथाहान्यनुपूर्वं
भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः। यथा न पूर्वमपरो
जहात्येवा धातरायुषि कल्पयैषाम्। न हि ते अग्ने तनुवै क्रूरं
चकार मर्त्यः। कपिर्बभस्ति तेजं पुनर्जरायु गौरिवा अपं
नः शोशुचदधमग्रे शुशुध्या रयिम्। अपं नः शोशुचदधं मृत्यवे
स्वाहा। अनङ्गाहमन्वारभामहे स्वस्तये। स न इन्द्र इव देवेभ्यो
वहिः सम्पारणो भव॥२३॥

इमे जीवा विमृतैराववर्तिन्नभूद्भ्रा देवहूतिं नो अद्य।
प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरान्दधानाः। मृत्योः पदं
योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरान्दधानाः। आप्यायमानाः
प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः। इमं जीवेभ्यः
परिधिन्दधामि मा नोऽनु गादपरो अर्धमेतम्। शतञ्जीवन्तु
शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युन्दद्गहे पर्वतेन। इमा नारीरविधुवाः
सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा संमृशन्ताम्। अनश्रवो अनमीवाः
सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्रे। यदाञ्जनत्रैककुदञ्जातः
हिमवतस्परि। तेनामृतस्य मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा
त्वमुद्भिन्नत्स्योषधे पृथिव्या अधि। एवमिम उद्भिन्दन्तु कीर्त्या
यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अजोऽस्यजास्मदघा द्वेषांसि यवोऽसि
यवयास्मदघा द्वेषांसि॥२४॥

भव जम्भयामसि त्रीणि च॥१॥ [१]

अपं नः शोशुचदधमग्रे शुशुध्या रयिम्। अपं नः शोशुचदधम्।
सुक्षेत्रिया सुंगातुया वंसूया च यजामहे। अपं नः शोशुचदधम्।

प्रयद्भन्दिष्ठ एषां प्रास्माकांसश्च सूरयः। अपं नः शोशुचदधम्।
 प्रयदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः। अपं नः शोशुचदधम्।
 प्रयत्ते अग्ने सूरयो जायेमहि प्र ते वयम्। अपं नः
 शोशुचदधम्॥ २५॥

त्व९ हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अपं नः शोशुचदधम्।
 द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेव पारय। अपं नः शोशुचदधम्।
 स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये। अपं नः
 शोशुचदधम्। आपः प्रवणादिव यतीरपास्मत्स्यन्दतामधम्।
 अपं नः शोशुचदधम्। उद्वनादुदकानीवापास्मत्स्यन्दतामधम्।
 अपं नः शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागाः
 स्वान्गृहान्। अपं नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः
 पुरुषः पशुः। यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमपं नः
 शोशुचदधम्॥ २६॥

अधमधं चत्वारि च॥१०॥ [१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम्।
 अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ठै। मयैतां
 माः॥स्तां भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा
 नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि। रयिष्ठामग्निं
 मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप स९सदेम। स९ रय्या
 समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये। ये जीवा ये च मृता
 ये जाता ये च जन्त्याः। तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा
 व्युन्दती। माता रुद्राणान्दुहिता वसूनाः स्वसादित्यानाममृतस्य

नाभिः। प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदिति वधिष्ट।
पिबतूदकं तृणान्यत्तु। ओमुत्सृजत॥२७॥

वधिष्ट द्वे च॥११॥ [११]

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यै
दत्त्वायाथास्तं वि परेतन। इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रां सुभगां
कुरु। दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि॥ आवहन्ती
वितन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च।
अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह।

सन्त्वां सिञ्चामि यजुषां प्रजामायुर्धनं च॥ ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृ॒ह॒स्प॒तिः। शं नो वि॒ष्णु॑रुरु॒क्रमः॑। नमो॑ ब्र॒ह्म॑णे। नम॑स्ते वा॒यो।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्म॑ वदि॒ष्यामि॑। ऋ॒तं
वदि॒ष्यामि॑। स॒त्यं वदि॒ष्यामि॑। तन्मा॑मवतु। तद्व॒क्तार॑मवतु। अ॒व॒तु
मा॒म्। अ॒व॒तु व॒क्तार॑म्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

स॒त्यं वदि॒ष्यामि॑ पञ्च॑ च॥१॥ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॒ स्वरः॑। मात्रा॒ बलम्। सामं सन्तानः॑।
इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥२॥

शीक्षां पञ्च॑॥२॥ [२]

स॒ह नो॑ यशः। स॒ह नो॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्। अथा॑तः स॒हि॒ताया॑
उ॒प॒नि॒ष॒दं व्या॑ख्यास्यामः। पञ्च॑स्व॒धि॒क॑रणेषु। अधि॒लोक॑मधि॒
ज्यौ॒ति॒ष॒मधि॒वि॒द्य॒मधि॒प्र॒ज॑म॒ध्या॒त्मम्। ता॒ महा॑स॒हि॒ता
इ॒त्या॒च॒क्ष॒ते। अथा॑धि॒लो॒कम्। पृ॒थि॒वी पू॒र्वरू॒पम्। द्यौरु॒त्तर॑रू॒पम्।
आका॑शः स॒न्धिः॑॥३॥

वायुः स॒न्धा॒नम्। इत्य॑धि॒लो॒कम्। अथा॑धि॒ज्यौ॒ति॒षम्। अग्निः॑
पू॒र्वरू॒पम्। आ॒दि॒त्य उत्तर॑रू॒पम्। आ॒पः स॒न्धिः॑। वैद्यु॑तः
स॒न्धा॒नम्। इत्य॑धि॒ज्यौ॒ति॒षम्। अथा॑धि॒वि॒द्यम्। आ॒चार्यः॑
पू॒र्वरू॒पम्॥४॥

अ॒न्ते॒वा॒स्यु॒त्तर॑रू॒पम्। वि॒द्या स॒न्धिः॑। प्र॒व॒च॒नं स॒न्धा॒नम्।
इत्य॑धि॒वि॒द्यम्। अथा॑धि॒प्र॒जम्। मा॒ता पू॒र्वरू॒पम्। पि॒तो॒त्तर॑रू॒पम्।
प्र॒जा स॒न्धिः॑। प्र॒ज॒न॒नं स॒न्धा॒नम्। इत्य॑धि॒प्र॒जम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥३॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव। स
मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं
मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती
वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमां यन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा। शमां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथापः
प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातुरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां
पद्यस्व॥९॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः। तासांमुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीरपि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूरपि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूरपि वेद द्वे च॥५॥

[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्। आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः।

ए॒तत्ततो॑ भवति। आ॒का॒शशरी॑रं ब्रह्म। स॒त्यात्म॑प्रा॒णारा॑मं मन॑
आनन्दम्। शान्ति॑समृद्धम॒मृतम्॑। इति॑ प्राचीनयो॒ग्योपा॑स्व॥१४॥

वा॒याव॒मृतमे॑कं च॥६॥ [६]

पृ॒थि॒व्यन्तरि॑क्षं द्यौर्दि॒शोऽवा॑न्तरदि॒शाः। अ॒ग्नि॒र्वा॒युरा॑दित्यश्चन्द्रमा॒
नक्ष॑त्राणि। आप॒ ओष॑धयो वन॒स्पत॑य आका॒श आ॒त्मा।
इत्य॑धिभूतम्। अथाध्या॒त्मम्। प्रा॒णो व्या॒नोऽपान॑ उ॒दानः
स॑मानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्क॒। चर्म॑ मा॒स॒स्नावा॑स्थि
म॒ज्जा। ए॒तद॑धि वि॒धाय॑र्षि॒रवो॑चत्। पाङ्क॑ वा इ॒दं सर्व॑म्।
पाङ्के॑नैव पाङ्क॒ः स्पृ॑णोतीति॥१५॥

सर्वमे॑कं च॥७॥ [७]

ओमि॒ति ब्रह्म॑। ओमि॒तीद॑ सर्वम्। ओमि॒त्येत॑दनुकृति ह स्म
वा अ॒प्योश्रा॑वयेत्याश्रा॑वयन्ति। ओमि॒ति सा॒मा॒नि गा॑यन्ति।
ओ॒शोमि॑ति श॒स्त्राणि॑ श॒सन्ति॑। ओमि॒त्यध्व॑र्युः प्र॑तिग॒रं
प्रति॑गृणाति। ओमि॒ति ब्रह्मा॒ प्रसौ॑ति। ओमि॒त्यग्नि॑होत्रमनु॑जानाति।
ओमि॒ति ब्राह्म॑णः प्र॑वक्ष्यन्नाह॒ ब्रह्मोपा॑प्रवा॒नीति॑। ब्रह्मै॒वो॒पा॑
प्रोति॥१६॥

ओ॒न्द॒शं॥८॥ [८]

ऋ॒तं च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। सत्यं च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च।
तपश्च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। दमश्च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। शमश्च
स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। अ॒ग्नयश्च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। अ॒ग्निहो॑त्रं
च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च। अतिथयश्च स्वा॑ध्यायप्रव॑चने च।

मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने
 च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
 च। सत्यमिति सत्यवचा राधीतरः। तप इति तपोनित्यः
 पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
 तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥१॥ [१]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव
 स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः। इति
 त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥१०॥ [१०]

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
 चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
 प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
 प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
 स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव।
 आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि।
 तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं सुचरितानि।
 तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां
 त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्।
 श्रिया देयम्। हिंया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ

यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥
 ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा
 धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
 अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्। तथा
 तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा वेदोपनिषत्।
 एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान्न प्रमदितुं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्सप्त च॥११॥ [११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः।
 शं नो विष्णुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्।
 सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्।
 आवीद्वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥१२॥ [१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो
 वेदं निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्नुते सर्वान्कामान्सह।
 ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः
 सम्भूतः। आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरारपः। अद्भ्यः पृथिवी।

पृथिव्या ओषधयः। ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः। तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीऽऽश्रिताः। अथो अन्नेनैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नऽऽहि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासन्ते। अन्नऽऽहि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। अन्नाद्भूतानि जायन्ते। जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्यत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राण एव शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासन्ते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश

आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥
 यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
 विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
 पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं
 दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे।
 ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति।
 शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्त्समश्नुत इति। तस्यैष एव
 शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्।
 अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष
 पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः।
 तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः
 पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको
 भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
 चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः
 पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वान्मुं लोकं प्रेत्य। कश्चन
 गच्छती(३)॥ आहो विद्वान्मुंलोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३)

उ। सोऽकामयत्। बहु स्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत्। स तपस्तप्त्वा। इदं सर्वमसृजत्। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च। निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असृष्ट्वा इदमग्रं आसीत्। ततो वै सदजायत्। तदात्मानं स्वयमकुरुत्। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यते इति। यद्वै तत्सुकृतम्। रंसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्यैवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्यैवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदैति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुषं आनन्दः। ते ये शतं मानुषां आनन्दाः। स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एकः पितॄणां चिरलोकलोकानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकानां मानुन्दाः। स एक आजानजानां देवानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतमाजानजानां देवानां मानुन्दाः। स एकः कर्मदेवानां देवानां मानुन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानां मानुन्दाः। स एको देवानां मानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतं देवानां मानुन्दाः। स एक इन्द्रस्यानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतमिन्द्रस्यानुन्दाः। स एको बृहस्पतैरानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतं बृहस्पतैरानुन्दाः। स एकः प्रजापतैरानुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। ते ये शतं प्रजापतैरानुन्दाः। स एको ब्रह्मणो आनुन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लौकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्गामति। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्गामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति। किमह९ साधु नाकुरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानं९ स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं९ स्पृणुते। य एवं

वेदं। इत्युपनिषत्॥९॥

स॒ह ना॑वतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै। तेज॒स्वि
ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि
नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति।
तस्मा एतत्प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति।
त९ होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि
जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति।
स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्धेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते।
अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति।
तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो
ब्रह्मेति। त९ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति।
स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा॥२॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्धेव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त९ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व।
तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।

अर्धो॑हि भगवो॒ ब्रह्मेति॑ । त॒५ हो॒वाच । तप॑सा॒ ब्रह्म॒ विजि॑ज्ञासस्व ।
तपो॒ ब्रह्मेति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । स तप॑स्त॒स्वा ॥ ४ ॥

वि॒ज्ञानं॒ ब्रह्मेति॑ व्य॒जानात् । वि॒ज्ञाना॒द्धैव॒ खल्वि॒मानि॒ भूता॑नि
जाय॑न्ते । वि॒ज्ञानेन॒ जाता॑नि जीव॑न्ति । वि॒ज्ञानं॒ प्रय॑न्त्यभि
संवि॑शन्तीति । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार । अर्धो॑हि
भगवो॒ ब्रह्मेति॑ । त॒५ हो॒वाच । तप॑सा॒ ब्रह्म॒ विजि॑ज्ञासस्व । तपो॒
ब्रह्मेति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । स तप॑स्त॒स्वा ॥ ५ ॥

आ॒नन्दो॒ ब्रह्मेति॑ व्य॒जानात् । आ॒नन्दा॒द्धैव॒ खल्वि॒मानि॒ भूता॑नि
जाय॑न्ते । आ॒नन्देन॒ जाता॑नि जीव॑न्ति । आ॒नन्दं॒ प्रय॑न्त्यभि
संवि॑शन्तीति । सैषा भा॑र्ग॒वी वा॑रु॒णी वि॒द्या । प॒रमे॒ व्यो॑म॒न्
प्रति॑ष्ठिता । य ए॒वं वेद॑ प्रति॑तिष्ठति । अन्न॑वानन्नादो भ॑वति ।
म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ । म॒हान्की॒र्त्या ॥ ६ ॥

अन्नं॒ न नि॑न्द्यात् । तद्वृ॒तम् । प्रा॒णो वा अन्न॑म् । शरी॑रमन्नादम् ।
प्रा॒णे शरी॑रं प्रति॑ष्ठितम् । शरी॑रे प्रा॒णः प्रति॑ष्ठितः । तदे॒तदन्न॑मन्ने
प्रति॑ष्ठितम् । स य ए॒तदन्न॑मन्ने प्रति॑ष्ठितं वेद॑ प्रति॑तिष्ठति ।
अन्न॑वानन्नादो भ॑वति । म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ ।
म॒हान्की॒र्त्या ॥ ७ ॥

अन्नं॒ न परि॑चक्षीत । तद्वृ॒तम् । आपो॒ वा अन्न॑म् । ज्योति॑रन्नादम् ।
अ॒प्सु ज्योतिः॑ प्रति॑ष्ठितम् । ज्योति॑ष्यापः॒ प्रति॑ष्ठिताः ।
तदे॒तदन्न॑मन्ने प्रति॑ष्ठितम् । स य ए॒तदन्न॑मन्ने प्रति॑ष्ठितं वेद॑
प्रति॑तिष्ठति । अन्न॑वानन्नादो भ॑वति । म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑
प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ । म॒हान्की॒र्त्या ॥ ८ ॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः।
 पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता।
 तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद
 प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया
 पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यया कया
 च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
 एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
 मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
 अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं वेद।
 क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति हस्तयोः।
 गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः।
 अथ दैवीः। तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति
 पशुषु। ज्योतिरिति नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे।
 सर्वमित्याकाशे। तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह
 इत्युपासीत। महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति।
 तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद्वह्नेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भवति। तद्वह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं प्रियन्ते
 द्विषन्तः सपत्नाः। परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे।
 यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य।
 एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य।
 एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुप-

सङ्क्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। इमाल्लौकान्कामात्री
 कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायत्रास्ते। हा(३) वु हा(३)
 वु हा(३) वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादो(२)ऽहमन्नादः। अहं श्लोककृद्हं श्लोककृद्हं
 श्लोककृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो
 अमृतस्य ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्वि। अहं विश्वं भुवंनमभ्यभवाम्।
 सुवर्नं ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

अ॒म्भ॑स्यपा॒रे भु॒व॑नस्य॒ मध्ये॒ नाक॑स्य॒ पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो म॑ही॒यान्।
 शु॒क्रेण॒ ज्योती॑षि॒ सम॑नु॒प्रवि॑ष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः॥
 यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑ति॒ सर्वं॒ यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ वि॒श्वे निषे॑दुः।
 तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॑क्षरे॒ पर॒मे व्यो॑मन्॥ येना॑वृ॒तं खं च॒
 दिवं॑ म॒हीं च॒ येना॑दित्यस्तप॑ति॒ तेज॑सा॒ भ्राज॑सा॒ च। यम॑न्तः स॑मु॒द्रे
 क॒वयो॒ वय॑न्ति॒ यद॑क्षरे॒ पर॒मे प्र॒जाः॥ यतः॑ प्र॒सूता॒ ज॒गतः॑ प्र॒सूतो॒
 तोये॑न जी॒वान्व्यस॑सर्ज॒ भूम्या॑म्। यदोष॑धीभिः॒ पुरु॑षा॑न्प॒शूँश्च॒
 विवे॑श॒ भू॒तानि॑ चराच॒राणि॥ अतः॑ परं॒ नान्य॑दणी॒यस॑ हि
 परा॑त्परं॒ यन्म॑ह॒तो म॒हान्त॑म्। यदे॒कम॑व्यक्तम॒नन्तरू॑पं॒ विश्वं॑ पु॒राणं॑
 तम॑सः॒ पर॑स्तात्॥१॥

तदे॒वर्तं॑ तदु॒ स॒त्यमा॑हुस्तदे॒व ब्र॒ह्म पर॑मं॒ कवी॑नाम्। इ॒ष्टापूर्तं॑
 बहु॑धा जा॒तं जाय॑मानं॒ विश्वं॑ बि॒भर्ति॑ भु॒व॑नस्य॒ नाभिः॑॥
 तदे॒वाग्नि॑स्तद्वा॒युस्तत्सूर्य॑स्तदु॒ चन्द्र॑माः। तदे॒व शु॒क्रम॑मृ॒तं तद्व॒ह्म
 तदा॑पः॒ स प्र॒जाप॑तिः॥ सर्वे॑ निमे॒षा ज॒ज्ञिरे॑ वि॒द्युतः॒ पुरु॑षा॒दधि॑।
 क॒ला मु॑हूर्ताः॒ काष्ठा॑श्चा॒होरा॒त्राश्च॑ सर्व॒शः॥ अ॒र्द्धमा॑सा मा॒सा
 ऋ॒तवः॑ स॒वत्स॑रश्च॒ कल्प॑ताम्। स आपः॑ प्रदु॒घे उ॒भे इ॒मे
 अ॒न्तरि॑क्षमथो॒ सुवः॑॥ नैन॑मूर्ध्वं॒ न तिर्य॑श्च॒ न मध्ये॑ परि॒जग्र॑भत्।
 न तस्ये॑शे॒ कश्च॑न तस्य॑ नाम॒ मह॑द्यशः॥२॥

न स॒न्दृशे॑ तिष्ठति॒ रूप॑मस्य॒ न चक्षु॑षा पश्यति॒ कश्च॑नैन॑म्।
 हृ॒दा म॑नी॒षा मन॑सा॒ऽभि॒कृ॒तो य ए॑नं वि॒दुरमृ॑ता॒स्ते भ॑वन्ति॥

अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोनु
 सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स
 जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत
 विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति
 सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा
 भुवनानि विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं स
 च विचैकं स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं
 नु विद्वान्गन्धर्वो नाम निहितं गुहासु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्। स नो
 बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा। यत्र देवा
 अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि द्यावापृथिवी
 यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः। ऋतस्य तन्तुं
 विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य लोकान्परीत्य
 भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा
 ऋतस्यऽऽत्मनऽऽत्मानमभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
 प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व
 जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश। मा नो
 हिंसीज्जातवेदो गामश्वं पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्न आगहि श्रिया
 मा परिपातय। पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि।
 तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि।
 तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।

तन्नो॑ दन्तिः प्रचोदया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ सुवर्णप॒क्षाय॑
धीमहि॥५॥

तन्नो॑ गरुडः प्रचोदया॑त्। का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ कन्यकु॒मारि॑
धीमहि। तन्नो॑ दुर्गिः प्रचोदया॑त्। ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑
धीमहि। तन्नो॑ विष्णुः प्रचोदया॑त्। स॒ह॒स्र॒पर॑मा दे॒वी श॒तमू॑ला
श॒ताङ्क॑रा। सर्व॑ ह॒रतु॑ मे पा॒पं दू॒र्वा दु॑स्वप्न॒नाशि॑नी। अश्व॑क्रान्ते
रथ॑क्रान्ते विष्णु॑क्रान्ते व॒सुन्ध॑रा। शिरसा॑ धारि॒ता दे॒वी र॒क्षस्व
मा॑ पदे॒ पदे। उ॒द्धृता॑सि व॒राहे॑ण कृष्णे॒न श॑तबा॒हुना॥६॥

भूमि॑र्द्धेनु॒र्धरणी॑ लो॒कधा॒रिणी॑। मृ॒त्तिके॑ हन॑ मे पा॒पं य॒न्मया॑
दुष्कृ॑तं कृतम्। त्वया॑ ह॒तेन॑ पापे॒न जी॒वामि॑ शर॒दः श॒तम्।
मृ॒त्तिके॑ देहि॑ मे पु॒ष्टिं त्वयि॑ सर्व॑ प्रति॒ष्ठितम्। ग॒न्ध॒द्वा॒रा दु॑राध॒र्षां
नि॒त्यपु॑ष्टां करी॒षिणी॑म्। ई॒श्वरी॑ सर्व॑भू॒तानां॑ त्वामि॒होप॑ह्वये
श्रिय॑म्। हि॒र॒ण्यशृ॑ङ्गं वरु॑णं प्रप॑द्ये ती॒र्थं मे देहि॑ याचि॑तः।
य॒न्मया॑ भु॒क्तम॑साधू॒नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः। यन्मे॑ मन॑सा वा॒चा
क॒र्मणा॑ वा दुष्कृ॑तं कृतम्। तन्न॒ इन्द्रो॑ वरु॑णो बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता
च॑ पुन॒न्तु पुनः॑ पुनः॥७॥

सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दुर्मि॑त्रास्तस्मै भू॒यासु॑र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑
यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। नमो॒ऽग्नये॑ऽप्सुम॒ते नम॑ इन्द्रा॒य नमो॑ वरु॒णाय॑
नमो॑ वारु॒ण्यै नमो॑ऽद्ध्यः। यद॒पां कू॑रं यद॑मे॒ध्यं यद॑शान्तं
तद॑प॒गच्छ॑तात्। अ॒त्या॒श॒नाद॑तीपा॒नाद्य॑च्च उ॒ग्रात् प्र॑तिग्रहा॑त्। तन्मे॑
वरु॑णो रा॒जा पा॒णिना॑ ह्यव॒मर्श॑तु। सोऽह॑म॒पापो॑ वि॒रजो॑ निर्मु॒क्तो

मु॒क्तकि॒ल्बिषः। नाक॑स्य पृ॒ष्ठमा॑रु॒ह्य गच्छे॑द्ब्रह्म॑सलो॒कता॑म्। इ॒मं
मे॒ गङ्गे॑ यमु॒ने सर॑स्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ꣳ स॒चता॑ प॒रुष्णि॒या।
अ॒सि॒क्रिया॑ म॒रुद्व॑धे वि॒तस्त॑याऽऽर्जी॑कीये श्रु॒णु॒ह्या सु॒षोम॑या।
ऋ॒तं च॑ स॒त्यं चा॒भी॒द्धा॒त्तप॒सोऽध्य॑जायत॥८॥

ततो॑ रा॒त्रि॒रजा॑यत॒ ततः॑ स॒मुद्रो॑ अ॒र्णवः॑। स॒मुद्रा॑दर्ण॒वादधि॑
सं॒वत्स॑रो अ॒जाय॑त। अ॒हो॒रा॒त्राणि॑ वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॑ व॒शी।
सूर्या॑च॒न्द्रम॑सौ धा॒ता य॑थापूर्व॑म॒कल्प॑यत्। दि॒वं च॑ पृथि॒र्वीं
चा॒न्तरि॑क्ष॒मथो॑ सु॒वः। यत्पृ॑थि॒व्याꣳ रज॑स्व॒ मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी।
इ॒माꣳस्त॑दा॒पो व॑रु॒णः पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑। ए॒ष भू॒तस्य॑ भ॒व्ये
भुव॑नस्य गो॒प्ता। ए॒ष पु॒ण्यकृ॑तां लो॒का॒नेष॑ मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म्।
द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ꣳ सꣳश्रि॑तꣳ सु॒वः॥९॥

स नः॑ सु॒वः सꣳशि॑शाधि। आ॒र्द्रं ज्व॑ल॒ति ज्योति॑र॒हम॑स्मि।
ज्योति॑र्ज्वल॒ति ब्र॑ह्मा॒हम॑स्मि। योऽह॑म॒स्मि ब्र॑ह्मा॒हम॑स्मि।
अ॒हमे॒वाहं॑ मां जु॒होमि॑ स्वाहा॑। अ॒का॒र्यका॒र्यव॑की॒र्णी स्ते॒नो
भ्रू॑ण॒हा गु॑रुत॒ल्पगः॑। व॑रु॒णोऽपा॑म॒घम॒र्षणस्त॑स्मा॒त्पा॒पात्
प्र॑मु॒च्यते। र॒जो भू॑मि॒स्त्वमाꣳ रो॑द॒यस्व॑ प्र॒वद॑न्ति॒ धीराः॑।
पु॒नन्तु॑ ऋ॒षयः॑ पु॒नन्तु॑ व॒सवः॑ पु॒नातु॑ व॑रु॒णः पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑।
आ॒क्रान्त्स॑मु॒द्रः प्र॑थ॒मे वि॑ध॒र्मं ज॒नय॑न्म॒जा भुव॑नस्य॒ राजा॑॥१०॥

वृ॒षा प॒वित्रे॑ अ॒धि सा॒नो अ॒व्ये बृ॑ह॒त्सोमो॑ वावृ॒धे सु॒वान्
इ॒न्दुः। जा॒तवै॑दसे सु॒नवाम॑ सोम॑म॒राती॑यतो निज॑हाति॒ वेदः॑।
स नः॑ प॒र॒षद॑ति॒ दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॑ सि॒न्धुं दु॑रि॒ताऽत्य॑ग्निः।
ताम॒ग्नि॒वर्णां॑ तप॑सा ज्वल॒न्तीं वै॑रोच॒नीं क॑र्म॒फले॑षु जुष्टा॑म्।

दुर्गान्देवी५ शरणम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑। अ॒ग्ने
 त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्त्स्व॒स्तिभि॑रति॒ दुर्गा॑णि वि॒श्वो॑।
 पू॒श्च पृ॑थ्वी ब॒हुला॑ न उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॑ तन॒याय॑ श॒य्योः।
 वि॒श्वानि॑ नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः सिन्धुं न ना॒वा दुरि॑तातिं प॒र्षि।
 अ॒ग्ने अ॒त्रिव॑न्मन॒सा गृणा॑नोऽस्माकं बो॒ध्यवि॑ता त॒नूना॑म्।
 पृ॒तना॑जित॒ः सह॑मानम॒ग्निमु॒ग्रः हु॑वेम पर॒मात्स॒धस्था॑त्। स नः
 प॒र्षद॑तिं दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वो क्षा॑म॒द्दे॒वो अति॑ दुरि॒ताऽत्य॒ग्निः। प्र॒त्नोषि॑
 क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च स॒त्सि॑। स्वा॒श्चा॒ग्ने त॒नुव॑
 पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च सौ॒भ॒गमा॑य॒जस्व॑॥११॥

परंस्ताद्यशो गुहांसु मम सुवर्णपुष्पाय धीमहि शतबाहुना पुनः पुनरजायत सुवो राजा सधस्थाञ्जोणि
 च॥१॥

[१]

भूर॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑
 सुव॑रा॒दित्या॑य दि॒वे स्वाहा॑ भूर्भुवः॒ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑ स्वाहा॑
 नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॒ सुव॑रोम॥१२॥

[२]

भूर॒न्नम॑ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑
 सुव॑र॒न्नमा॑दित्या॑य दि॒वे स्वाहा॑ भूर्भुवः॒ सुव॑र॒न्नं च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑
 स्वाहा॑ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॒ सुव॑र॒न्नमो॑म्॥१३॥

[३]

भूर॒ग्रये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑ भुवो॑ वा॒यवे॑ चान्तरि॑क्षाय
 च मह॒ते च॑ स्वाहा॑ सुव॑रा॒दित्या॑य च दि॒वे च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑

भूर्भुवः सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॑
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः सुव॑र्मह॒रोम्॥१४॥

[४]

पाहि॑ नो अ॒ग्न ए॑न॒से स्वा॒हा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वा॒हा। यज्ञं॑
पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वा॒हा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॒क्रतो॑ स्वा॒हा॥१५॥

[५]

यश्छ॑न्द॒सामृष॑भो वि॒श्वरू॑प॒श्छन्दो॑भ्य॒श्छन्दा॑स्य॒विवेश॑। सता॑
शि॒क्यः पुरो॑वाचो॒पनि॑षदिन्द्रो॑ ज्येष्ठ इन्द्रि॒याय॑ ऋषि॒भ्यो नमो॑
दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः सुव॑रोम्॥१६॥

[६]

नमो॑ ब्रह्म॑णे धा॒रणं मे॑ अ॒स्त्वनि॑राकरणं धा॒रयि॑ता भूयासं॒ कर्ण॑योः
श्रुतं॑ मा च्यो॑ढ्वं ममा॒मुष्य॑ ओम्॥१७॥

[७]

ऋतं॑ तपः स॒त्यं तपः॑ श्रुतं॑ तपः॑ शा॒न्तं तपो॑ दानं॑ तपो॑ यज्ञ॒स्तपो॑
भूर्भुवः॑ सुव॒र्ब्रह्मै॑तदुपा॒स्यैतत्तपः॑॥१८॥

[८]

यथा॑ वृक्षस्य॑ स॒म्पुष्पि॑तस्य दू॒राद्गन्धो॑ वा॒त्येवं पु॑ण्यस्य क॒र्मणो॑
दू॒राद्गन्धो॑ वा॒ति यथा॑ऽसिधा॒रां क॒र्तेऽव॑हितामव॒क्रामे॑द्यद्यु॒वे
युवे॑ ह वा॑ वि॒ह्वदि॑ष्यामि क॒र्तं प॑तिष्यामीत्येवम॒नृता॑दा॒त्मानं॑
जुगुप्सै॑त्॥१९॥

[९]

अ॒णोरणी॑यान्म॒हतो म॒ही॑याना॒त्मा गु॒हा॑यां नि॒हि॑तोऽस्य ज॒न्तोः।
तम॑क्र॒तुं प॒श्य॑ति वी॒तशो॑को धा॒तुः प्र॒सादा॑न्महि॒मान॑मी॒शम्। स॒प्त
प्रा॒णाः प्र॒भव॑न्ति॒ तस्मा॑त्स॒प्तार्चि॑षः स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्त
इ॒मे लो॒का येषु॑ चर॑न्ति प्रा॒णा गु॒हाश॑यां नि॒हि॑ताः स॒प्तस॑प्त। अतः॑
समु॒द्रा गि॒रय॑श्च॒ सर्वे॑ऽस्मात्स्यन्द॑न्ते सिन्ध॑वः सर्व॑रूपाः। अत॑श्च
विश्वा॑ ओष॑धयो॒ रसा॑श्च येनै॑ष भू॒तस्ति॑ष्ठत्यन्तरा॒त्मा। ब्र॒ह्मा दे॒वानां॑
प॒दवीः क॑वी॒नामृषि॑र्विप्रा॑णां म॒हिषो मृ॒गाणा॑म्। श्ये॒नो गृध्रा॑णा॒ऽः
स्वर्धे॑ति॒र्वना॑ना॒ः सोमः॑ प॒वित्र॑मत्यै॒ति रे॒भन्। अ॒जामे॑कां
लो॒हित॑शुक्ल॒कृष्णां ब॒र्ही प्र॒जां ज॒नय॑न्ती॒ः सरू॑पाम्। अ॒जो
ह्ये॒को जुष॑माणोऽनु॒शेते॒ जहा॑त्ये॒नां भु॒क्तभो॑गाम॒जोऽन्यः॑॥ २०॥

ह॒ः सः शु॒चिष॑द्वसु॒रन्तरि॑क्षस॒द्धोता॑ वेदि॒षदति॑थिर्दु॒रोण॑सत्।
नृष॑द्वर॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॑जा गो॒जा ऋ॒तजा॑ अ॒द्रिजा॑ ऋ॒तं बृ॒हत्।
यस्मा॑ज्जा॒ता न प॒रा नैव॑ किं च॒नास॑ य आ॒विवेश॑ भु॒वनानि॑
विश्वा॑। प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संवि॒दान॒स्त्रीणि॑ ज्योती॑ऽषि सच॑ते स
षो॒डशी॑। वि॒ध॒र्तार॑ः ह॒वाम॑हे वसोः॑ कु॒विद्व॑नाति॒ नः। स॒वितार॑
नृच॑क्ष॒सम्। अ॒द्या नो॑ दे॒व स॒वितः॑ प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑गम्।
परा॑ दु॒ष्वप्रि॑यः सु॒वा। वि॒श्वानि॑ दे॒व स॒वितर्दु॑रि॒तानि॑ परा॑ सु॒वा।
यद्भ॑द्रं तन्म॒ आ सु॑व॥ २१॥

मधु॑ वाता॑ ऋ॒ताय॑ते मधु॑ क्षर॑न्ति सिन्ध॑वः। मा॒ध्वीर्नः॑ स॒न्त्वोष॑धीः।
मधु॑ नक्त॑मु॒तोष॑सि॒ मधु॑म॒त्पार्थि॑वः॒ रजः॑। मधु॑ द्यौर॑स्तु नः
पि॒ता। मधु॑मान्नो॒ वन॑स्पति॒र्मधु॑माः॒ अस्तु॑ सूर्यः॑। मा॒ध्वीर्गावो॑

भवन्तु नः। घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य
धाम। अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम्।
समुद्रादूर्मिमधुमा९ उदारदुपा९ शुना सममृतत्वमानद्। घृतस्य
नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः॥२२॥

वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन् युजे धारयामा नमोभिः। उप
ब्रह्माश्रृणवच्छस्यमानं चतुः शृङ्गोवमीद्वौर एतत्। चत्वारि शृङ्गा
त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तांसो अस्य। त्रिधा बद्धो
वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्या९ आविवेश। त्रिधा हितं
पुणिभिर्गुह्यमानङ्गवि देवासो घृतमन्वविन्दन्। इन्द्र एक९ सूर्य
एकं जजान वेनादेक९ स्वधया निष्ठतक्षुः। यो देवानां प्रथमं
पुरस्ताद्विधाधिको रुद्रो महर्षिः। हिरण्यगर्भं पश्यत् जायमान९
स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु। यस्मात्परं नापरमस्ति
किञ्चिद्यस्मां नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित्। वृक्ष इव स्तब्धो
दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्॥२३॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः।
परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति।
वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्वाः।
ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे। दहं
विपापं परमैश्वर्यभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसुस्थम्। तत्रापि
दहं गुगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्। यो वेदादौ
स्वरः प्रोक्तो वेदान्तै च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः

परः स महेश्वरः॥२४॥

अजोऽन्यः सुव नाभिः सर्वमष्टौ च॥१०॥ [१०]

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुम्। विश्वं नारायणं देवमक्षरं
परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं विश्वस्य ऽऽत्मेश्वरं
शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं
परायणम्। नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण
परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं
नारायणः परः। यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥
अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः॥२५॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते
नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्य ऽऽयतनं
महत्। सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्तं
सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानं-
ग्लिर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः
कविः। तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता।
सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा
अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव
भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा। तस्याः
शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स
हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥२६॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारिं च॥११॥ [११]

ऋत॑ स॒त्यं परं॑ ब्र॒ह्म पु॒रुषं॑ कृष्ण॒पिङ्ग॑लम्। ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपा॒क्षं
वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमः॑॥२७॥

[१२]

आ॒दि॒त्यो वा ए॒ष ए॒तन्म॑ण्ड॒लं तप॑ति॒ तत्र॒ ता ऋ॑च॒स्तदृ॑चां
म॒ण्ड॒लं स ऋ॑चां लो॒कोऽथ॒ य ए॒ष ए॒तस्मि॑न्म॒ण्ड॒लेऽर्चि॑र्दी॒प्यते॒
तानि॑ सा॒मानि॑ स सा॒म्रा॒म॒ण्ड॒लं स सा॒म्रां लो॒कोऽथ॒ य ए॒ष
ए॒तस्मि॑न्म॒ण्ड॒लेऽर्चि॑षि॒ पुरु॑ष॒स्तानि॑ यजू॑षि॒ स यजु॑षां म॒ण्ड॒लं
स यजु॑षां लो॒कः सैषा त्र॒य्ये॒वं वि॒द्या त॑पति॒ य ए॒षोऽन्तरा॑दि॒त्ये
हि॒र॒ण्म॒यः पुरु॑षः॥२८॥

[१३]

आ॒दि॒त्यो वै तेज॒ ओजो॒ बलं॒ यश॑श्चक्षुः श्रो॒त्रंमा॒त्मा मनो॑
म॒न्युर्म॑नु॒र्मृत्युः स॒त्यो मि॒त्रो वा॒युरा॑का॒शः प्रा॒णो लो॑क॒पालः॒ कः
किं कं॑ तत्स॒त्यम॑न्न॒मायु॑र्मृ॒तो जी॒वो वि॒श्वः क॒तमः स्व॑य॒म्भुः
प्र॒जाप॑तिः सं॒वत्स॑र इति॒ सं॒वत्स॑रोऽसा॒वादि॒त्यो य ए॒ष पु॒रुष॑ ए॒ष
भू॒ताना॑मधि॒पति॑र्ब्रह्म॒णः सायु॑ज्यं स॒लो॒कता॑मा॒प्नोत्ये॒तासा॑मे॒व
दे॒वता॑नां सायु॑ज्यं सा॒ष्टि॒तां स॒मान॑लो॒कता॑मा॒प्नोति॒ य ए॒वं
वेदे॑त्युप॒निष॑त्॥२९॥

[१४]

घृ॒णिः सूर्य॑ आ॒दि॒त्योम॑र्चयन्ति॒ तपः॑ स॒त्यं मधु॑ क्षरन्ति॒ तद्ब्र॑ह्म
तदा॒प॒ आपो॑ ज्योती॒रसो॑ऽमृतं॒ ब्रह्म॑ भूर्भुवः सु॒वरो॑म्॥३०॥

[१५]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो
नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च
यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥३१॥

[१६]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वोचेम शन्तम५ हृदे। सर्वो
ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥३२॥

[१७]

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये नमो
नमः॥३३॥

[१८]

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रतिष्ठिताः प्रत्येवास्याहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥३४॥

[१९]

कृणुष्व पाज इति पञ्च॥३५॥

[२०]

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां
माता मेदिनी महती मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी बहुला
विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति वसिष्ठः॥३६॥

[२१]

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽमृतमापोऽन्नमापः सम्राडापो विराडापः

स्वराडापश्छन्दाः स्यापो ज्योतीः स्यापः सत्यमापः सर्वा
देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम्॥३७॥

[२२]

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा
दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहः
स्वाहा॥३८॥

[२३]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्।
यदह्ना पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण
शिश्ना। अहस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं
माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥३९॥

[२४]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्।
यद्रात्रिया पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण
शिश्ना। रात्रिस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं
माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥४०॥

[२५]

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि
भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि

सु॒र्वायु॑रभिभू॒रों गाय॑त्रीमावा॒हयामि॑ सावि॑त्रीमावा॒हयामि॑
सर॑स्वतीमावा॒हयामि॑ घ॒न्द॒ऋ॒षी॒नावा॒हयामि॑ श्रि॒यमावा॒हयामि॑
...त्रि॒पदा॑ षट्कुक्षिः पञ्च॑शीर्षोपनयने वि॒नियोग॑ ॥४१॥

[२६]

ओं भूः। ओं भुवः। ओ५ सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं
तपः। ओ५ सत्यम्। ओं तत्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि।
धि॒यो यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्। ओमापो॑ ज्योती॒रसोऽमृतं॑ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑
सुव॒रोम्॥४२॥

[२७]

ओं तद्ब्र॑ह्म। ओं तद्वा॒युः। ओं तदा॒त्मा। ओं तत्सर्व॑म्। ओं
तत्पु॒रोर्नमः॑॥४४॥

उ॒त्तमे॑ शिख॒रे दे॒वी भू॒म्यां पर्व॑तमूर्ध॒नि। ब्रा॒ह्मणे॑भ्यो ह्यनु॒ज्ञाता॑
गच्छ॑ दे॒वि य॒थासु॑खम्॥४५॥

[२८]

ओम॑न्तश्चरति॑ भू॒तेषु॑ गुहा॒यां वि॑श्वमूर्ति॒षु। त्वं यज्ञ॑स्त्वं विष्णु॑स्त्वं
व॑षट्कार॒स्त्व५ रु॒द्रस्त्वं ब्र॑ह्मा त्वं प्रजा॒पतिः॑॥४६॥

[२९]

अ॒मृतो॑प॒स्तर॑णमसि॥४७॥

[३०]

प्रा॒णे नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑। अ॒पा॒ने
नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। अ॒पा॒नाय॑ स्वाहा॑। व्या॒ने नि॒विष्टोऽमृतं॑

जुहोमि। व्यानाय॒ स्वाहा॑। उ॒दा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
उ॒दा॒नाय॒ स्वाहा॑। स॒मा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। स॒मा॒नाय॒
स्वाहा॑। ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॥४८॥

[३१]

प्रा॒णे नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि शि॒वो मां वि॒शा प्र॑दाहाय प्रा॒णाय॒
स्वाहा॑। अ॒पा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि शि॒वो मां वि॒शा
प्र॑दाहायापा॒नाय॒ स्वाहा॑। व्या॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि शि॒वो मां
वि॒शा प्र॑दाहाय व्या॒नाय॒ स्वाहा॑। उ॒दा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑ जुहोमि
शि॒वो मां वि॒शा प्र॑दाहायोदा॒नाय॒ स्वाहा॑। स॒मा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं॑
जुहोमि शि॒वो मां वि॒शा प्र॑दाहाय स॒मा॒नाय॒ स्वाहा॑। ब्रह्म॑णि म
आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॥४९॥

[३२]

अ॒मृ॒तापि॒धानम॑सि॥५०॥

[३३]

श्रु॒द्धायां॑ प्रा॒णे नि॒वि॒श्यामृतं॑ हु॒तम्प्रा॒णमन्ने॑नाप्यायस्व।
अ॒पा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं॑ हु॒तम॑पा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। व्या॒ने
नि॒वि॒श्यामृतं॑ हु॒तव्या॑नमन्ने॑नाप्यायस्व। उ॒दा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं॑
हु॒तमु॑दा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। स॒मा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं॑ हु॒तं
स॒मा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॥५१॥

[३४]

प्रा॒णानां॑ ग्रन्थि॒रसि॑ रु॒द्रो मांऽऽवि॒शान्त॑कस्ते॒नान्ने॑नाप्यायस्व॥५२॥

[३५]

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
प्रभुः प्रीणार्तिं विश्वभुक्॥५३॥

[३६]

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वार्ची भद्रा सुमनस्यमाना।
त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्तान्बृहद्वदेम विदथे सुवीराः॥ त्वया
जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया
जुष्टंश्चित्रं विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥५४॥

[३७]

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधान्देवी सरस्वती। मेधां मे अश्विनौ
देवावाधत्तां पुष्करस्रजा॥५५॥

[३८]

अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः। दैवी मेधा मनुष्यजा
सा मां मेधा सुरभिर्जुषताम्॥५६॥

[३९]

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या।
ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका
जुषताम्॥५७॥

[४०]

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः। भवेभवे नातिभवे

भजस्व मां भवोद्भवाय नमः॥५८॥

[४१]

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः
कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलप्रमथनाय नमः
सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥५९॥

[४२]

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतः शर्व सर्वैभ्यो
नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः॥६०॥

[४३]

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः
प्रचोदयात्॥६१॥

[४४]

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-
ऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्॥६२॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्ते
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुस्वप्नहन्दुरुष्वहा। यास्ते सोम
प्राणांस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्।
ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं
प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥६३॥

[४५]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो देव

सवितः प्रजावत्सावीः सौभंगम्। परां दुष्वप्रियं सुव। विश्वानि
देव सवितर्दुरितानि परां सुव। यद्भद्रं तन्म आ सुव। मधु वाता
ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु
नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥६४॥

[४६]

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्ममेव मधु मेधवा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधित्तिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥६५॥

[४७]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयास स्वाहा॥६६॥

[४८]

वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतोबुध्याकृतिसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां

ज्योति॑र॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥६७॥

[४९]

शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध॒न्तां
ज्योति॑र॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥६८॥

[५०]

त्वक्कर्ममा॑सरुधिरमेदोऽस्थिमज्जा मे शुद्ध॒न्तां ज्योति॑र॒हं वि॒रजां
विपा॒प्मा भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥६९॥

[५१]

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध॒न्तां ज्योति॑र॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा
भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥७०॥

[५२]

पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशा मे शुद्ध॒न्तां ज्योति॑र॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा
भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥७१॥

[५३]

अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दमया मे शुद्ध॒न्तां
ज्योति॑र॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥७२॥

[५४]

विवि॑दृष्ट्यै स्वाहा॑॥७३॥

[५५]

घृषो॑त्काय॒ स्वाहा॑॥७४॥

[५६]

उत्तिष्ठ पुरुषा हरी लोहितपिङ्गलाक्षि देहि देहि ददापयिता मे
शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भूयासः॥७५॥

[५७]

ओ३ स्वाहा॥७६॥

[५८]

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न सुवर्गल्लोकाच्चवन्ते
कदाचन सतां हि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते तप इति
तपो नानशानात्परं यद्धि परं तपस्तदुद्धर्षं तदुराधर्षं
तस्मात्तपसि रमन्ते दम इति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्धर्मे
रमन्ते शम इत्यरण्ये मुनयस्तस्माच्छर्मे रमन्ते दानमिति
सर्वाणि भूतानि प्रशंसन्ति दानान्नाति दुष्करं तस्माद्दाने
रमन्ते धर्म इति धर्मेण सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नाति
दुश्चरं तस्माद्धर्मे रमन्ते प्रजन इति भूयांसस्तस्माद्भूयिष्ठाः
प्रजायन्ते तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्तेऽग्नय इत्याहु तस्मादग्नय
आधातव्या अग्निहोत्रमित्याहु तस्मादग्निहोत्रे रमन्ते यज्ञ इति
यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा दिवङ्गतास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते
मानसमिति विद्वांसस्तस्माद्विद्वांस एव मानसे रमन्ते न्यास
इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि वा एतान्यवराणि
तपांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं वेदेत्युपनिषत्॥७७॥

[५९]

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार

किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच सत्येन
वायुरावाति सत्येनादित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा
सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति तपसा
देवा देवतामग्र आयन्तपसर्षपः सुवरन्वविन्दं तपसा
सपत्नाप्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं
वदन्ति दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः
सुवरगच्छन्दमो भूतानान्दुराधर्षन्दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धमः
परमं वदन्ति शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं
मुनयोऽन्वविन्दच्छमो भूतानान्दुराधर्षच्छमे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माच्छमः परमं वदन्ति दानं यज्ञानां वरूथन्दक्षिणा लोके
दातारः सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन
द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं
वदन्ति धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा
उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं
परमं वदन्ति प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं
तन्वानः पितृणामनृणो भवन्ति तदेव तस्यानृणं तस्मात्
प्रजननं परमं वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या देवयानः पन्था
गार्हपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनो यजुरन्तरिक्षं
वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको बृहत्तस्माद्ग्रीन्यपरमं
वदन्त्यग्निहोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टं सुहुतं
यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य ज्योतिस्तस्माद्ग्निहोत्रं
परमं वदन्ति यज्ञ इति यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा

दिवङ्गता यज्ञेनासुरानपांनुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति
यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति मानसं वै
प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा ऋषयः
प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं
वदन्ति न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः
स्वयम्भुः प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य
एष आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा याभिरादित्यस्तपति
रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं
बलेन तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा
मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः
स्मृत्या स्मारः स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति
तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति
भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः
स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं प्रोतं
पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै
सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भूयं जिज्ञासकृत ऋतुजा
रयिष्ठाः श्रद्धा सत्यो महस्वान्तमसोपरिष्ठाद्वात्वा तमेवं
मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्न्यासमेषां
तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्यो विभूरसि प्राणे त्वमसि सन्धाता
ब्रह्म त्वमसि विश्वसृक्तेजोदास्त्वमस्यग्रेर्वचोदास्त्वमसि सूर्यस्य
द्युम्रोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा

महस॒ ओमित्या॒त्मानं॑ यु॒ञ्जीतै॒तद्वै म॑होप॒निष॑दन्दे॒वानाङ्गु॑ह्यं
य ए॒वं वेदं॑ ब्र॒ह्मणो॑ महि॒मान॑माप्रोति॒ तस्माद्ब्र॑ह्मणो॑
महि॒मान॑मित्युप॒निष॑त् ॥ ७८ ॥

[६०]

तस्यै॒वं वि॒दुषो॑ य॒ज्ञस्या॒त्मा यज॑मानः श्र॒द्धा पत्नी॑ शरी॒रमि॒ध्ममु॒रो
वेदि॒र्लोमा॑नि ब॒र्हिर्वे॒दः शि॒खा हृद॑यं यूपः काम॒ आज्यं॑
म॒न्युः प॒शुस्तपो॒ऽग्निः श॑मयि॒ता दक्षि॑णा वा॒ग्घोता॑ प्रा॒ण
उ॒द्गाता॑ चक्षु॒रध्व॑र्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रं म॒ग्नीद्या॑वद्वि॒यते॑ सा दी॒क्षा
यद॑श्जाति॒ यत्पि॑बति॒ तद॑स्य सोमपा॒नं यद्र॑मते॒ तदु॑प॒सदो॑
यत्स॒ञ्चर॑त्युप॒विश॑त्युत्तिष्ठते च स प्र॒वर्ग्यो॑ यन्मुखं तदा॑हव॒नीयो॑
यद॑स्य वि॒ज्ञानं॑ तज्जुहोति॒ यत्सा॑यं प्रा॒तर॑त्ति॒ तत्स॑मिधो॒ यत्सा॑यं
प्रा॒तर्म॑ध्यन्दि॒नं च॑ तानि॒ सर्व॑नानि॒ ये अ॑होरा॒त्रे ते द॑र्शपूर्णमा॒सौ
यै॒ऽर्द्धमा॑साश्च मा॒साश्च॑ ते चा॒तुर्मा॑स्यानि॒ य ऋ॑तवस्ते प॒शुब॑न्धा
ये स॒वत्स॒राश्च॑ परि॒वत्स॒राश्च॑ तेऽह॑र्गणाः स॒र्ववे॑दसं वा ए॒तत्स॒त्रं
यन्म॑रणं॒ तद॑व॒भृथ॑ ए॒तद्वै ज॑राम॒र्यम॑ग्निहोत्रं स॒त्रं य ए॒वं
वि॒द्वानु॑द॒गय॑ने प्र॒मीय॑ते दे॒वाना॑मे॒व म॑हि॒मान॑ङ्गत्वाऽऽदि॒त्यस्य॑
सायु॑ज्यं गच्छत्यथ॒ यो द॑क्षिणे प्र॒मीय॑ते पि॒तृणा॑मे॒व म॑हि॒मान॑ङ्गत्वा
च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्या॑च॒न्द्रम॑सो॒र्महि॑मानौ ब्राह्म॒णो
वि॒द्वान॒भिज॑यति॒ तस्माद्ब्र॑ह्मणो॑ महि॒मान॑माप्रोति॒ तस्माद्ब्र॑ह्मणो॑
महि॒मान॑मित्युप॒निष॑त् ॥ ७९ ॥

[६१]

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं ज्ञानदभिज्ञानत्। सङ्कल्पमानं
प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपक्लृप्तं क्लृप्तम्। श्रेयो वसीय
आयत्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्सम्भान्।
ज्योतिष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नमितपन्। रोचनो रोचमानः
शोभनः शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता विश्वरूपा
सुदर्शना। आप्यायमाना प्यायमाना प्याया सूनृतेरा।
आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी। दाता
प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्त्संवेशनः सःशान्तः शान्तः। आभवन्प्रभवन्त्-
सम्भवन्त्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं सःस्तुतं कल्याणं
विश्वरूपम्। शुक्रममृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम्। अरुणं
भानुमन्मरीचिमदमितपत्तपस्वत्। सविता प्रसविता दीप्तो
दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलञ्ज्वलिता तपन्वितपन्त्सन्तपन्। रोचनो
रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः। सुता सुन्वती प्रसुता
सूयमानाऽभिषूयमाणा। पीती प्रपा सम्पा तृप्तिस्तर्पयन्ती॥२॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा। अभिशास्ताऽ-
नुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषादयन्त्सःसादनः
सःसन्नः सन्नः। आभूर्विभूः प्रभूः शम्भूर्भुवः। पवित्रं
पवियिष्यन्पूतो मेध्यः। यशो यशस्वानायुरमृतः। जीवो

जीविष्यन्त्स्वर्गो लोकः। सहस्वान्तसहीयानोजस्वान्तसहमानः।
जयन्नभिजयन्त्सुद्रविणो द्रविणोदाः। आर्द्रपवित्रो हरिकेशो
मोदः प्रमोदः॥३॥

अरुणोऽरुणरजाः पुण्डरीको विश्वजिदभিজित्। आर्द्रः
पिन्वमानोऽन्नवान्नसवानिरावान्। सर्वोषधः सम्भरो महस्वान्।
एजत्का जोवत्काः। क्षुल्लकाः शिपिविष्टकाः। सरिस्रराः
सुशेरवः। अजिरासो गमिष्णवः। इदानीं तदानीमेतर्-
हि क्षिप्रमजिरम्। आशुर्निमेषः फणो द्रवन्नतिद्रवन्।
त्वरःस्त्वरमाण आशुराशीयाञ्जवः। अग्निष्टोम उक्थ्योऽतिरात्रो
द्विरात्रस्त्रिरात्रश्चतूरात्रः। अग्निर्ऋतुः सूर्य ऋतुश्चन्द्रमा ऋतुः।
प्रजापतिः संवत्सरो महान्कः॥४॥

[१]

भूरग्निं च पृथिवीं च मां च। त्रींश्च लोकान्तसंवत्सरं च।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद।
भुवो वायुं चान्तरिक्षं च मां च। त्रींश्च लोकान्तसंवत्सरं च।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद।
स्वरादित्यं च दिवं च मां च। त्रींश्च लोकान्तसंवत्सरं च।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद।
भूर्भुवः स्वश्चन्द्रमसं च दिशश्च मां च। त्रींश्च लोकान्तसंवत्सरं
च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद॥५॥

[२]

त्वमेव त्वां वैत॒थ॒ योऽसि॒ सोऽसि॑। त्वमेव त्वाम॑चैषीः।
 चि॒तश्चासि॒ सञ्चित॑श्चास्यग्रे। ए॒तावा॑श्चासि॒ भूया॑श्चास्यग्रे। यत्ते
 अ॒ग्रे न्यूनं॑ यदु तेऽति॑रिक्तम्। आ॒दि॒त्यास्तदङ्गि॑रसश्चिन्वन्तु।
 वि॒श्वे ते दे॒वाश्चिति॑मापूरयन्तु। चि॒तश्चासि॒ सञ्चित॑श्चास्यग्रे।
 ए॒तावा॑श्चासि॒ भूया॑श्चास्यग्रे। मा ते॑ अ॒ग्रे च॒ येन॒ माऽति॑
 च॒ येनाऽऽयु॑रावृक्षि। सर्वे॑षां ज्योति॑षां ज्योति॑र्यददावुदेति॑ ।
 तप॑सो जा॒तमनि॑भृष्ट॒मोजः॑। तत्ते ज्योति॑रिष्टके। तेन॑ मे तप।
 तेन॑ मे ज्वल। तेन॑ मे दीदिहि। याव॑द्दे॒वाः। याव॑दसा॑ति॒ सूर्यः॑।
 याव॑दु॒तापि॒ ब्रह्म॑॥६॥

[३]

स॒ंवत्स॒रोऽसि॒ परिव॑त्स॒रोऽसि॑। इ॒दाव॑त्स॒रोऽसीदु॑वत्स॒रोऽसि॑।
 इ॒द्वत्स॒रोऽसि॒ वत्स॒रोऽसि॑। तस्य॑ ते वस॒न्तः शिरः॑। ग्री॒ष्मो
 दक्षि॑णः प॒क्षः। व॒रुषाः पु॒च्छम्। श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः। हे॒मन्तो मध्य॑म्।
 पू॒र्वप॒क्षाश्चित॑यः। अ॒पर॒पक्षाः पु॒रीष॑म्॥७॥

अ॒होरा॒त्राणी॑ष्टकाः। ऋ॒षभो॑ऽसि स्व॒र्गो लो॒कः। यस्यां॑ दि॒शि
 म॒हीय॑से। ततो॑ नो॒ मह॑ आ॒वह॑। वा॒युर्भू॑त्वा सर्वा॒ दिश॑
 आ॒वा॒हि। सर्वा॒ दिशो॑ऽनु॒विवा॑हि। सर्वा॒ दिशो॑ऽनु॒संवा॑हि। चित्त्वा॑
 चि॒तिमा॑पृण। अचि॑त्त्वा॒ चि॒तिमा॑पृण। चि॒दसि॑ समु॒द्रयो॑निः॥८॥

इ॒न्दुर्दक्षः॑ श्ये॒न ऋ॒तावा॑। हि॒र॒ण्यप॑क्षः शकु॒नो भु॑र॒ण्युः।
 म॒हान्त्स॒धस्थे॑ ध्रु॒व आ॒निष॑त्तः। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ंसीः॑।

एति॑ प्रेति॑ वीति॑ समित्युदिति॑। दिवं॑ मे यच्छ। अ॒न्तरि॑क्षं मे
यच्छ। पृथि॒वीं मे॑ यच्छ। पृथि॒वीं मे॑ यच्छ। अ॒न्तरि॑क्षं मे यच्छ।
दिवं॑ मे यच्छ। अ॒ह्ना प्रसा॑रय। रात्र्या॒ सम॑च। रात्र्या॒ प्रसा॑रय।
अ॒ह्ना सम॑च। कामं॑ प्रसा॑रय। काम॑ꣳ सम॑च॥९॥

[४]

भूर्भुवः॑ स्वः। ओजो॑ बलम्। ब्रह्म॑ क्षत्रम्। यशो॑ महत्। स॒त्यं तपो॑
नाम॑। रू॒पम॑मृतम्। चक्षुः॑ श्रोत्रम्। मन॑ आयुः। विश्वं॑ यशो॑ महः।
स॒मं तपो॑ हरो॒ भाः। जा॒तवे॑दा यदि॑ वा पाव॒कोऽसि॑। वैश्वान॒रो
यदि॑ वा वैद्युतो॑ऽसि॑। शं प्र॒जाभ्यो॑ यज॑मानाय लो॒कम्। ऊर्जं॑
पुष्टिं॑ दद॑द्भ्याववृ॒त्स्व॥१०॥

[५]

राज्ञी॑ वि॒राज्ञी॑। स॒म्राज्ञी॑ स्व॒राज्ञी॑। अ॒र्चिः शो॒चिः। तपो॑ हरो॒ भाः।
अ॒ग्निरिन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑। विश्वे॑ दे॒वा भुव॑नस्य गो॒पाः। ते मा॒ सर्वे॑
यश॑सा॒ सꣳसृ॑जन्तु॥११॥

[६]

अस॑वे॒ स्वाहा॑ वस॑वे॒ स्वाहा॑। विभु॑वे॒ स्वाहा॑ विव॑स्वते॒
स्वाहा॑। अ॒भिभु॑वे॒ स्वाहा॑ऽधि॒पतये॑ स्वाहा॑। दि॒वां पत॑ये॒
स्वाहा॑ऽह॒स्पत्याय॑ स्वाहा॑। चाक्षु॑ष्म॒त्याय॑ स्वाहा॑ ज्योति॑ष्म॒त्याय॑
स्वाहा॑। राज्ञे॑ स्वाहा॑ वि॒राज्ञे॑ स्वाहा॑। स॒म्राज्ञे॑ स्वाहा॑ स्व॒राज्ञे॑
स्वाहा॑। शूषा॑य॒ स्वाहा॑ सू॒र्याय॑ स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ ज्योति॑षे॒
स्वाहा॑। सꣳस॑र्पाय॒ स्वाहा॑ क॒ल्याणा॑य॒ स्वाहा॑। अ॒र्जुना॑य॒
स्वाहा॑॥१२॥

[७]

विपश्चिते पवमानाय गायत। मही न धाराऽत्यन्धो अर्षति।
अहिर्ह जीर्णामतिसर्पति त्वचम्। अत्यो न क्रीडन्नसरदृषा हरिः।
उपयामगृहीतोऽसि मृत्यवे त्वा जुष्टं गृह्णामि। एष ते योनिर्मृत्यवे
त्वा। अपमृत्युमपक्षुधम्। अपेतः शपथं जहि। अधा नो अग्न
आवह। रायस्पोषः सहस्रिणम्॥१३॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य
मायया। सर्वानवयजामहे। भक्षोऽस्यमृतभक्षः। तस्य ते
मृत्युपीतस्यामृतवतः। स्वगाकृतस्य मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो
भक्षयामि। मन्द्राऽभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाक्। असावेहि॥१४॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान।
असावेहि। अहस्तोस्त्वा चक्षुः। असावेहि। अपादाशो मनः।
असावेहि। कवे विप्रचित्ते श्रोत्र। असावेहि॥१५॥

सुहस्तः सुवासाः। शूषो नामास्यमृतो मर्त्येषु। तं त्वाऽहं तथा
वेद। असावेहि। अग्निर्मे वाचि श्रितः। वाग्धृदये। हृदयं मयि।
अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। वायुर्मे प्राणे श्रितः॥१६॥

प्राणो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। सूर्यो
मे चक्षुषि श्रितः। चक्षुरहृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं
ब्रह्मणि। चन्द्रमा मे मनसि श्रितः॥१७॥

मनो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। दिशो मे
श्रोत्रे श्रिताः। श्रोत्रं हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं

ब्रह्मणि। आपो मे रेतसि श्रिताः॥१८॥

रेतो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पृथिवी मे शरीरे श्रिता। शरीरं हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। ओषधिवनस्पतयो मे लोमसु श्रिताः॥१९॥

लोमानि हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। इन्द्रो मे बलै श्रितः। बलं हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पर्जन्यो मे मूर्ध्नि श्रितः॥२०॥

मूर्धा हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। ईशानो मे मन्यो श्रितः। मन्युरहृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। आत्मा म आत्मनि श्रितः॥२१॥ आत्मा हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पुनर्म आत्मा पुनरायुरागात्। पुनः प्राणः पुनराकूतमागात्। वैश्वानरो रश्मिभिर्वावृधानः। अन्तस्तिष्ठत्वमृतस्य गोपाः॥२२॥

[८]

प्रजापतिर्देवानंसृजत। ते पाप्मना सन्दिता अजायन्त। तान्व्यद्यत्। यद्व्यद्यत्। तस्माद्विद्युत्। तमवृश्चत्। यदवृश्चत्। तस्माद्वृष्टिः। तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्तुतः। वि च हैवास्य तत्र पाप्मानं द्यतः॥२३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव संपन्ना। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्यं मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्चं मे

पाप्मानमिति। यक्ष्यमाणो वेद्वा वा। वि च हैवास्यैते देवते
पाप्मानं द्यतः॥२४॥

वृश्चतश्च। अत्य॒हो हाऽऽरु॑णिः। ब्र॒ह्मचा॒रिणे॑ प्र॒श्नान्प्रोच्य॑
प्रजि॑घाय। परे॑हि। पु॒क्षं दय्या॑पातिं पृच्छ। वेत्थ॑ सावि॒त्रा(३)न्न
वेत्था(३) इति॑। तमा॒गत्य॑ पप्रच्छ। आ॒चार्यो मा॒ प्राहै॑षीत्।
वेत्थ॑ सावि॒त्रा(३)न्न वेत्था(३) इति॑। स हो॒वाच॑ वेदेति॑॥२५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति॑। प॒रोर॑ज॒सीति॑। कस्तद्यत्प॒रोर॑जा॒ इति॑।
ए॒ष वाव॑ स प॒रोर॑जा॒ इति॑ होवाच। य ए॒ष तप॑ति। ए॒षोऽर्वा॑ग्रजा॒
इति॑। स कस्मिन्त्वे॒ष इति॑। स॒त्य इति॑। किं तत्स॒त्यमिति॑। तप॑
इति॑॥२६॥

कस्मिन्नु तप॑ इति॑। बल॑ इति॑। किं तद्वल॑मिति॑। प्रा॒ण इति॑। मा
स्मं प्रा॒णमति॑पृच्छ॒ इति॑ माऽऽचा॒र्योऽब्र॑वीदिति॑ होवाच ब्रह्मचा॒री।
स हो॒वाच॑ पु॒क्षो दय्या॑पातिः। यद्वै ब्र॒ह्मचा॒रिन्प्रा॒णमत्य॑प्रक्ष्यः।
मूर्धा॑ ते व्यप॑तिष्यत्। अहमु॑त आचा॒र्याच्छ्रेया॑न्भविष्यामि। यो
मो सावि॒त्रे स॒मवा॑दिष्टेति॑॥२७॥

तस्मात्सावि॒त्रे न संव॑देत। स यो ह॒ वै सा॑वि॒त्रं वि॒दुषा॑ सावि॒त्रे
संव॑देते। सहा॑स्मि॒ञ्छ्रियं॑ दधाति। अनु॑ ह॒ वा अ॑स्मा अ॒सौ
तप॑ञ्छ्रियं॑ मन्यते। अन्व॑स्मै श्रीस्तपो॑ मन्यते। अन्व॑स्मै तपो॑
बलं॑ मन्यते। अन्व॑स्मै बलं॑ प्रा॒णं म॑न्यते। स यदाह॑। सं॒ज्ञानं॑
वि॒ज्ञानं॑ दर्शा॑ दृष्टेति॑। ए॒ष ए॒व तत्॥२८॥

अथ॑ यदाह॑। प्रस्तु॑तं विष्टु॑तं सु॒ता सु॑न्वतीति॑। ए॒ष ए॒व तत्॥

ए॒ष ह्ये॒व तान्य॑हा॒नि। ए॒ष रात्रे॑यः। अथ॒ यदा॑हं। चि॒त्रः के॒तुर्दा॑ता
प्र॒दा॒ता सं॒वि॒ता प्र॑स॒वि॒ताऽभि॑शा॒स्ताऽनु॑म॒न्तेति॑। ए॒ष ए॒व तत्।
ए॒ष ह्ये॒व तेऽहो॑ मु॒हूर्ताः। ए॒ष रात्रे॑ः॥२९॥

अथ॒ यदा॑हं। प॒वि॒त्रं प॒वयि॑ष्यन्त्सह॑स्वा॒न्त्सही॑यान॒रुणो॑ऽरु॒णर॑जा
इति॑। ए॒ष ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व तेऽर्ध॑मा॒साः। ए॒ष मा॒साः। अथ॒
यदा॑हं। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑ उ॒क्थ्यो॑ऽग्नि॒रऋ॑तुः प्र॒जाप॑तिः सं॒वत्स॑र इति॑।
ए॒ष ए॒व तत्। ए॒ष ह्ये॒व ते य॑ज्ञ॒ऋत॑वः। ए॒ष ऋ॑तवः॥३०॥

ए॒ष सं॒वत्स॑रः। अथ॒ यदा॑हं। इ॒दानी॑ त॒दानी॑मि॒ति। ए॒ष ए॒व
तत्। ए॒ष ह्ये॒व ते मु॑हूर्ता॒नां मु॑हूर्ताः। ज॒न॒को ह॒ वैदे॑हः।
अ॒होरा॑त्रैः स॒माज॑गाम। त॒ हौचुः॑। यो वा अ॒स्मान् वेद॑।
वि॒जह॑त्पा॒प्मान॑मेति॥३१॥

सर्व॑मायुरेति। अ॒भि स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। नास्या॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽन्नं॑
क्षी॒यत॒ इति॑। वि॒जह॑द्ध॒ वै पा॒प्मान॑मेति। सर्व॑मायुरेति। अ॒भि
स्व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। नास्या॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽन्नं॑ क्षी॒यते। य ए॒वं वेद॑।
अ॒हीना॒ हाऽऽश्व॑थ्यः। सा॒वि॒त्रं वि॒दाश्च॑कार॥३२॥

स हं ह॒ सो हिर॑ण्मयो भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय। आ॒दि॒त्यस्य॑
सायु॑ज्यम्। ह॒ सो ह॒ वै हि॑र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यम्। य ए॒वं वेद॑। दे॒वभा॑गो हं श्रौत॑र्षः।
सा॒वि॒त्रं वि॒दाश्च॑कार। त॒ ह वा॒गदृ॑श्यमा॒नाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्वं॑ बत गौत॒मो वेद॑। यः सा॒वि॒त्रं वेदे॑ति। स हो॒वाच॑। कैषा
वा॒गसी॑ति। अ॒यम॑हं सा॒वि॒त्रः। दे॒वाना॑मुत्त॒मो लो॒कः। गुह्यं॑ महो

बिभ्रदिति। एतावति ह गौतमः। यज्ञोपवीतं कृत्वाऽधो निपंपात।
नमो नम इति॥३४॥

स होवाच। मा भैषीर्गौतम। जितो वै ते लोक इति।
तस्माद्ये के च सावित्रं विदुः। सर्वे ते जितलोकाः। स यो
ह वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाऽभिषिक्तं वेदं। श्रिया
हैवाभिषिच्यते। घृणिरिति द्वे अक्षरे। सूर्य इति त्रीणि। आदित्य
इति त्रीणि॥३५॥

एतद्वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाऽभिषिक्तम्। य एवं वेदं।
श्रिया हैवाभिषिच्यते। तदेतदृचाऽभ्युक्तम्। ऋचो अक्षरे परमे
व्योमन्। यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तं न वेद किमृचा
करिष्यति। य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति। न ह वा एतस्यर्चा
न यजुषा न साम्नाऽर्थोऽस्ति। यः सावित्रं वेदं॥३६॥

तदेतत्परि यद्वैवचक्रम्। आर्द्रं पिन्वमानं स्वर्गे लोक एति।
विजहद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिन्वमानः। स्वर्गे
लोक एति। विजहन्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य एवं वेदं। शूषो ह
वै वाष्णीयः। आदित्येन समाजंगाम। तं होवाच। एहि सावित्रं
विद्धि। अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष
वाव स सावित्रः। य एष तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं
तदुवाच॥३७॥

[९]

इयं वाव सुरघा। तस्या अग्निरेव सारघं मधु। या एताः
पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते

मधुवृषाः। स यो ह वा एता मधुकृतंश्च मधुवृषांश्च वेद।
कुर्वन्ति हास्येता अग्नौ मधु। नास्येष्टापूरतं धयन्ति। अथ यो न
वेद॥ ३८॥

न हास्येता अग्नौ मधु कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूरतम्। यो ह वा
अहोरात्राणां नामधेयानि वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। संज्ञानं
विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एतावन्नुवाकौ पूर्वपक्षस्याहोरात्राणां
नामधेयानि। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एतावन्नुवाकावंपर-
पक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं
वेद॥ ३९॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेद। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति।
चित्रः केतुर्दाता प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति।
एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य
एवं वेद। यो ह वा अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि
वेद। नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। पवित्रं पविथिष्यन्त्सह-
स्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरजा इति। एतेऽनुवाका अर्धमासानां च
मासानां च नामधेयानि॥ ४०॥

नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह
वै यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेद।
न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। अग्निष्टोम
उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका

यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि॥४१॥
 न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। य एवं
 वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद। न मुहूर्तानां
 मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै
 मुहूर्तानां मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य
 एवं वेद। अथो यथा क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति।
 एवमेवैतान्क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। स एतेषामेव
 संलोकतां सायुज्यमश्नुते। अप पुनर्मृत्युं जयति। य एवं
 वेद॥४२॥

[१०]

कश्चिद्ध वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति।
 कश्चित्स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अग्निमुग्धो हैव धूमतान्तः।
 स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अथ यो हैवैतमग्निं सावित्रं वेद।
 स एवास्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति॥४३॥

स स्वं लोकं प्रतिप्रजानाति। एष उ चैवेनं तत्सावित्रः।
 स्वर्गं लोकमभिवहति। अहोरात्रैर्वा इदं सयुग्भिः क्रियते।
 इतिरात्रायादीक्षिषत। इतिरात्राय व्रतमुपागुरिति। तानिहानेवं
 विदुषः। अमुष्मिल्लोके शैवधिं धयन्ति। धीतं हैव स शैवधिमनु
 परैति। अथ यो हैवैतमग्निं सावित्रं वेद॥४४॥

तस्य हैवाहोरात्राणि। अमुष्मिल्लोके शैवधिं न धयन्ति।

अधीत॑ ह॒व स शै॒व॒धि॒मनु॒ परै॑ति। भ॒र॒द्वा॒जो ह
त्रि॒भि॒रायु॑र्भिर्ब्र॒ह्म॒चर्य॑मु॒वा॒स। त॑ ह॒ जी॒र्णि॑ः स्थ॒वि॒र॑
श॒या॒नम्। इन्द्र॑ उप॒व्रज्यो॑वाच। भ॒र॒द्वा॒ज। यत्त॑ चतु॒र्थमायु॑र्द॒द्याम्।
कि॒मे॒नेन॑ कुर्या॒ इति॑। ब्र॒ह्म॒चर्य॑मे॒वैने॑न च॒रेय॑मिति॒ हो॒वाच॥४५॥

त॑ ह॒ त्री॒न्गि॒रि॒रूपा॑न॒वि॒ज्ञा॒ता॒नि॒व द॑र॒श॒यां च॑का॒र। तेषा॑
है॒कै॒कस्मा॑न्मु॒ष्टि॒ना॒द॒दे। स हो॑वाच। भ॒र॒द्वा॒जे॒त्या॒म॒त्र्य॑। वेदा॒ वा
ए॒ते। अ॒न॒न्ता॒ वै वेदाः॑। ए॒त॒द्वा ए॒तैस्त्रि॒भि॒रायु॑र्भि॒रन्व॑वोच॒थाः। अथ॑
त॒ इ॒त॒र॒द॒न॒नू॒क्त॒मे॒व। ए॒ही॒मं वि॑द्धि। अ॒यं वै स॑र्व॒वि॒द्येति॑॥४६॥

तस्मै॑ है॒त॒म॒ग्नि॑ स॒वि॒त्रमु॑वाच। त॑ स वि॒दि॒त्वा। अ॒मृ॒तो भू॑त्वा।
स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय। आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॒ज्यम्। अ॒मृ॒तो ह॒व भू॑त्वा।
स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॒ज्यम्। य ए॒वं वेद॑। ए॒षो ए॒व
त्रयी॑ वि॒द्या॥४७॥

याव॑न्त॑ ह॒ वै त्र्य॑या वि॒द्यया॑ लो॒कं ज॑यति। ताव॑न्तं लो॒कं
ज॑यति। य ए॒वं वेद॑। अ॒ग्ने॒र्वा ए॒तानि॑ ना॒म॒धेया॑नि। अ॒ग्ने॒रे॒व
सायु॑ज्य॑ स॒लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒वं वेद॑। वा॒यो॒र्वा ए॒तानि॑
ना॒म॒धेया॑नि। वा॒यो॒रे॒व सायु॑ज्य॑ स॒लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒वं
वेद॑। इन्द्र॑स्य॒ वा ए॒तानि॑ ना॒म॒धेया॑नि॥४८॥

इन्द्र॑स्यै॒व सायु॑ज्य॑ स॒लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒वं वेद॑। बृ॒ह॒स्प॒ते॒र्वा
ए॒तानि॑ ना॒म॒धेया॑नि। बृ॒ह॒स्प॒ते॒रे॒व सायु॑ज्य॑ स॒लो॒कता॑माप्नोति।
य ए॒वं वेद॑। प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तानि॑ ना॒म॒धेया॑नि। प्र॒जाप॑ते॒रे॒व
सायु॑ज्य॑ स॒लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒वं वेद॑। ब्र॒ह्म॑णो॒ वा ए॒तानि॑

नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एव वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निमुखम्। असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्वं सीव्यति। तस्मात्सावित्रः॥४९॥

[११]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

लोकोऽसि स्वर्गोऽसि। अनन्तोऽस्यपारोऽसि। अक्षितोऽस्यक्षय्योऽसि। तपसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥१॥

तपोऽसि लोके श्रितम्। तेजसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृ विश्वस्य जनयितृ। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥२॥

तेजोऽसि तपसि श्रितम्। समुद्रस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृ विश्वस्य जनयितृ। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥३॥

समुद्रोऽसि तेजसि श्रितः। अपां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य
जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिता। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥६॥

अग्निरसि पृथिव्याः श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥७॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृ विश्वस्य जनयितृ।
तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥८॥

वा॒युर॑स्यन्तरिक्षे श्रि॒तः। दि॒वः प्र॑तिष्ठा। त्वयी॒दम॑न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं
वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॑भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑ जनयि॒ता।
तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॒तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑
दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥१॥

द्यौर॑सि वा॒यौ श्रि॒ता। आ॒दि॒त्यस्य॑ प्र॑तिष्ठा। त्वयी॒दम॑न्तः। वि॒श्वं
य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॑भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री वि॒श्वस्य॑
जनयि॒त्री। तां त्वोप॑दधे काम॒दुघा॑मक्षि॒ताम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु। तया॑ दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥१०॥

आ॒दि॒त्योऽसि॑ दि॒वि श्रि॒तः। च॒न्द्रम॑सः प्र॑तिष्ठा। त्वयी॒दम॑न्तः।
वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॑भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑
जनयि॒ता। तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॒तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु। तया॑ दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥११॥

च॒न्द्रमा॑ अस्यादि॒त्ये श्रि॒तः। नक्ष॑त्राणां प्र॑तिष्ठा। त्वयी॒दम॑न्तः।
वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॑भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑
जनयि॒ता। तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॑मक्षि॒तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु। तया॑ दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥१२॥

नक्ष॑त्राणि स्थ च॒न्द्रम॑सि श्रि॒तानि॑। सं॒वत्स॑रस्य॑ प्र॑तिष्ठा युष्मासु॑।
इ॒दम॑न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॑तं वि॒श्वं सु॑भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तृणि॑
वि॒श्वस्य॑ जनयि॒तृणि॑। तानि॑ व॒ उप॑दधे काम॒दुघा॑न्यक्षि॒तानि॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥१३॥

सं॒वत्स॑रोऽसि॑ नक्ष॑त्रेषु श्रि॒तः। ऋ॒तूनां॑ प्र॑तिष्ठा। त्वयी॒दम॑न्तः।

विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघ्नमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूतारो विश्वस्य
जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघ्नमक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थर्तपुं श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूतारो विश्वस्य
जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघ्नमक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१६॥

अर्धमासाः स्थ मासु श्रिताः। अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भूतारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघ्नमक्षितान्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१७॥

अहोरात्रे स्थोऽर्धमासेषु श्रिते। भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे।
युवयोरिदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भूतारो विश्वस्य जनयित्र्यौ। ते वामुपदधे कामदुघ्ने अक्षिते।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१८॥

पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्या। अन्नादाः स्थान्नदुघ्नो युष्मासु।

इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑
भ॒र्त्र्यो वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒त्र्यः। ता व॒ उप॑दधे का॒मदु॒घा अ॒क्षिताः।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा सी॑द॥१९॥

रा॒डसि॑ बृ॒हती श्री॒र॒सीन्द्र॑पत्नी॒ धर्म॑पत्नी। वि॒श्वं भू॒तमनु॑प्रभू॒ता।
त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑
भ॒र्त्री वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒त्री। तां त्वो॑प॒दधे का॒मदु॒घाम॒क्षिता॑म्।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा सी॑द॥२०॥

ओजो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि। ब॒लम॑सि॒ भ्राजो॑ऽसि। दे॒वानां॑
धा॒मामृ॑तम्। अ॒मर्त्य॑स्तपो॒जाः। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं
भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूत॑म्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒ता। तं
त्वो॑प॒दधे का॒मदु॒घम॒क्षित॑म्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा सी॑द॥२१॥

[१]

त्वम॑ग्रे रु॒द्रो अ॒सुरो॑ म॒हो दि॒वः। त्वं श॒र्धो मा॑रु॒तं पृ॒क्ष ई॒शिषे।
त्वं वा॒तैर॒रुणै॑र्या॒सि शङ्ग॑यः। त्वं पू॒षा वि॑ध॒तः पा॑सि॒ नु त्म॑ना॒।
दे॒वा दे॒वेषु॑ श्रय॒ध्वम्। प्र॒थ॒मा द्वि॒तीये॑षु श्रय॒ध्वम्। द्वि॒तीया॑स्तृ॒तीये॑षु
श्रय॒ध्वम्। तृ॒तीया॑श्चतु॒र्थेषु॑ श्रय॒ध्वम्। च॒तु॒र्थाः प॑ञ्च॒मेषु॑ श्रय॒ध्वम्।
प॒ञ्च॒माः ष॒ष्ठेषु॑ श्रय॒ध्वम्॥२२॥

ष॒ष्ठाः स॑प्त॒मेषु॑ श्रय॒ध्वम्। स॒प्त॒मा अ॑ष्ट॒मेषु॑ श्रय॒ध्वम्। अ॒ष्ट॒मा
न॑व॒मेषु॑ श्रय॒ध्वम्। न॒व॒मा द॑श॒मेषु॑ श्रय॒ध्वम्। द॒श॒मा ए॑का॒दशे॑षु॑
श्रय॒ध्वम्। ए॒का॒द॒शा द्वा॑द॒शेषु॑ श्रय॒ध्वम्। द्वा॒द॒शाः त्रयो॑द॒शेषु॑

श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु
श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥२३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्।
अष्टादशा ऐकान्नविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्नविंशा विंशेषु
श्रयध्वम्। विंशा ऐकविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकविंशा
द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्।
त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु
श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥२४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशा अष्टाविंशेषु
श्रयध्वम्। अष्टाविंशा ऐकान्नत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्नत्रिंशास्त्रिंशेषु
श्रयध्वम्। त्रिंशा ऐकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकत्रिंशा
द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्।
देवास्त्रिंशेकादशास्त्रिंशस्त्रयस्त्रिंशाः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान्
उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं
स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजैभिरागतम्।
राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो
भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः।
ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः। वयं स्याम पतयो
रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अनमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं
तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोमं
वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्रं
सत्यानां पते। वरुण धर्मणां पते॥ २७ ॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्रं पशूनां पते। इन्द्रो जसां पते। बृहस्पते
ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोचोऽहं स्वयम्। रुचा रुरुचे रोचमानः।
अतीत्यादः स्वरामरेह। तस्मिन् योनौ प्रजनौ प्रजायेय। वयं
स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥ २८ ॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तरषयः सप्त धामं प्रियाणि।
सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन। प्राची दिक्।
अग्निर्देवता। अग्निं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। दक्षिणा दिक्। इन्द्रो देवता॥ २९ ॥

इन्द्रं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमं
स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति।
उदीची दिक्। मित्रावरुणौ देवता। मित्रावरुणौ स दिशां देवौ
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति॥ ३० ॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिं स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। इयं दिक्।
अदितिर्देवता। अदितिं स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु।
यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे

कामान्त्समर्धयतु॥ ३१॥

अ॒न्धो जा॒गृ॒विः प्रा॒ण। अ॒सा॒वेहि॑। ब॒धि॒र आ॑क्रन्दयितरपान।
अ॒सा॒वेहि॑। उ॒षसं॑मुषसमशीय। अ॒हम॑सो ज्योति॑रशीय।
अ॒हम॑सोऽपोऽशीय। व॒यः॑ स्या॒म पत॑यो रयी॒णाम्। भूर्भुवः॑ स्वः
स्वाहा॑॥ ३२॥

[५]

यत्तेऽचि॑तं यदु॑ चि॒तं ते॑ अ॒ग्ने। यत्त॑ ऊ॒नं यदु॑ तेऽति॑रिक्तम्।
आ॒दि॒त्यास्त॑दङ्गि॒रसश्चि॑न्वन्तु। वि॒श्वे ते॑ दे॒वाश्चि॑तिमापूरयन्तु।
चि॒तश्चा॑सि॒ सश्चि॑तश्चास्यग्ने। ए॒तावा॑श्चा॒सि भू॒याश्चा॑स्यग्ने।
लो॒कं पृ॑ण च्छि॒द्रं पृ॑ण। अथो॑ सीद शि॒वा त्व॑म्। इन्द्रा॒ग्नी त्वा॑
बृ॒हस्प॑तिः। अ॒स्मिन् योना॑वसीषदन्॥ ३३॥

तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सीद। ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः। सोम॑ः
श्री॑णन्ति॒ पृश्न॑यः। जन्म॑ दे॒वानां॑ वि॒शः। त्रि॒ष्वा रो॑चने दि॒वः।
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सीद। अ॒ग्ने दे॒वा इ॒हाऽऽवे॑ह।
ज॒ज्ञानो॑ वृ॒क्तब॑र्हिषे। अ॒सि होता॑ न॒ ईड्यः॑। अ॒गन्म॑ म॒हा
मन॑सा॒ यवि॑ष्ठम्॥ ३४॥

यो दी॒दाय॑ समि॑द्ध॒ स्वे दुरो॑णे। चि॒त्रभा॑नू रोद॑सी अ॒न्तरु॑र्वी।
स्वा॑हुतं वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यश्च॑म॒। मे॒धाका॑रं वि॒दथ॑स्य प्र॒सार्ध॑नम्।
अ॒ग्निः होता॑रं परि॒भूत॑मं म॒तिम्। त्वाम॑र्भस्य ह॒विषः॑
समा॑नमित्। त्वां म॒हो वृ॑णते॒ नरो॑ नान्यं त्वत्। म॒नुष्व॑त्त्वा॒
निधी॑महि। म॒नुष्व॑त्समि॒धीम॑हि। अ॒ग्ने म॒नुष्व॑दङ्गि॒रः॥ ३५॥

दे॒वान्दे॒वाय॑ते य॒ज। अ॒ग्नि॒र्हि वा॒जिनं॑ वि॒शे। ददा॑ति
 वि॒श्वच॑र॒षणिः। अ॒ग्नी रा॒ये स्वा॒भुवम्॑। स प्री॑तो या॒ति वा॒र्यम्॑।
 इष॑ः स्तो॒तृभ्य॒ आभ॑र। पृ॒ष्ठो दि॒वि पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः पृ॒थिव्या॑म्।
 पृ॒ष्ठो वि॒श्वा ओष॑धी॒रावि॑वेश। वै॒श्वान॒रः सह॑सा पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः। स
 नो दि॒वा स रि॒षः पा॑तु नक्त॒म्॥ ३६॥

[६]

अ॒यं वाव॑ यः पव॑ते। सौ॑ऽग्नि॒र्नाचि॑केतः। स यत्प्राङ् पव॑ते।
 तद॑स्य॒ शिरः॑। अथ॒ यद॑क्षि॒णा। स दक्षि॑णः प॒क्षः। अथ॒ यत्प्र॒त्यक्।
 तत्पु॑च्छ॒म्। यदु॑दङ्ङि॒। स उत्त॑रः प॒क्षः॥ ३७॥

अथ॒ यत्स॑वा॒ति। तद॑स्य॒ स॒मश्च॑नं च प्र॒सार॑णं च। अथो॑
 स॒म्पदे॒वास्य॑ सा। स॒ ह वा अ॑स्मै स का॒मः प॑द्यते। यत्का॑मो
 यज॑ते। यो॑ऽग्निं ना॑चि॒केतं चि॑नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यो ह
 वा अ॒ग्नेर्ना॑चि॒केत॒स्याऽऽय॑त॒नं प्र॑ति॒ष्ठां वेद॑। आ॒यत॑नवान्भवति।
 गच्छ॑ति प्र॒तिष्ठा॑म्॥ ३८॥

हि॒र॒ण्यं वा अ॒ग्नेर्ना॑चि॒केत॒स्याऽऽय॑त॒नं प्र॑ति॒ष्ठा। य ए॒वं
 वेद॑। आ॒यत॑नवान्भवति। गच्छ॑ति प्र॒तिष्ठा॑म्। यो ह वा
 अ॒ग्नेर्ना॑चि॒केत॒स्य॒ शरी॑रं वेद॑। स॒शरी॑र ए॒व स्व॑र्गं लो॒कमे॑ति।
 हि॒र॒ण्यं वा अ॒ग्नेर्ना॑चि॒केत॒स्य॒ शरी॑रम्। य ए॒वं वेद॑। स॒शरी॑र ए॒व
 स्व॑र्गं लो॒कमे॑ति। अथो॑ यथा॒ रु॒क्म उ॑त्त॒मो भा॒य्यात्॥ ३९॥

ए॒वमे॒व स तेज॑सा॒ यश॑सा। अ॒स्मि॒श्च लो॒केऽमु॑ष्मि॒श्च
 भा॑ति। उ॒रवो॑ ह वै ना॒मैते लो॒काः। येऽव॑रेणाऽऽदि॒त्यम्। अथ॑

हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्तः
 ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ
 हैषोऽनुन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः परेणाऽऽदित्यम्॥४०॥
 अनुन्तः ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं
 चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्षसी
 पर्यावर्तमाने प्रत्यपेक्षते। एवमहोरात्रे प्रत्यपेक्षते। नास्याहोरात्रे
 लोकमाप्नुतः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥४१॥

[७]

उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ। तस्य ह नाचिकेता नाम
 पुत्र आस। तः ह कुमारः सन्तम्। दक्षिणासु नीयमानासु
 श्रद्धाऽऽविवेश। स होवाच। तत् कस्मै मां दास्यसीति। द्वितीयं
 तृतीयम्। तः ह परीत उवाच। मृत्यवे त्वा ददामीति। तः ह
 स्मोत्थितं वाग्भिवदति॥४२॥

गौतम कुमारमिति। स होवाच। परेहि मृत्योर्गृहान्। मृत्यवे वै
 त्वाऽदामिति। तं वै प्रवसन्तं गन्तासीति होवाच। तस्य स्म
 तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे वसतात्। स यदि त्वा पृच्छेत्। कुमार
 कति रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रतिब्रूतात्। किं प्रथमाः
 रात्रिमाश्रा इति॥४३॥

प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूस्त इति। किं
 तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। तं वै प्रवसन्तं जगाम।
 तस्य ह तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे उवास। तमागत्य पप्रच्छ।

कुमारं कति रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रत्युवाच॥४४॥

किं प्रथमा९ रात्रिमाश्रा इति। प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूँस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। नमस्ते अस्तु भगव इति होवाच। वरं वृणीष्वेति। पितरमेव जीवन्नयानीति। द्वितीयं वृणीष्वेति॥४५॥

इष्टापूर्तयोर्मेऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै तस्यैष्टापूर्ते नाक्षीयेते। नास्यैष्टापूर्ते क्षीयेते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। तृतीयं वृणीष्वेति। पुनर्मृत्योर्मेऽपचितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽप पुनर्मृत्युमजयत्॥४६॥

अप पुनर्मृत्युं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। प्रजापतिर्वै प्रजाकामस्तपोऽतप्यत। स हिरण्यमुदास्यत्। तदग्नौ प्रास्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्वितीयं प्रास्यत्। तदस्मै नैवाच्छदयत्। तत्तृतीयं प्रास्यत्॥४७॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्येऽग्नौ वैश्वानरे प्रास्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्धिरण्यं कनिष्ठं धनानाम्। भुञ्जत्प्रियतमम्। हृदयज९ हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै तां दक्षिणामनैष्यत्। तां स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्। तां प्रत्यगृह्णात्॥४८॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सोऽदक्षत् दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। एतद्ध

स्म वै तद्विद्वाँसो वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्या दक्षिणां प्रतिगृह्णन्ति। उभयेन वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्येति। तेऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। प्र हान्यं व्रीणाति॥४९॥

[८]

तँ हैतमेकं पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित एषोऽग्निरिति वदन्तः। तन्न तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः॥५०॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव सत्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमार्धोत्। यामिदं वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृधोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वाष्णः पशुकामः। पाङ्गमेव चिक्रे। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति। योऽग्निं नाचिकेतं

चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो
यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्ये॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः।
एकां मध्ये। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं
प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता
पिता पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोति।
एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। योऽग्निं
नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमिन्द्रो
ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे। ततो वै
सोऽभि स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं
नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्ण्यादुत्सर्पेत्।
येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा यशसा
ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ
यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति।
दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राचीं जुषाणा
वेत्वाज्यस्य स्वाहेति स्रुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति। पुरीषमुपधाय।

चितिकृतिभिर्भिमृश्यं। अग्निं प्रणीयोपसमाधायं। चतस्र एता
 आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्।
 अग्नाविष्णू इति वसोर्धारायाः। अन्नपत इत्यन्नहोमः। सप्त ते
 अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति। अथो
 या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।
 यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति। अथो या
 अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।
 यां तृतीयामुपदधाति। अमुं तया लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामा-
 प्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी उरवश्च
 वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिर्भुजयति॥ कामचारो ह
 वा अस्योरुषु च वरीयःसु च लोकेषु भवति। योऽग्निं नाचिकेतं
 चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
 वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः
 कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा
 वै पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा। प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति।
 एवमेव स तस्य सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं
 चिनुते॥६१॥

य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
 वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
 पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
 अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सौऽग्निरग्निमयः पुनर्णवः।
 अग्निमयो ह वै पुनर्णवो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य
 सायुज्यम्। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥६२॥

[१०]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय काठके द्वितीयः प्रश्नः
 समाप्तः॥२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम तं काममग्ने। आशानां त्वा विश्वा
 आशाः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। कामो भूतस्य
 कामस्तदग्ने। ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम्। यज्ञो रायोऽयं यज्ञः।
 आपो भद्रा आदित्यंश्यामि। तुभ्यं भरन्ति यो देह्यः। पूर्वं देवा
 अपरेण प्राणापानौ। हव्यवाहुः स्विष्टम्॥१॥

[१]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
 प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति।
 तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
 तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्।

एष्ट्यो ह वै नाम। ता इष्ट्य इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः॥२॥

तमाशाऽब्रवीत्। प्रजापत आशया वै श्राम्यसि। अहमु
वा आशाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽऽशा
भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। आशायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्।
ततो वै तस्य सत्याऽऽशाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्।
सत्या ह वा अस्यऽऽशा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
कामाय स्वाहाऽऽशायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये
स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥३॥

तं कामोऽब्रवीत्। प्रजापते कामेन वै श्राम्यसि। अहमु
वै कामोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यः कामो
भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। कामाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्।
ततो वै तस्य सत्यः कामोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्।
सत्यो ह वा अस्य कामो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
कामाय स्वाहा कामाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये
स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥४॥

तं ब्रह्माब्रवीत्। प्रजापते ब्रह्मणा वै श्राम्यसि। अहमु वै ब्रह्मास्मि।
मां नु यजस्व। अथ ते ब्रह्मण्वान् यज्ञो भविष्यति। अनु स्वर्गं

लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वपत्। ब्र॒ह्मणे॑ च॒रुम्। अ॒नु॒म॒त्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य
 ब्र॒ह्म॒ण्वान् य॒ज्ञोऽभ॑वत्। अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। ब्र॒ह्म॒ण्वान्
 ह॒ वा अ॑स्य य॒ज्ञो भ॑वति। अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
 का॒माय॑ स्वाहा ब्र॒ह्मणे॑ स्वाहा॑। अ॒नु॒म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये
 स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥५॥

तं य॒ज्ञोऽब्र॑वीत्। प्र॒जाप॑ते य॒ज्ञेन॑ वै श्रौ॒म्यसि॑। अ॒हमु॑ वै
 य॒ज्ञोऽस्मि॑। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यो य॒ज्ञो भ॑वष्यति।
 अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वपत्। य॒ज्ञाय॑ च॒रुम्। अ॒नु॒म॒त्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य
 स॒त्यो य॒ज्ञोऽभ॑वत्। अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॑स्य य॒ज्ञो भ॑वति।
 अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
 सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहा य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑। अ॒नु॒म॒त्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये
 स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥६॥

तमापोऽब्रुवन्। प्र॒जाप॑तेऽप्सु वै सर्वे॑ का॒माः श्रि॒ताः। व॒यमु॑
 वा आ॒पः स्मः। अ॒स्मान्नु य॑जस्व। अथ॑ त्वयि॑ सर्वे॑ का॒माः
 श्रयि॑ष्यन्ते। अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वपत्। अ॒द्ध्यश्च॑रुम्। अ॒नु॒म॒त्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्मि॒न्सर्वे॑ का॒मा अ॑श्रयन्त।
 अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। सर्वे॑ ह॒ वा अ॑स्मि॒न्का॒माः श्रय॑न्ते। अ॒नु॒ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति।

य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहाऽ॒ग्नयै॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒
स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥७॥

तम॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑ब्रवीत्। प्रजा॑पतेऽ॒ग्नये॑ वै ब॑लि॒मते॒ सर्वा॑णि
भू॒तानि॑ ब॒लिः ह॑रन्ति। अ॒हमु॑ वा अ॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑स्मि। मां नु
य॑जस्व। अथ॑ ते सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लिः ह॑रिष्यन्ति। अनु॑ स्व॒र्गं
लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
नि॒र॑वपत्। अ॒ग्नये॑ बलि॒मते॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै
तस्मै॑ सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लिम॑हरन्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्।
सर्वा॑णि ह॒ वा अ॑स्मै भू॒तानि॑ ब॒लिः ह॑रन्ति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं
वि॒न्दति॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र
जु॒होति॑। अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ बलि॒मते॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒
स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑
स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥८॥

तमनु॑वित्तिरब्रवीत्। प्रजा॑पते स्व॒र्गं वै लो॒कमनु॑विवित्ससि।
अ॒हमु॑ वा अनु॑वित्तिरस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते
स॒त्याऽनु॑वित्तिर्भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स
ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं नि॒र॑वपत्। अनु॑वित्त्यै
च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्याऽनु॑वित्तिरभवत्।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॒स्यानु॑वित्तिर्भवति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॒न्दति॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑

चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽनुवित्यै
स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय
स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥९॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। दिवःश्येनयोऽनुवित्तयो
नाम। आशा प्रथमा रक्षति। कामो द्वितीयाम्। ब्रह्म तृतीयाम्।
यज्ञश्चतुर्थीम्। आपः पञ्चमीम्। अग्निर्बलिमान् षष्ठीम्। अनुवित्तिः
सप्तमीम्। अनु ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे
लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एव वेदं।
तास्वन्विष्टि। पष्ठौहीवरा दद्यात्कंसं च। स्त्रियै चाऽऽभारं
समृद्धौ॥१०॥

[२]

तपसा देवा देवतामग्र आयन्। तपसर्षयः स्वरन्वविन्दन्।
तपसा सपत्नान्प्रणुदामारातीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति।
प्रथमजं देव हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो यत्।
स एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथमं सम्बभूव।
श्रद्धया देवो देवत्वमंश्रुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य देवी॥११॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा
देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। तां
श्रद्धां हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना देवी
भुवनस्याधिपती। आगात्सत्यं हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा
जज्ञिरे भुवनं च विश्वं। तस्मै विधेम हविषा घृतेन॥१२॥

यथा देवैः संधुमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्। यस्माद्देवा
जज्ञिरे भुवनं च सर्वं। तत्सत्यमर्चदुप यज्ञं न आगात्।
ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्वमिदं बभूव।
नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान्।
स नो जुषाण उप यज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसां
च॥१३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः।
उपह्वेऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्।
येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।
अति पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।
ज्योतिष्मद्भ्राजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारा बहुधा
दोहमानम्। चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा भुवः।
अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहृ स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत्। तमिष्टिभि-
रन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्विन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो
ह वै नाम। ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव
हि देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै

तपोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति। अनु
स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्।
तपसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं तपोऽभवत्।
अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य तपो भवति।
अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै
स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये
स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तः श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै
श्रद्धाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति।
अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं
निरवपत्। श्रद्धायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
सत्या श्रद्धाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा
अस्य श्रद्धा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा
श्रद्धायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय
लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१७॥

तः सत्यमब्रवीत्। प्रजापते सत्येन वै श्राम्यसि। अहमु वै
सत्यमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं सत्यं भविष्यति।
अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं
निरवपत्। सत्याय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
सत्यं सत्यमभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह

वा अस्य सत्यं भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा सत्याय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१८॥

तं मनोऽब्रवीत्। प्रजापते मनसा वै श्राम्यसि। अहमु वै मनोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं मनो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपत्। मनसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं मनोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य मनो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा मनसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहाति॥१९॥

तं चरणमब्रवीत्। प्रजापते चरणेन वै श्राम्यसि। अहमु वै चरणमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं चरणं भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपत्। चरणाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं चरणमभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य चरणं भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा चरणाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥२०॥

ता वा ए॒ताः प॒ञ्च स्वर॑गस्य॒ लोक॑स्य॒ द्वारः॑। अपा॑घा॒ अनु॑वित्तयो॒
नाम॑। तपः॑ प्रथ॒मा र॑क्षति। श्र॒द्धा द्वि॒तीया॑म्। स॒त्यं तृ॒तीया॑म्।
मन॑श्चतु॒र्थीम्। चर॑णं पञ्च॒मीम्। अनु॑ ह॒ वै स्वर॑गं लो॒कं वि॑न्दति।
का॒म॒चा॒रोऽस्य॑ स्वर॒गे लो॒के भ॑वति। य ए॒ताभि॑रिष्टि॒भिर्य॑ज॒ते। य
उ॑ चै॒ना ए॒वं वेद॑। तास्व॑न्विष्टि। प॒ष्ठौही॒वरां॑ द॒द्यात्क॒सं च॑।
स्त्रियै॑ चाऽऽभा॒रं स॑मृ॒द्धौ॥२१॥

[४]

ब्र॒ह्म वै चतु॑र्हो॒तारः॑। चतु॑र्होतृ॒भ्योऽधि॑य॒ज्ञो निर्मि॑तः। नैन॑
श॒प्तम्। नाभि॑चरि॒तमा॑गच्छति। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वै
चतु॑र्होतृ॒णां चतु॑र्होतृ॒त्वं वेद॑। अथो॒ पञ्च॑होतृत्वम्। सर्वा॑ हास्मै
दिशः॑ कल्पन्ते। वा॒चस्प॑तिर्हो॒ता द॑शहोतृ॒णाम्। पृ॒थि॒वी हो॒ता
चतु॑र्होतृ॒णाम्॥२२॥

अ॒ग्निर्हो॒ता पञ्च॑होतृ॒णाम्। वा॒ग्घो॒ता ष॑ड्वोतृ॒णाम्। म॒हाह॑विर्हो॒ता
स॒प्तहो॑तृ॒णाम्। ए॒तद्वै चतु॑र्होतृ॒णां चतु॑र्होतृ॒त्वम्। अथो॒
पञ्च॑होतृत्वम्। सर्वा॑ हास्मै दिशः॑ कल्पन्ते। य ए॒वं वेद॑।
ए॒षा वै स॑र्वविद्या। ए॒तद्वैष॑जम्। ए॒षा प॒ङ्क्तिः॑ स्वर॒गस्य॑
लो॒कस्या॑ञ्ज॒साऽय॑निः स्मृ॒तिः॥२३॥

ए॒तान् योऽध्यै॑त्यच्छ॒दिर्दर्शे॑ याव॑त्त॒रस॑म्। स्वर॑रेति। अ॒न॒प॒ब्र॒वः
सर्व॑मायु॒रेति॑। वि॒न्दते॑ प्र॒जाम्। रा॒य॒स्पोष॑ गौप॒त्यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी
भ॑वति। ए॒तान् योऽध्यै॑ति। स्पृ॒णोत्या॒त्मान॑म्। प्र॒जां पि॒तृन्। ए॒तान्
वा अ॑रु॒ण औ॒प॒वेशि॑र्वि॒दाश्च॑कार॥२४॥

ए॒तैरधि॒वा॒दम॑पाजयत्। अथो॒ विश्वं॑ पा॒प्मान॑म्। स्वर्य॑यौ।
 ए॒तान्योऽध्यै॑ति। अधि॒वा॒दं ज॑यति। अथो॒ विश्वं॑ पा॒प्मान॑म्।
 स्वे॒रेति॑। ए॒तैरग्निं॑ चिन्वीत स्व॒र्गका॑मः। ए॒तैरायु॑ष्कामः।
 प्र॒जाप॒शुका॑मो वा॥२५॥

पुर॒स्ताद्द॒शहो॑तार॒मुद॑श्चमुप॑दधाति यावत्प॒दम्। हृद॑यं यजु॑षी॒
 प॒त्यौ च। दक्षि॑णतः प्राश्च॒ चतु॑र्होतारम्। प॒श्चादुद॑श्चं पश्च॑होतारम्।
 उ॒त्तर॑तः प्राश्च॒ षड्दो॑तारम्। उ॒परि॑ष्ठात्प्राश्च॒ सप्त॑होतारम्।
 हृद॑यं यजू॑षि प॒त्यश्च॑ । य॒थाव॑का॒शं ग्र॑हान्। य॒थाव॑का॒शं
 प्र॑तिग्र॒हल्लो॑कम्पृ॒णाश्च॑। सर्वा॑ हास्ये॒ता दे॒वताः॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॑
 भव॑न्ति॥२६॥

सदे॒वम॒ग्निं चि॑नुते। र॒थसं॑मितश्चेत॒व्यः। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रे॑णैव
 पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यं स्तृ॑णुते। प॒क्षः सं॑मितश्चेत॒व्यः। ए॒तावान्
 वै रथः॑। यावत्प॒क्षः। र॒थसं॑मितमेव चि॑नुते। इ॒ममे॒व लो॒कं
 प॑शुब॒न्धेना॒भिज॑यति। अथो॒ अग्नि॑ष्टोमेन॥२७॥

अ॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्येन॑। स्वर॑तिरा॒त्रेण॑। सर्वा॑ल्लो॒कान॑हीनेन॑। अथो॒
 स॒त्रेण॑। वरो॒ दक्षि॑णा। वरे॑णैव वरं॑ स्पृ॒णोति॑। आ॒त्मा हि
 वरः॑। ए॒कवि॑ंशति॒र्दक्षि॑णा ददाति। ए॒कवि॑ंशो वा इ॒तः स्व॒र्गो
 लो॒कः। प्र स्व॒र्गं लो॒कमा॑प्नोति॥२८॥

अ॒सावा॑दित्य॒ एक॑वि॒ंशः। अ॒मुमे॒वाऽऽदि॒त्यमा॑प्नोति। श॒तं
 ददा॑ति। श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति।
 स॒हस्रं॑ ददाति। स॒हस्रं॑स॒मितः॑ स्व॒र्गो लो॒कः। स्व॒र्गस्य॑

लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै। अ॒न्वि॒ष्ट॒कं दक्षि॑णा ददाति। सर्वा॑णि
वया॑सि॥२९॥

सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्धौ। यदि न वि॒न्देत्। म॒न्थाने॑ताव॒तो
द॑द्यादोद॒नान् वा॑। अ॒श्रुते तं काम॑म्। यस्मै॒ कामा॑या॒ग्निश्ची॑यते॑।
प॒ष्ठौही॑ त्वन्त॑र्वतीं दद्यात्। सा हि सर्वा॑णि वया॑सि।
सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्धौ॥३०॥

हिर॑ण्यं ददाति। हिर॑ण्यज्योतिरे॒व स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। वासो॑
ददाति। तेनऽऽयुः॑ प्रति॑रते। वे॒दि॒तृती॑ये य॑जेत। त्रिष॑त्या हि
दे॒वाः। स स॑त्यम॒ग्निं चि॑नुते। तदे॒तत्प॑शुब॒न्धे ब्राह्म॑णं ब्रूयात्।
नेत॑रेषु य॒ज्ञेषु॑। यो ह॒ वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वनं त॑र्पयित॒व्यान्
वेद॑॥३१॥

तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒सोम॑पी॒थो न॑मति। ए॒ते वै
चतु॑र्होतारोऽनु॒सवनं॑ त॑र्पयित॒व्याः। ये ब्रा॑ह्म॒णा ब॑हुविदः। तेभ्यो॑
यद्वक्षि॑णा न नये॑त्। दुरि॑ष्ट॒स्य स्यात्। अ॒ग्निम॑स्य वृ॒क्षीर॑न्। तेभ्यो॑
यथाश्र॒द्धं द॑द्यात्। स्वि॑ष्टमे॒वैतत्क्रि॑यते। नास्या॒ग्निं वृ॑ञ्जते॥३२॥

हिर॑ण्येष्टको भ॑वति। याव॑दुत्त॒ममङ्गु॑लिका॒ण्डं य॑ज्ञप॒रुषा
स॑मि॒तम्। तेजो॑ हिर॑ण्यम्। यदि हिर॑ण्यं न वि॒न्देत्। शर्करा
अ॒क्ता उप॑दध्यात्। तेजो॑ घृ॒तम्। सतै॑जसमे॒वाग्निं चि॑नुते। अ॒ग्निं
चि॒त्वा सौ॑त्राम॒ण्या य॑जेत मै॒त्रावरु॑ण्या वा॑। वी॒र्येण॑ वा ए॒ष
व्यृ॑ध्यते। योऽ॒ग्निं चि॑नुते॥३३॥ याव॑दे॒व वी॒र्य॑म्। तद॑स्मिन्दधाति।
ब्रह्म॑णः सायु॑ज्य॒सलो॒कता॑माप्नोति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒सु

सायुज्यम्। साष्टिताः समानलोकतामाप्नोति। य एतमुग्निं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। एतदेव सावित्रे ब्राह्मणम्। अथो
नाचिकेते॥ ३४॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॒ मर्त्यम्॑। यच्च॒ प्राणि॑ति॒ यच्च॒ न। सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः
कृत्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॒र्षि॑णा॒ तेन॒ ब्रह्म॑णा। तया॑
देव॑तयाऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॑वा सी॒द। सर्वाः॑ स्त्रियः॒ सर्वा॑न्मु॒सः। सर्वं॑
न स्त्री॑पुमं च॒ यत्। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तः पा॒सवो॑ भूमेः॥ ३५॥

सङ्ख्या॑ता देवमा॒यया॑। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्त॒ ऊषाः॑ पशूनाम्।
पृथि॒व्यां पुष्टि॑र्हिताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तीः॒ सिक॑ताः॒ सर्वाः॑।
अ॒प्स्व॑न्तश्च॒ याः श्रि॑ताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तीः॒ शर्करा॑ धृत्यै।
अ॒स्यां पृथि॒व्यामधि॑॥ ३६॥

सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तोऽश्मा॑नोऽस्यां॒ पृथि॒व्याम्। प्र॒ति॒ष्ठासु॑
प्रति॑ष्ठिताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तीर्वी॒रुधः॑ सर्वाः॑। विष्टि॑ताः
पृथि॒वीमनु॑। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तीरोष॑धीः॒ सर्वाः॑। विष्टि॑ताः
पृथि॒वीमनु॑। सर्वा॒स्ताः॥ ३७॥

याव॑न्तो॒ वन॒स्पत॑यः। अ॒स्यां पृथि॒व्यामधि॑। सर्वा॒स्ताः।
याव॑न्तो॒ ग्राम्याः॑ प॒शवः॑ सर्वे॑। आ॒र॒ण्याश्च॑ ये। सर्वा॒स्ताः।
ये द्वि॒पाद॑श्चतु॒ष्पादः॑। अ॒पाद॑ उ॒दर॑स॒र्पिणः॑। सर्वा॒स्ताः।
याव॑दाञ्जनमुच्यते॥ ३८॥

दे॒व॒त्रा यच्च॑ मानुषम्। सर्वा॒स्ताः॥ याव॑त्कृ॒ष्णाय॑स॒सर्व॑म्। दे॒व॒त्रा

यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायंस९ सर्वम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्व९ सीस९ सर्वं त्रपुं। देवत्रा यच्च मानुषम्॥ ३९॥

सर्वास्ताः। सर्व९ हिरण्य९ रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्व९ सुवर्ण९ हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ ४०॥

[६]

सर्वा दिशो दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अन्तरिक्षं च केवलम्। यच्चास्मिन्नन्तराहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च याः प्रजाः॥ ४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्। अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्। स्थावराः प्रोष्याश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वा धुनि९ सर्वान्ध्व९सान्। हिमो यच्च शीयते॥ ४२॥

सर्वास्ताः। सर्वान्मरीचीन् विततान्। नीहारो यच्च शीयते। सर्वास्ताः। सर्वा विद्युतः सर्वान्स्तनयिबून्। ह्यादुनीर्यच्च शीयते। सर्वास्ताः। सर्वाः स्रवन्तीः सरितः। सर्वमप्सुचरं च यत्। सर्वास्ताः॥ ४३॥

याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत
 प्रासचीर्याः। सर्वास्ताः। ये चोत्तिष्ठन्ति जीमूताः। याश्च
 वर्षन्ति वृष्टयः। सर्वास्ताः। तपस्तेज आकाशम्। यच्चाऽऽकाशे
 प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। वायुं वयांसि सर्वाणि॥४४॥

अन्तरिक्षचरं च यत्। सर्वास्ताः। अग्निं सूर्यं चन्द्रम्। मित्रं
 वरुणं भगम्। सर्वास्ताः। सत्यं श्रद्धां तपो दमम्। नाम रूपं
 च भूतानाम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघां दधे।
 तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४५॥

[७]

सर्वान्दिवं सर्वान्देवान्दिवि। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता
 इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा।
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। यावतीस्तारकाः सर्वाः। वितता
 रोचने दिवि। सर्वास्ताः। ऋचो यजूंषि सामानि॥४६॥

अथर्वाङ्गिरसंश्च ये। सर्वास्ताः। इतिहासपुराणं च। सर्पदेवजनाश्च
 ये। सर्वास्ताः। ये च लोका ये चालोकाः। अन्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्।
 सर्वास्ताः। यच्च ब्रह्म यच्च ब्रह्म। अन्तर्ब्रह्मन्प्रतिष्ठितम्॥४७॥

सर्वास्ताः। अहोरात्राणि सर्वाणि। अर्धमासाश्च केवलान्।
 सर्वास्ताः। सर्वानृतून्त्सर्वान्मासान्। संवत्सरं च केवलम्।
 सर्वास्ताः। सर्वं भूतं सर्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति।
 सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन

ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४८॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्।
अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं। साम्नामुदीचीं महती दिगुच्यते।
ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अहः।
सामवेदेनोऽस्तमये महीयते । वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्यः।
ऋग्भ्यो जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः। सर्वा गतिर्याजुषी हैव
शश्वत्॥४९॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं हं शश्वत्। सर्वं हेदं ब्रह्मणा हैव सृष्टम्।
ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्।
सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः। पूर्वे पूर्वभ्यो वच एतदूचुः।
आदर्शमग्निं चिन्वानाः। पूर्वे विश्वसृजोऽमृताः। शतं
वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः सत्रमासत॥५०॥

तप आसीद्गृहपतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं हं
होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसत। अमृतमेभ्य उदगायत्।
सहस्रं परिवत्सुरान्। भूतं हं प्रस्तोतैषामासीत्। भविष्यत्प्रति
चाहरत्। प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं सर्वं सिषासताम्॥५१॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा उपगातारः।
सदस्या ऋतवोऽभवन्। अर्धमासाश्च मासाश्च। चमसाध्वर्यवोऽभवन्।
अशं सद्ब्रह्मणस्तेजः। अच्छावाकोऽभवद्यशः। ऋतमेषां

प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्वसृज आसत्॥५२॥

ऊर्ग्राजानमुदवहत्। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौद्वाव्णः।
यद्विश्वसृज आसत्। अपंचितिः पोत्रीयामयजत्। नेष्टीयाम-
यजत्त्विषिः। आग्नीद्धाद्विदुषी सत्यम्। श्रद्धा हैवायजत्स्वयम्।
इरा पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपिनडुविः॥५३॥

इध्मः ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वागेषाः
सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोयोगान् विजानती। कल्पतन्त्राणि
तन्वानाऽहः। सःस्थाश्च सर्वशः। अहोरात्रे पशुपाल्यौ।
मुहूर्ताः प्रेष्या अभवन्। मृत्युस्तदभवद्धाता। शमितोग्रो विशां
पतिः॥५४॥

विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमासत्। सहस्रसमं प्रसुतेन यन्तः।
ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्म नाम।
येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनियोनौ।
नावेदविन्मनुते तं बृहन्तम्। सर्वानुभुमात्मानं सम्पराये। एष
नित्यो मंहिमा ब्राह्मणस्य। न कर्मणा वर्धते नो कनीयान्॥५५॥

तस्यैवाऽऽत्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते पापकेन।
पञ्चपञ्चाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः। पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः।
पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः। पञ्चपञ्चाशत एकविंशः। विश्वसृजाः
सहस्रसंवत्सरम्। एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त।
यद्विश्वमसृजन्त। तस्माद्विश्वसृजः। विश्वमेनाननु प्रजायते।
ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां यन्ति। एतासामेव देवतानां

सायुज्यम्। सार्ष्टिताः समानलोकतां यन्ति। य एतदुपयन्ति।
ये चैनत्प्राहुः। येभ्यश्चैनत्प्राहुः॥५६॥

[९]

॥ ॐ ॥

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥३॥ ॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥
हरिः ॐ॥

